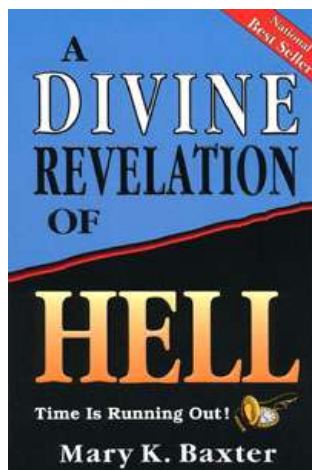

O REVELAȚIE DIVINĂ DESPRE IAD

de **Mary Kathryn Baxter**

CUPRINS

INTRODUCERE	2
DESPRE AUTOARE.....	3
DE LA AUTOARE.....	4
IN IAD	4
PICIORUL STING AL IADULUI	6
PICIORUL DREPT AL IADULUI	8
IARĂȘI GROPI	10
TUNELUL FRICII	12
ACTIVITATEA IN IAD	13
BURTA IADULUI	16
CELULELE DIN IAD	16
ORORILE IADULUI	18
INIMA IADULUI	20
ÎNTUNERICUL DE AFARA	22
COARNELE	23

BRAȚUL DREPT AL IADULUI	24
BRAȚUL STÂNG AL IADULUI	25
ZILELE LUI IOEL	26
CENTRUL IADULUI	27
RĂZBOI IN CERURI	29
VEDENII CU OCHII DESCHISI	30
FĂLCILE IADULUI	31
CERUL	33
RELIGIA FALSA	34
SEMNUL FIAREI	35
REÎNTOARCEREA LUI HRISTOS	36
ACTUL FINAL AL LUI DUMNEZEU	36
VEDENII DESPRE RAI	37
ASEMENEA LUI DUMNEZEU	37
MUNȚII AURII.....	37
CONSTRUIREA UNUI LOCAȘ	37
PORȚILE CERULUI	37
CAMERA FIȘELOR.....	37
SCARA CEREASCĂ	38
O PROFEȚIE DE LA ISUS	38
CUVINTE DE ÎNCHEIERE	38
O VEDENIE A IADULUI	38
PATRUZECI ȘI OPT DE ORE ÎN IAD	40
TRIMITERI DIN BIBLIE	43

INTRODUCERE

Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, casa aceea nu poate dăinui. Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuși, este dezbinat, și nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.

MARCU 3-25,26

Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire. La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Și dorea mult să se sature cu fărâmiturile, care cădeau de la masa bogatului; până și câinii veneau și-i lingeau bubele. Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul Lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au îngropat. Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sânul lui, și a strigat: ‚Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.‘ ‚Fiule‘, i-a răspuns Avraam, ‚adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit. Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de

acolo la noi, să nu poată.' Bogatul a zis: 'Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimiți pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.' Avraam a răspuns: 'Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.' 'Nu, părinte Avraame', a zis el; 'ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.' Și Avraam i-a răspuns: 'Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.'

LUCA 16-19,31

C U V Â N T Î N A I N T E

Casetele lui Kathryn Baxter despre locuința morților or despre iad au avut un așa impact în viața mea, că am simțit o nevoie imperioasă să o cunosc. Am fost în mod deosebit interesată să fac rost de cartea ei și să învăț mai multe despre misterele cerului și ale iadului. Când am vorbit cu ea la telefon în Iulie 12, 1987, amândouă am știut că Domnul ne-a pus împreună pentru un scop anume, ca să publicăm această carte și să o punem în mâinile poporului. Au trecut mulți ani până Kathy a reușit să pună acest mesaj pe hârtie. Curajul și stăruința ei sub mari încercări și persecuții, sunt atribuite Domnului nostru, Isus Hristos. Timpul Lui este perfect, și acum este timpul hotărât pentru ca aceste lucruri să fie descoperite lumii. Citind manuscrisul în original, am fost cumplit de șocată și zguduită să aud despre săracele suflete care erau pierdute în iad pe vecie. Cu toate acestea, nu am fost chiar atât de teribil șocată de descrierea demonilor și a Satanei însuși, pentru ca ei îmi aminteau de ființele demonice și monștrii care au fost creați de către făcătorii de filme din Hollywood. Eu cred cu adevărat că numai lucrurile minunate ale lui Dumnezeu sunt inspirate cu adevărat de El. De aceea mă gândesc că lucrurile oribile ale lumii sunt inspirate de Satana însuși. El a făcut un lucru foarte iscusit ca să-și transmită mesajul lui la popor. Un exemplu bun sunt filmele făcute astăzi despre ocultism și cu ființe demonice. Dumnezeu însă nu se lasă batjocorit! . Eu cred că Dumnezeu a lăsat toate acestea ca să-i permită poporului să vadă care este realitatea despre forțele demonice, și să știe cum să fie eliberați din încheștarea Satanei. Un lucru pe care cărțile demonice și filmele nu-ți vor spune, este cum să te eliberezi de această teroare de frică și de moarte. Această carte, O Descoperire Zguduitoare. Domnul nostru ne arată calea afară. El este singura noastră nădejde. El singur ne poate salva de ororile "iadului de pe pământ și de iadul etern de după moarte. Biblia ne avertizează de toate aceste rele. Descoperirea și profeția dată lui Kathryn Baxter și vizita ei în iad sunt dovezi că Cuvântul Domnului nu se va întoarce fără rod, ci va împlini caiace îi este dat să împlinească. Experiența lui Kathy cu iadul ne readuce la viață avertizările care au fost scrise pentru noi cu două mii de ani în urmă. Realitățile Satanei și a duhurilor demonice au fost în jurul nostru de atâta vreme că noi am. fost înșelați să credem că sunt fără nici o putere. Noi am fost atât de înșelați, încât noi chiar îmbrăcăm copiii noștri cu costume ca diavolul și demonii lui de Halloween. Noi credem că noi suntem în controlul vieților noastre, dar Domnul ne spune foarte simplu când zice, "Alege astăzi cui vrei să-i slujești." Dumnezeu, și numai Dumnezeu singur, are control asupra vieții și asupra morții. Alegerea și hotărârea pe cine vrei să slujești îți aparține numai ție.

Dee Cushing
DESPRE AUTOARE

Kathryn Baxter a fost născută în Khattanooga, Tennessee. Ea a fost crescută în casa Domnului, încă pe când era mică, mama ei a învățat-o despre Isus Hristos și mântuirea prin El. Kathryn a fost născută din nou la vârsta de 19 ani. După ce L-a servit pe Domnul câțiva ani, ea s-a depărtat de Domnul pentru o perioadă. Duhul lui Dumnezeu nu i-a dat pace, și ea a fost nevoită să se întoarcă înapoi și ea și-a predat viața din nou lui Hristos. Ea îl slujește pe El acum cu credințioșie. Pe la mijlocul anului 1960 Kathryn s-a mutat cu familia ei la Detroit, Michigan, unde a locuit pentru un timp. Mai târziu s-a mutat la Belleville, Michigan unde a început să aibă vedenii din partea Domnului. În timpul anilor ei în Michigan, ea s-a supus total bătrânilor și conducerii casei Domnului Pastorii, conducătorii și sfinții Domnului vorbesc de ea bine și de slujba ei. Mișcarea Duhului Sfânt este puternică în toate serviciile ei, și multe minuni au avut loc în ele. Darurile Duhului Sfânt cu demonstrații sunt manifestate în adunările ei, așa după cum ea este condusă de Duhul lui Dumnezeu. Ea iubește pe Domnul cu toată inima ei, mintea ei, sufletul și puterea ei, și dorește mai mult decât orice să fie un câștigător de suflete pentru Isus Hristos. Kathryn este căsătorită de peste 24 de ani cu Bill Baxter. Ei au patru copii și șase nepoți, care îi ajută în slujba lor. Ea este cu adevărat o dedicată servitoare a Domnului. Chemarea ei este în mod specific în domeniul viselor, vedeniilor și descoperirilor. Ea a fost ordonată ca o femeie slujitoare în 1983 la Full Gospel Church of God în Taylor, Michigan. Ea acum slujește sub autoritatea bisericii Naționale a lui Dumnezeu din Washington D.C. În 1976 pe când încă trăia în Belleville, Isus i-a apărut în formă umană, în vise, vedenii și descoperiri sau revelații. De atunci ea a primit încă multe vizite ale Domnului. În timpul acestor vizite El i-a arătat adâncimile, gradele, nivelele și torturile sufletelor pierdute în iad. Ei i s-au dat de asemenea vedenii despre cer, despre perioada necazului cel mare și despre timpul sfârșitului. În timpul unei perioade din viața ei, Isus a venit la ea în fiecare noapte timp de patruzeci de nopți. El i-a spus că acest mesaj este pentru lumea întreagă.

DE LA AUTOARE

Eu recunosc căci fără puterea supranaturală a Domnului Isus Hristos, nici această carte și nici altele care au scopul de a trata despre viața de dincolo nu ar fi putut fi scrise. Isus singurul ține cheile iadului și El a plătit prețul pentru intrarea noastră în cer. [Aleluia!]

Traseul scrierii acestei cărți a fost lung, singuratic și a necesitat experiență. De fapt, cartea a așteptat câțiva ani buni ca să fie expusă. Descoperirile din partea Domnului le-am avut în anul 1976. Au durat 8 luni ca să le pun pe hârtie. Scrierea manuscrisului însuși a durat o perioadă de câțiva ani, și punerea trimerilor din Scriptură în ordinea cronologică a mai durat un an. Finalizarea cărții a luat cea mai bună parte a iernii anului 1982 și a anului 1983. Pe lângă acestea, pentru o perioadă de patruzeci de zile Isus m-a dus în iad. Eu văd acum căci Domnul m-a pregătit să scriu această carte încă de pe când eram copil și aveam vise despre Dumnezeu. După ce am fost născută din nou, am avut o dragoste foarte puternică pentru cei pierduți și voiam să văd sufletele mântuite. După apariția Domnului în 1976 când mi-a spus că am fost aleasă pentru o misiune specială, El mi-a zis: "Fiica Mea, Eu mă voi manifesta ție ca să scot oameni afară de la întuneric la lumină. Pentru că Domnul Dumnezeu te-a ales pe tine pentru un scop: *Să scrii și să înregistrezi lucrurile pe care Eu ți le voi arăta și ți le voi spune.* "Eu îți voi descoperi realitatea iadului, ca mulți să poată fi mântuiți (salvați), mulți se vor pocăi de căile lor rele înainte de fi prea târziu. "Sufletul tău va fi luat afară din trup, de către Mine, Domnul Isus Hristos și va fi transferat în iad și în alte locuri pe care Eu vreau ca tu să le vezi. Îți voi da de asemenea vedenii despre cer și alte locuri, și îți voi da multe descoperiri."

Mary Kathryn Baxter

In Iad

În Martie 1976 în timp ce mă rugam singură acasă, am primit vizita Domnului Isus Hristos. Cu câteva zile înainte începusem să mă rog prin Duhul, când dintr-o dată am simțit prezența lui Dumnezeu. Puterea și gloria Lui au umplut casa. O lumină strălucitoare a inundat camera unde mă rugam, și o minunată dulceață mi-a umplut ființa. Lumini se prelungeau în valuri, rulându-se, suprapunându-se, răsucindu-se și desfășurându-se unele într-altele, contopindu-se și apoi iarăși desfăcându-se. A fost ceva spectacular! Atunci vocea Domnului a început să-mi vorbească. El a zis, 'Eu sunt Isus Hristos, Domnul tău, și doresc să-ți dau o revelație care să pregătească sfinții pentru reîntoarcerea Mea, și mulți să se întoarcă la neprihănire. Puterile întunericului sunt reale și judecățile Mele sunt adevărate. "Fiica Mea, Eu te voi lua în iad prin Duhul Meu și îți voi arăta multe lucruri pe care vreau ca lumea să le cunoască. Am să vin la tine de mai multe ori; îți voi lua duhul afară din trup, și te voi duce în iad."

"Vreau ca tu să scrii o carte și să spui toate vedeniile și toate lucrurile pe care ți le voi descoperi. Noi vom merge în iad împreună. Însemnează-ți toate aceste lucruri care au fost, care sunt și care au să vină. Cuvintele Mele sunt adevărate, și vrednice de crezut. Eu sunt Cel Ce Sunt, și nu este nimeni afară de Mine." "Dragă Doamne," am strigat, "Ce vrei să fac?" Întreaga mea ființă tindea spre Isus, recunoscându-i prezența. Ca să descriu cel mai bine este suficient să spun că *IUBIREA* s-a revărsat asupra mea. A fost cea mai minunată, plină de pace și bucurie, *dragoste* atotputernică, pe care am simțit-o vreodată. Laude către Dumnezeu au început să curgă din mine. Dintr-odată am vrut să-i dau întreaga mea viață ca să fie folosită de El, pentru a salva oamenii din păcatele lor. Am știut, prin Duhul, căci Cel care era cu mine în cameră era cu adevărat Isus, Fiul lui Dumnezeu. Nu pot să găsesc cuvinte care să exprime prezența Lui Divină. Dar eu știu cu siguranță că a fost Domnul. "Iată, fiica Mea," a zis Isus, "Eu te voi lua prin Duhul Meu în iad, ca tu să poți mărturisi despre realitatea lui, să spui lumii întregi că iadul este real, și să atragi pe cei pierduți afară din întunec și să-i aduci la lumina Evangheliei lui Isus Hristos."

Instantaneu, sufletul meu a fost luat afară din trup. Am plecat cu Isus, afară din camera mea, în văzduh. Știam totul ce se petrece cu mine. Am văzut pe soțul și pe copiii mei dormind în casă sub noi. Era parcă as fi murit și trupul meu ar fi rămas în pat în timp ce duhul meu mergea cu Isus trecând prin acoperișul casei. Se părea că tot acoperișul s-a înfășurat și eu puteam să-mi văd familia dormind în paturile lor. Am simțit atingerea lui Isus care îmi zicea, "Nu-ți fie teamă; ei sunt în siguranță." El mi-a cunoscut gândurile. Voi încerca în cea mai mare măsură să vă spun pas cu pas ce am văzut și ce am simțit. Anumite lucruri nu le-am înțeles. Domnul Isus mi-a spus însemnătatea celor mai multe dintre ele, dar anumite lucruri nu mi le-a spus. Am știut atunci, și știu și acum, căci aceste lucruri s-au întâmplat cu adevărat și că numai Dumnezeu putea să mi le arate. Slăvit să fie numele Lui cel Sfânt! *Oameni, credeți-mă, iadul este adevărat!* Am fost dusă acolo de către Duhul în mai multe rânduri pe parcursul pregătirii acestui raport. În curând am fost sus în văzduh. M-am întors și am privit la Isus. Era plin de putere și glorie, și totuși așa multă pace se revărsa din El. M-a luat de mână și mi-a zis, "Te iubesc; nu-ți fie teamă, pentru că Eu sunt cu tine." La acestea, am început să ne înălțăm și mai mult, și acum puteam vedea pământul dedesubt. Ieșind afară din pământ și răspândite în multe locuri erau niște pâlnii rotindu-se în jurul unui punct într-o direcție și în alta. Acestea

se mișcau mult deasupra pământului și se asemănau cu un fel de armonică murdară, uriașă, care se mișca neconținut. Ele ieșeau de prin multe părți ale pământului. "Ce sunt acestea?" am întrebat pe Domnul Isus când am ajuns aproape de una. "Aceste sunt porțile spre iad," a zis El. "Noi vom merge în iad prin una din ele." Imediat, am coborât și am intrat într-una din aceste pâlnii. Interiorul părea ca și un tunel care se rotea când într-o direcție când într-alta, ca un titirez.

O întunecime adâncă ne-a cuprins deodată, și împreună cu întunecimea a venit un miros atât de cumplit, că mi-a tăiat răsuflarea. Pe marginile acestui tunel erau forme vii fixate puternic în pereți de o culoare gri întunecată; formele se mișcau și strigau la noi când ajungeam în dreptul lor. Am știut fără să mi se spună căci erau demonice. Aceste forme puteau să se miște, dar erau fix atașate de pereți. Venea un miros oribil de la ele, și ele țipau la noi cu cele mai groaznice strigăte. Am simțit o forță invizibilă mișcându-se în interiorul tunelelor. Câteodată în întuneric puteam să le disting formele, dar o ceață murdară acoperea cele mai multe dintre ele. "Doamne, ce sunt acestea?" am întrebat ținând strâns mâna lui Isus. El mi-a răspuns, "Aceste sunt duhuri rele gata să fie scuipate afară pe pământ când Satan dă ordinul." Mergând în josul tunelului, formele demonice râdeau și ne strigau, încercau să ne atingă, dar nu puteau din cauza puterii lui Isus. Chiar și aerul era poluat și murdar, și numai prezența lui Isus mă oprea să țip de atâta oribilă oroare. Oh desigur, eu aveam toate simțurile puteam auzi, mirosi, și chiar gusta prezența răului din acel loc. As putea zice chiar că simțurile mele au devenit mai sensibile, și mirosul și mizeria aproape mă făceau să-mi fie rău. Urlete umpleau aerul pe cum ne apropiam de baza tunelului. Țipete străpungătoare ne întâmpinau în tunelul întunecat. Puteam simți frica, moartea și păcatul de jur împrejurul meu. Cel mai cumplit miros pe care l-am simțit vreodată umplea aerul. Era mirosul de carne putredă, și se părea că vine din fiecare direcție. Niciodată pe pământ nu am simțit o atmosferă așa rea și n-am auzi asemenea plânsele de disperare. În curând aveam să află că acestea erau plânsetele morților și că iadul era plin de vaietele lor. Am simțit o rafală demonică de vânt și o ușoară forță absorbantă în fața noastră. Lumini ca fulgerele sau ca luminile de lanternă străpungeau neagra întunecime și aruncau umbre gri pe pereți. Cu mare greutate am putut să zăresc că ceva era în fața mea. M-am retras șocată când am realizat că un șarpe uriaș mergea în fața noastră. Uitându-mă mai bine am văzut șerpi urâți lucind peste tot. Isus mi-a zis, "în curând vom intra în piciorul stâng al iadului. În continuare vei vedea o grea amărăciune, o tristețe patetică și o oroare de nedescris. Stai aproape de Mine, și Eu îți voi da putere și te voi proteja în drumul nostru prin iad. Lucrurile pe care le vei vedea sunt un avertisment," mi-a zis El. "Cartea pe care o vei scrie-o va salva multe suflete de la iad. Ceia ce vezi este real. Nu te teme, pentru-că Eu sunt cu tine. În sfârșit, împreună cu Domnul Isus am ajuns la capătul tunelului. Am pășit în iad. Voi încerca cât voi putea mai bine să descriu ce am văzut, și le voi spune în ordinea pe care Dumnezeu mi le-a dat. În fața noastră, departe cât puteam vedea cu ochii, erau obiecte zburătoare săgetând când într-o parte când într-alta. Gemete și plânsete sfâșietoare umpleau atmosfera. Departe în fața noastră am văzut o lumină slabă și noi am început să mergem spre ea. Cărarea era uscată, plină de praf. și în curând am ajuns la intrarea unui tunel mic, întunecat. Anumite lucruri nu le pot așterne pe hârtie; sunt prea îngrozitoare spre a fi descrise. Frica în iad poate fi gustată, și am știut că dacă nu aș fi fost cu Isus nu m-as mai fi putut întoarce. Scriind aceste lucruri, sunt anumite lucruri care le-am văzut dar pe care nu le-am înțeles; dar Domnul cunoaște toate lucrurile, și El mi-a ajutat să înțeleg cele mai multe din câte am văzut.

Permiteți mi să vă avertizez nu mergeți în acel loc. Este un loc repulsiv de tortură, de durere cumplită și amărăciune eternă. Sufletul tău va fi întotdeauna viu. Sufletul trăiește veșnic. Va fi foarte real pentru tine, și sufletul tău va merge or în cer or în iad. Acelora care cred că iadul este pe pământ bine, aveți dreptate. Iadul este în mijlocul pământului, și acolo sunt suflete în chinuri zi și noapte. Nu sunt petreceri în iad. Nu este dragoste. Nu este milă. Nu este odihnă. Nu este decât un loc de amărăciune dincolo de orice imaginație.

PICIORUL STÎNG AL IADULUI

Un miros oribil umplea aerul. Isus mi-a zis, 'În piciorul stîng al iadului sunt multe gropi. Acest tunel se desparte în alte părți ale iadului, dar noi vom sta prima dată un timp în piciorul stîng. "Lucrurile pe care le vei vedea vor fi în memoria ta tot timpul Lumea trebuie să cunoască despre realitatea iadului. Mulți păcătoși și chiar câțiva dintre copiii Mei nu cred că iadul este real. Tu ai fost aleasă de către Mine ca să le arăți aceste adevăruri. Tot ce-ti voi arăta despre iad și despre alte lucruri este adevărat." Isus mi s-a arătat într-o formă de lumină puternică, mai strălucitoare decât soarele. În mijlocul acelei lumini era forma unui bărbat, dar în alte momente El era în formă de duh. El a vorbit din nou: "Fiica Mea, când Eu vorbesc, Tatăl a și vorbit. Tatăl și Eu suntem una. Adu-ți aminte să iubești mai presus de orice și să vă iertați unii pe alții. Vino acum, și urmează-mă." Când noi treceam, duhurile rele fugeau din prezența Domnului. "O Doamne, O Doamne," am strigat, "Ce va mai urma?" Așa cum am mai zis înainte, eu aveam toate simțurile în iad. Toți care sunt în iad își păstrează simțurile. Ale mele lucrau cu toată puterea. Frica se simțea peste tot, și pericole neașteptate pândeau peste tot. Fiecare pas făcut era cu mult mai oribil decât cel dinainte. La capătul de sus al tunelului, erau niște uși de mărimea unor geamuri mici, care se deschideau și se închideau foarte repede. Urlete umpleau aerul și creaturi demonice treceau în zbor pe lângă noi în sus și în afara porților iadului. Curând am ajuns la capătul tunelului. Eu tremuram de groază din cauza pericolului și fricii din jurul nostru.

Eram foarte recunoscătoare de protecția lui Isus. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru puterea Lui atotputernică de a ne proteja chiar și în adâncul iadului. Dar chiar și cu acest scut protector, eu mă tot gândeam, *Nu voia mea, Tată, ci a Ta să se facă.* Am privit la trupul meu. Pentru prima dată am observat că eram în formă de duh, și că această formă arăta exact ca mine însumi. Mă gândeam ce oare ar putea să mai urmeze împreună cu Isus am pășit din tunel pe o cărare care avea niște petece mari de pământ de fiecare parte. Niște gropi de foc se aflau pretutindeni atât cât puteai vedea cu ochii. Gropile erau de patru picioare lățime și trei picioare adâncime și aveau forma unui castron. Isus mi-a zis, "Sunt multe gropi ca și acestea în piciorul stîng al iadului.

Vino, și îți voi arăta câteva dintre ele."

Eu stăteam lângă Isus pe cărare și priveam într-una din acele gropi. Marginile gropii erau îmbrăcate cu pucioasă și aveau o lucire roșie ca și cărbunii aprinși din foc. În centrul gropii era un suflet care murise și mersese în iad. Focul a început a arde în fundul gropii și s-a prelins pe el în sus tot mai sus și a îmbrăcat sufletul pierdut în flăcări, într-un moment focul se potolea până ajungea doar jăratec, dar pe urmă cu un vuiet puternic se ridica din nou peste sufletul torturat din groapă. Am privit și am văzut că sufletul pierdut din groapă era zăvorii într-un schelet. 'Doamne,' am strigat la această privesc, 'Nu poți să-l lași afară?' Cât de cumplită era privesc! M-am gândit, *Acesta as fi putut fi eu.* Am zis, "Doamne, ce trist este să vezi și să știi că un suflet viu este aici." Am auzit un strigăt venind din mijlocul primei gropi. Am văzut un suflet în formă de schelet, strigând, "Isuse, ai milă!" "O, Doamne!" am zis. Era vocea unei femei. Am privit la ea și am vrut să o trag afară din foc. Această privesc îmi rupea inima. Scheletul în forma unei femei cu o ceață gri murdar înăuntru vorbea cu Isus. Șocată, am ascultat la ce zicea. Carnea putredă atârna în zdrențe din oasele ei, și cum ardea cădea în mijlocul gropii. Unde fuseseră ochii ei odată, acum erau doar orbite goale. Păr nu avea deloc. Focul începea la tălpile ei în flăcării scurte care creșteau pe măsură ce se urcau pe trupul ei. Femeia părea să fie în continuu arzând, chiar când flăcării erau doar jăratec. Din adâncul ființei ei veneau strigăte și gemete de disperare: "Doamne, Doamne, vreau afară de aici!" Tot timpul se întindea spre Isus. Am privit la Isus, și El avea o foarte mare durere întipărită pe fața Lui. Isus mi-a zis, "Fiica Mea, tu ești aici cu Mine ca să faci cunoscut lumii căci păcatul se sfârșește cu moartea, și că iadul este real." Am privit din nou la femeie, și am văzut viermi cățărându-se afară din oasele scheletului ei. Ei nu erau vătămați de foc Isus a zis, "Ea știe, și simte viermii aceia înăuntru! ei."

"Doamne, ai milă!" am strigat când am văzut focul ajungând la apogeu și când oribilul proces de ardere a început din nou. Strigăte grozave și hohote adânci scuturau forma acestei femei suflet. Ea era pierdută. Nu mai era nici o cale de ieșire. "Isuse, de ce este ea aici?" am întrebat în voce scăzută, pentru că eram înfricoșată. Isus mi-a zis, "Vino." Cărarea pe care mergeam era șerpuitoare, răsucindu-se printre aceste gropi de foc atât cât se vedea cu ochii. Strigătele morților vii, amestecat cu gemete și urlete hidoase, ajungeau la urechile mele din toate direcțiile. Nu erau momente de liniște în iad. Mirosul de moarte și carne putredă atârna ca o pătură, grosă în aer. Am ajuns la groapa următoare. În lăuntru acestei gropi, care era cam de mărimea celeilalte, era o altă formă scheletică. Vocea unui bărbat striga din groapă, zicând, "Doamne, ai milă de mine!" Numai când vorbeau, puteai ști dacă sufletul respectiv era bărbat ori femeie.

Mari hohote vătătoare veneau de la acest om îmi pare rău, Isus! Iartă-mă! Scoate-mă afară de aici! Am stat în locul acesta de tortură de ani de zile. Îți cerșesc îndurare, lasă-mă afară!" Suspine adânci scuturau această formă scheletică când cerșea îndurare, Te rog, Isuse, lasă-mă afară!" Am privit la Isus și am văzut că El de asemenea plângea.

El a privit în sus și a zis, "Tată, Tată, ai milă!" "Doamne Isuse, a strigat omul din groapa arzând, "Nu am suferit destul pentru păcatele mele? Sunt 40 de ani de la moartea mea."

Isus i-a zis "Este scris, 'Cel neprihănit va trăi prin credință!' Toți batjocoritorii și necredincioșii vor avea partea lor în iazul de foc. Tu nu ai voit să crezi adevărul. De multe ori copiii Mei au fost trimiși la tine ca să-ți arate calea, dar tu nu ascultai la ei. Tu râdeai de ei și ai refuzat Evanghelia. Cu toate că Eu am murit pe cruce pentru tine, tu M-ai batjocorit și nu ai vrut să te pocăiești de păcatele tale. Tatăl Meu ți-a dat multe ocazii ca să fii mântuit. Dacă ai fi ascultat! Isus plângea. "Știu, Doamne, știu!" a strigat omul. "Dar acum mă pocăiesc." "Este prea târziu," a zis Isus. "Judecata este pronunțată." Omul a continuat, "Doamne, unii din poporul meu vin aici, pentru că ei nu se pocăiesc. Te rog Doamne, lasă-mă să merg și să le spun că ei trebuie să se pocăiască cât timp sunt încă pe pământ. Nu vreau ca ei să vină aici!" Isus a zis, "Ei au predicatori, învățători, diaconi toți slujind Evanghelia. Ei le vor spune. De asemenea ei au avantajele sistemelor moderne de comunicație și multe alte căi ca să afle despre Mine. Am trimis la ei lucrători ca să poată crede și să fie mântuiți. Dacă ei nu vor crede când vor auzi Evanghelia, nu vor fi impresionați nici dacă unul se scoală din morți." La acestea, omul a devenit foarte furios și a început să blesteme." Cuvinte răutăcioase și blesteme la adresa lui Dumnezeu ieșeau din el. Am privit plină de oroare cum flăcările se ridicau și carnea lui moartă și putredă a început să ardă și să cadă bucăți înăuntrul găocii acestui om mort, am văzut sufletul lui. Era ca o ceață gri-murdară care umplea tot scheletul lui. M-am întors spre Isus și am strigat, "Doamne, ce oribil!" Isus a zis, "Iadul este real; judecata este reală. Eu îi iubesc așa de mult, fiica Mea! Acesta este doar începutul lucrurilor înfricoșătoare pe care am să ți le arăt. Sunt încă multe altele care vor veni. "Spune lumii din partea Mea căci iadul este real, că bărbații și femeile trebuie să se pocăiască de păcatele lor. Vino, urmează-mă. trebuie, să mergem mai departe."

În următoarea groapă era o femeie foarte mică de statură care părea să fie de vreo 80 de ani. Nu pot să spun cum mi-am dat seama de vârsta ei, dar am știut-o. Pielea îi era trasă de pe oase de flăcările continue, și numai oasele rămăneau împreună cu sufletul ca o ceață murdară în interior. Am privit cum focul o ardea. Curând erau numai oasele și viermii cățărându-se în interior, pe care focul nu-i putea arde. "Doamne, ce cumplit!" am strigat. "Nu știu dacă voi putea merge înainte, pentru că aceasta întrece orice imaginație." Atât cât puteam vedea cu ochii erau suflete care ardeau în gropi de foc. "Fiica Mea, de asta ești tu aici," a răspuns Isus. "Tu trebuie să ști și să spui adevărul despre iad. Raiul este real! Iadul este real! Vino, trebuie să mergem mai departe." Am privit înapoi la femeie. Strigătele ei erau atât de triste. Pe când mă uitam la ea, ea și-a împreunat oasele palmelor ca la rugăciune. Nu puteam să mă opresc din plâns. Eu eram în formă de duh, și totuși plângeam. Știam că oamenii din iad simt toate aceste lucruri. Isus a cunoscut gândurile mele. "Da, fiica Mea," mi-a zis El. "ei știu. Când oamenii vin aici, ei au aceleași simțuri și gânduri ca și când erau pe pământ, ei își amintesc de familiile și prietenii lor și de toate timpurile când ei ar fi avut ocazia să se pocăiască, dar au refuzat s-o facă. Memoria rămâne totdeauna cu ei. Dacă ar fi ascultat măcar de Evanghelie și s-ar fi pocăit înainte de a fi fost prea târziu. Am privit din nou la femeia bătrână, și de data aceasta am observat că ea avea un singur picior, și se părea că avea găuri sfredelite în oasele de la sold. "Ce sunt acestea, Isus?" am întrebat. El a zis, "Fiică, în timp ce ea era pe pământ, ea a avut cancer și a fost în mare durere, și s-a făcut operație pentru ca să i se salveze viața. Ea a zăcut ca o femeie bătrână plină de amărăciune mulți ani. Mulți din poporul Meu au venit să se roage pentru ea, și să-i spună că Eu aș putea să o vindec. Ea însă a zis, Dumnezeu mi-a făcut aceasta, și nu a vrut să se pocăiască și să creadă în Evanghelie. Cu toate că odată M-a cunoscut, dar cu timpul a început să Mă urască. "Ea a zis că nu are nevoie de Dumnezeu și că nu vrea să fie vindecată de Mine. Cu toate acestea Eu am insistat, dorind totuși să o vindec și să o binecuvântezez. Ea și-a întors spatele la Mine și M-a blestemat. A zis că nu Mă vrea. Duhul Meu a insistat pe lângă ea. Chiar după ce și-a întors spatele la Mine, Eu totuși am încercat să o atrag prin Duhul Meu, dar ea nu voia să asculte, în sfârșit ea a murit și a venit aici." Femeia bătrână a început să strige la Isus, "Doamne Isuse, te rog lăsa-mă acum îmi pare rău că nu m-am pocăit cât am fost pe pământ!" Cu mari tânguiri ea striga la Isus. "Măcar să mă fi pocăit înainte de a fi fost prea târziu! Doamne, ajută-mă afară de aici! Te voi servi numai pe Tine! Voi fi bună! Nu am suferit destul? De ce am așteptat până a fost prea târziu? Oh, de ce am așteptat până Duhul Tău a încetat să se lupte cu mine?" Isus i-a zis, "Tu ai avut ocazie după ocazie să te pocăiești și să Mă servești." Plecând de acolo am văzut tristețea întipărită pe fața lui Isus. Privind la bătrâna femeie care plângea am întrebat, "Doamne, ce mai urmează?" Puteam simți frica de jur împrejurul meu. Amărăciune, strigăte de durere și o atmosferă de moarte era pretutindeni. Isus și cu mine am plecat plini de jale și milă la groapa următoare. Numai prin puterea Lui am putut merge mai departe. Pe o mare distanță am putut auzi strigătele de pocăință și cereri de iertare ale femeii bătrâne. *Dacă as putea cumva să o ajut!* m-am gândit. *Păcătosome, te rog nu aștepta, atâta timp până când Duhul lui Dumnezeu va înceta să se lupte cu tine.*

În groapa următoare am văzut o femeie în genunchi, ca și când ar fi căutat ceva. Forma ei scheletică era plină de găuri. Oasele ei se vedeau prin rochia ei ruptă, cuprinsă de foc. Capul ei era pleșuv, și unde trebuiau să fie ochii și nasul, erau numai găuri. Un foc mic ardea împrejurul tălpilor ei unde era ea îngenunchiată, și ea se agăța de marginile gropii de pucioasă. Focul se prindea de mâinile ei și carnea moartă cădea jos pe măsură ce ea săpa cu unghiile. Suspine cumplite o scuturau. "O, Doamne, O Doamne!" a strigat, "Vreau afară!" Pe când noi priveam, ea a ajuns într-un târziu la marginea gropii. Mă gândeam că va putea ieși afară, când un demon mare cu niște aripi cari păreau să fie rupte la vârf și atâmate pe marginea lui s-a repezit la ea. Culoarea lui era de un negru-maroniu, și avea păr pe tot corpul. Ochii îi erau așezați adânc în cap, și era de mărimea unui urs. Demonul s-a grăbit la femeie și a împins-o foarte puternic în groapă și în foc. M-am uitat cu oroare cum cădea, îmi părea rău de ea. Voiam să o iau în

brațele mele și să o țin, să-L rog pe Dumnezeu să o vindece și să o scoată afară de acolo.

Isus mi-a cunoscut gândurile și mi-a zis, "Fiica Mea, judecata a fost pronunțată. Dumnezeu a vorbit. Chiar pe când ea era un copil, Eu am chemat-o de nenumărate ori să se pocăiască și să mă servească." Când ea a avut 16 ani am venit la ea și i-am spus, "Te iubesc. Dă-mi Mie viața ta, și urmează-Mă, pentru că te-am chemat la o lucrare specială. Am chemat-o toată viața ei, dar ea nu Mă asculta." Ea Mi-a zis, "Cândva Te voi servi. Nu am timp pentru Tine acum. N-am timp, N-am timp, eu am viața mea de plăceri. N-am timp, n-am timp să te servesc pe Tine acum, Isuse. Măine te voi servi." Măine nu a venit niciodată, pentru că ea a așteptat prea târziu." Femeia a strigat la Isus, "Sufletul meu este cu adevărat în chinuri. Nu este nici o cale de ieșire de aici. Știu că eu am vrut lumea în loc de Tine, Doamne. Am vrut bogății, renume și noroc; și am primit. Puteam cumpăra totul ce am vrut; eu eram stăpâna mea. Eram cea mai frumoasă, cea mai bine îmbrăcată femeie de pe timpul meu. Și am avut bogății, renume și noroc, dar am aflat că nu pot să le iau cu mine dincolo de moarte. O, Doamne, iadul este oribil! Nu am odihnă zi și noapte! Sunt întotdeauna în durere și chin! Ajută-mă Doamne!" a strigat ea. Femeia a privit în sus la Isus cu atâta jale și a zis, "Scumpul meu Isus, dacă aș fi ascultat la Tine! Voi regreta aceasta o veșnicie. Plănuiam să Te servesc într-o oarecare zi când voi fi gata. M-am gândit că Tu vei fi tot timpul la dispoziția mea când eu mă voi hotărî. Dar cât de greșită am fost! "Am fost una din cele mai căutate femei din timpul meu pentru frumusețea mea. Știam că Dumnezeu mă cheamă să mă pocăiesc. Toată viața mea El m-a atras cu corzi de iubire, și eu am crezut că mă puteam folosi de Dumnezeu la fel cum mă foloseam de fiecare în parte. El va fi întotdeauna la dispoziția mea. Oh, da, am profitat de Dumnezeu. El căuta atât de mult să mă facă să-L servesc, pe când eu tot timpul am crezut că nu am nevoie de El. Oh, cât de greșită am fost! Dar Satana a început să mă folosească, și eu am început să-l servesc pe Satana din ce în ce mai mult. La sfârșit am ajuns să-l iubesc pe el mai mult decât pe Dumnezeu, îmi plăcea păcatul și nu voiam să mă întorc la Dumnezeu. "Satana a folosit frumusețea și banii mei, și toate gândurile mele erau îndreptate la puterea pe care el mi-o va da. Chiar și atunci, Dumnezeu a continuat să mă atragă. Dar eu am gândit, *mai am mâine, încă mâine, ori ziua următoare*. Dar într-o zi pe când eram în mașină, șoferul meu a intrat într-o casă, și eu am fost omorâtă. Doamne, lasă-mă afară!" Pe când vorbea, mâinile ei numai oase se întindeau spre Isus în timp ce focul continua să o ardă. Isus a zis, "Judecata este pronunțată." Lacrimi curgeau pe obrajii Lui pe când noi ne îndreptam spre o altă groapă. Eu plângeam în adâncul sufletului meu de ororile din iad. "Dragă Isuse," am strigat, "chinul este atât de real! Când un suflet vine aici, nu mai este nici o speranță, nici viață, nici dragoste. Iadul este prea real!" *Nici o cale de ieșire, m-am gândit. Ea trebuie să ardă veșnic în aceste flăcări.*

"Timpul s-a terminat," a zis Isus. "Vom veni înapoi mâine." *Prietene, dacă tu trăiești în păcat, te rog să te pocăiești. Dacă ai fost născut din nou și ți-ai întors spatele la Dumnezeu, pocăiește-te și întoarce-te la El acum. Trăiește corect și ține sus adevărul! Trezește-te până nu este prea târziu, și vei putea să-ți petreci veșnicia cu Domnul în cer.*

Isus a zis iar, "Iadul are un trup (ca o formă umană) stând pe spate în centrul pământului. Iadul are forma unui trup omenesc foarte mare și cu multe camere de tortură. "Amintește-ți să spui oamenilor de pe pământ că iadul este real. Aici sunt milioane de suflete pierdute, și tot mai multe vin zilnic. În Ziua Mare a Judecării, moartea și iadul vor fi aruncate în iazul de foc; aceea va fi moartea a doua.

PICIORUL DREPT AL IADULUI

Nu am fost în stare să mai dorm sau să mănânc de când am fost în iad cu o noapte înainte. În fiecare zi retrăiam iadul. Când închideam ochii, totul ce puteam vedea era iadul. Urechile mele nu puteau rămâne surde la strigătele 'celor condamnați. Exact ca la un program de televiziune, am retrăit de nenumărate ori toate lucrurile pe care le-am văzut în iad. În fiecare noapte eu eram în iad, și în fiecare zi mă străduiam să găsesc cuvintele exacte ca să aduc acest lucru cumplit cunoscut la toată lumea. Isus a apărut din nou la mine și mi-a zis, "La noapte, vom merge în piciorul drept al iadului, fiica Mea. Nu fi îngrozită, pentru că Eu te iubesc și sunt cu tine.

Fața Domnului Isus era plină de tristețe, și ochii Lui erau plini de gingășie și iubire adâncă. Cu toate că cei din iad sunt pierduți pentru întotdeauna, eu am știut că El încă îi iubește și îi va iubi pentru veșnicie. "Fiica Mea," a zis El, "Dumnezeu, Tatăl nostru, a dat la fiecare o voință să aleagă dacă vrea să-L servească pe El ori pe Satan. Dumnezeu nu a făcut iadul pentru poporul Său. Satan înșeală pe mulți ca să-l urmeze pe el; dar iadul a fost făcut pentru Satan și îngerii lui. Nu este nici dorința mea, nici a Tatălui ca vreunul să piară." Lacrimi de milă se prelingeau în jos pe obrajii lui Isus. El a început să vorbească din nou, "Adu-ți aminte de cuvintele Mele în zilele următoare când îți voi arăta iadul: 'Eu am toată puterea în cer și pe pământ. Câteodată ți se va părea că te-am părăsit, dar Eu nu te părăsesc. De asemenea, câteodată noi vom fi văzuți de forțele demonice și de sufletele pierdute, dar de alte ori nu. Oriunde vom merge, fii pe pace și fără frică să mă urmezi. "Am plecat împreună. Plângând, îl urmam de aproape, în spatele Lui. Zile întregi am tot plâns, și nu mă puteam elibera de prezența iadului care era tot timpul înaintea mea. Plângeam cel mai mult în interiorul meu. Duhul meu era foarte trist. Am ajuns la piciorul stâng al iadului. Privind înainte, am văzut că noi eram pe o cărare care era uscată și arsă. Strigăte umpleau aerul murdar, și mirosul de moarte era pretutindeni. Mirosul era câteodată atât de respingător că îmi venea să vomit. Peste tot era întunecime, cu excepția luminii care era emanată de

Hristos si de gropile în flăcări care punctau ținutul atât de departe cât puteam vedea cu ochii.

Deodată, demoni de toate felurile au început să treacă pe lângă noi. Drăcușori mârâiau la noi când treceam pe lângă ei. Demonii de toate mărimile și formele vorbeau unii cu alții. În fața noastră mai departe un demon mare dădea ordine altora mai mici. Ne-am oprit să ascultăm, și Isus a zis, "Este o armată invizibilă de forțe diavolești care noi nu îi vedem acum aici, demonii, ca duhurile rele de boală." "Du-te!" a zis demonul mai mare celor mai mici Drăcușori și diavolilor. "Faceți multe lucruri rele. Spargeți case și distrugeți familii. Amăgiți Creștinii slabi, și dați învățături mincinoase și conduceți pe o cale greșită pe cât mai mulți. Voi veți avea răsplată când vă veți reîntoarce. Nu uitați, trebuie să vă feriți de cei ce au acceptat cu adevărat pe Isus că Mântuitorul lor. Ei au putere să vă scoată afară. Mergeți acum dealungul pământului. Mai am o mulțime încă aici și pe alții care îi trimit. Nu uitați, noi suntem slujitorii Prințului întunericului și a puterilor văzduhului. La acestea, duhurile rele au început să zboare în sus și afară din iad. Ușile de sus ale piciorului drept al iadului se deschideau și se închideau rapid când îi lăseau să treacă. De asemeni, unii se duceau și se întorceau pe pământ prin care noi am venit jos. Voi încerca să descriu înfățișarea acestor ființe rele. Cel care vorbea era foarte mare, cam de mărimea unui urs matur, brun la culoare, cu un cap de liliac și ochi care erau înfundați adânc în fața păroasă. Brațe păroase îi cădeau dealungul trupului, și colții îi ieșeau afară din părul care îi acoperea fața. Altul era mic ca o maimuță cu mâini foarte lungi și cu păr pe tot corpul. Fața îi era mică, și avea un nas ascuțit. Nu am putut să-i văd ochii deloc. Un altul avea un cap foarte mare, cu urechi mari și o coadă lungă, pe când un altul era mare cât un cal și avea pielea netedă. Priveliștea acestor demonii și duhuri rele, și mirosul cumplit care venea de la ei, mă făceau să-mi fie rău de la stomac. Oriunde mă uitam erau numai demonii și diavoli. Cel mai mare dintre ei, am aflat de la Domnul, își primea ordinele direct de la Satan. Isus și cu mine am mers pe cărare până am ajuns la altă groapă. Strigăte de durere, sunete dureroase de neuitat, erau peste tot. *Doamne, ce mai urmează?* am gândit.

Am trecut direct pe lângă niște duhuri rele (*ele se părea că nu ne vedeau*) și am oprit la altă groapă de lac și pucioasă. În această groapă era forma unui bărbat înalt. L-am auzit predicând Evanghelia. Am privit plină de uimire la Isus așteptând un răspuns pentru că El întotdeauna cunoștea gândurile mele. El a zis, "În timp ce a fost pe pământ, acest om a fost un vestitor al Evangheliei. Odată el vestea adevărul și m-a servit pe Mine. "Eu mă minunam ce făcea omul acesta în iad. Avea înălțimea de șase picioare și scheletul lui era de o culoare murdară, cenușie, ca o piatră de mormânt. Părți din hainele lui atârnavă încă pe el. Mă minunam de ce flăcările au lăsat acele zdrențe și nu le-au ars. Carne arsă atârna de el, și craniul lui părea în flăcări. O cumplită duhoare venea dinspre el. Am privit cum el și-a întins mâinile ca și când ar fi ținut o carte și a început să citească versete din cartea închipuită. Iarși mi-am amintit ce mi-a zis Isus; *'Vei avea toate simțurile în iad, și vor fi mult mai puternice*.' Omul a citit verset după verset, și eu m-am gândit că face bine. Isus i-a zis, "Pace, liniștește-te." Imediat, omul s-a oprit din vorbă și s-a întors încet să privească la Isus.

Am văzut sufletul omului înăuntru! forme scheletice. El i-a zis lui Isus, "Doamne, acum voi predica adevărul la toți oamenii. Acum, Doamne, sunt gata să merg să spun altora despre acest loc. Știu căci cât am fost pe pământ, eu nu ani crezut că este iad, și nici nu am crezut că Tu vei veni din nou. Am predicat ce au vrut oamenii să audă, și eu am compromis adevărul pe care-l spuneam oamenilor din biserica mea. Știu că nu mi-a plăcut de nimeni care era diferit ca rasă ori culoarea pielii, și am cauzat căderea multora. Eu mi-am făcut legile mele despre iad și despre bine și rău. Știu că am făcut pe mulți să se rătăcescă, și am cauzat poticnirea multora în Cuvântul Tău Sfânt, și am luat bani de la săraci. Dar, Doamne, lasă-mă, afară, eu voi face ce este bine. Nu voi mai lua bani de la biserică. M-am pocăit. Voi iubi oamenii din fiecare rasă și culoare. Isus i-a zis, Tu nu numai că ai sucit și ai răstălmăcit Cuvântul Sfânt a Lui Dumnezeu, dar ai mințit că nu cunoști adevărul. Plăcerile vieții au fost pentru tine mai importante decât adevărul. Eu însumi am venit la tine și am vrut să te întorc, dar tu nu ai vrut să ascuți. Tu ai mers în drumul tău, și răul a fost domnul tău. Tu ai cunoscut adevărul, dar nu ai vrut să te pocăiești și să te întorci la Mine. Eu am vrut ca tu să te pocăiești, dar tu nu ai vrut; am așteptat după tine. Și acum judecata a fost pronunțată." Fața lui Isus era plină de milă. Eu am știut că dacă acest om ar fi ascultat la chemarea Mântuitorului, el nu ar fi fost acum aici. *O, oameni, vă rog ascultați pocăiți-vă*

Isus a vorbit din nou căzutului, "Tu ar fi trebuit să spui adevărul, și ai fi făcut pe mulți să se întoarcă pe calea neprihănirii prin Cuvântul lui Dumnezeu, care spune că toți necredincioșii vor avea partea lor în iazul care arde cu foc și pucioasă. Tu ai știut calea Crucii și ai cunoscut calea neprihănirii. Știai să spui adevărul, dar Satana ti-a umplut inima cu minciuni, și tu ai mers spre păcat. Trebuia să te pocăiești cu sinceritate, nu pe jumătate. Cuvântul Meu este adevărat. Nu minte. Și acum este prea târziu, prea târziu." La acestea omul a ridicat pumnul la Isus și L-a blestemat. Totuși Isus a plâns strigând, "Tată, ai milă!" Cu amărăciune, Isus și cu mine am mers spre groapa următoare. Predicatorul căzut încă blestema înfuriat pe Isus. Pe când noi treceam pe lângă gropile cu foc, mâinile pierduților se întindeau spre Isus, și cu voci rugătoare îl rugau să-i fie milă. Oasele mâinilor lor erau gri-negru de la ars nu era carne vie, sânge, or organe, numai moarte și moarte. În mine eu plângeam, *O, pământule, pocăiește-te! Dacă nu, vei veni aici. Qprește-te înainte de a fi prea. Târziu* Am pășit spre altă groapă. Simțeam o așa milă pentru toți și o așa amărăciune că mă simțeam slăbită fizic, și abia mai puteam sta în picioare. Hohote puternice mă scuturau. "Isus, mă doare tare în interiorul meu," am zis. Din groapă o voce de femeie a vorbit lui Isus. Ea stătea în mijlocul flăcărilor, și flăcările îi acopereau în întregime corpul. Oasele ei erau pline de viermi și de carne moartă. Din flăcările care se ridicau de jur împrejurul ei, ea a ridicat mâinile spre Isus, plângând, "Lasă-mă afară de aici. Îți voi da viața mea acum, Isus. Voi spune și altora despre iertarea Ta. Voi mărturisi despre Tine. Te rog, lasă-mă afară!" Isus a zis, "Cuvântul Meu este adevărat, și declară că toți trebuie să se pocăiască și să se întoarcă de la păcatele lor și să

mă cheme în viețile lor dacă vor să scape din acest loc. Prin sângele Meu este iertare de păcate. Eu sunt credincios și corect și voi ierta pe toți cei care vor veni la Mine. Si nu îți voi scoate afară." El s-a întors, a privit la femeie și a zis, "Dacă ai fi ascultat de Mine și ai fi venit la Mine și te-ai fi pocăit, Eu te-aș fii iertat." Femeia a întrebat, "Doamne, nu este nici o cale afară de aici? Isus a răspuns în șoaptă, 'Femeie,' i-a zis El, "ție ți s-au dat multe oportunități să te pocăiești, dar tu ți-ai întărit inima și nu ai vrut. Si ai știut Cuvântul Meu care zice că 'toți curvarii vor avea partea lor în iazul de foc.'" Isus s-a întors la mine și a zis, "Această femeie a avut afaceri păcătoase cu mulți bărbați, și a făcut ca multe case să fie sparte. Cu toate acestea, Eu totuși am iubit-o. Eu am venit la ea nu să o condamnez, ci să o mântuiesc. Am trimis mulți din servii Mei la ea ca să se pocăiască de căile ei rele, dar ea nu a vrut. Ea a făcut multe păcate, totuși Eu aș fi iertat-o dacă ea ar fi venit la Mine. Satan a intrat în ea, și ea a ajuns să fie plină de fiere și nu voia să ierte pe nimeni. Ea mergea la biserică numai ca să facă rost de bărbați, îi găsea și îi seducea. Dacă măcar ar fi venit la Mine, toate păcatele ei ar fi fost spălate în sângele Meu. O parte din ea dorea să Mă servească pe Mine, dar tu nu poți servi și pe Dumnezeu și pe Satan în același timp. Fiecare persoană trebuie să aleagă pe cine vrea să slujească." "Doamne," am strigat, "dă-mi putere să merg mai departe!" Tremuram din cap până în tălpi din cauza ororilor iadului. Isus mi-a zis, "Pace, fii liniștită." "Ajută-mă Doamne," am strigat. "Satan nu vrea ca noi să știm adevărul despre iad. In cele mai răzlețe gânduri ale mele, eu niciodată nu mi-am închipuit că iadul poate fi ca acesta. Dragă Isus, când se va sfârși aceasta?" "Fiica Mea," a răspuns Isus, "numai Tatăl cunoaște când va veni sfârșitul. Atunci El a vorbit din nou și mi-a zis, "Pace, fi liniștită." O putere mare a venit peste mine. Isus și cu mine am mers mai departe printre gropi. Eu voiam să smulg din foc fiecare persoană pe lângă care treceam și să-i aduc la picioarele lui Isus. Am plâns mult înăuntru! meu. Mă gândeam în mine, *eu nu vreau ca vreodată copiii mei să ajungă aici*. În sfârșit, Isus s-a întors spre mine și mi-a zis încet, "Fiica Mea, ne vom duce acum acasă. Măine noapte ne vom reîntoarce în această parte a iadului." Înapoi acasă am plâns fără încetare. În timpul zilei retrăiam iadul și ororile tuturor oamenilor de acolo. Am spus fiecăruia pe care îl întâlneam despre iad. Le-am spus că durerile iadului sunt de neimaginat.

Cei care citiți această carte, vă rog, vă cerșesc în genunchi, pocăiți-vă de păcatele voastre. Chemați-L pe Isus și cereți-i să vă mântuiască. Chemați-l astăzi. Nu așteptați până mâine. Măine s-ar putea să nu mai vină. Timpul se scurge repede. Cădeți în genunchi voștri, și fiți curățiți de păcatele voastre. Pentru Numele lui Isus, fiți miloși și iertați-vă unii pe alții.

Dacă tu ești supărat cu cineva. Iartă-l. Nu se merită pentru o supărare să mergi în iad. Iertați așa cum Cristos ne-a iertat pe noi de păcatele noastre. Isus este în stare să ne păstreze dacă noi avem o inimă pocăită și vom lăsa ca sângele Lui să ne curățească de, toate păcatele. Iubiți copiii voștri, și iubiți vecinul vostru ca pe voi înșivă.

Domnul bisericilor zice, Pocăiți-vă și fiți mântuiți!

IARĂȘI GROPI

În noaptea următoare am mers din nou cu Isus în piciorul drept al iadului. Am văzut ca și mai înainte iubirea pe care Isus o avea față de sufletele pierdute din iad. Și am simțit dragostea Lui pentru mine și pentru toți cei care erau pe pământ: "Fiică," mi-a zis El, "nu este voia Tatălui ca vreunul să piară. Satan înșeală pe mulți, și ei îl urmează. Dar Dumnezeu este iertător. El este un Dumnezeu al dragostei. Dacă aceștia ar fi venit cu adevărat la Tatăl și s-ar fi pocăit, El i-ar fi iertat." O mare gingășie am citit pe fața lui Isus când a zis, "Tată, ai milă." Din nou am mers printre gropile arzând și am trecut pe lângă multe suflete în chinurile pe care le-am descris mai înainte. *Doamne, Doamne, ce ororii* am spus în gând. Tot timpul treceam pe lângă multe, foarte multe suflete care ardeau în iad. Pe toată întinderea cărării, mâini se întindeau spre Isus. Erau numai oase; și unde ar fi trebuit să fie came era numai o substanță cenușie cu bucăți de came putredă, arzând și atârând în zdrențe. În interiorul fiecărui schelet era sufletul ca un abur gri-murdar închis în cușca scheletului uscat pe veșnicie. Puteam să spun după strigătele lor că ei simțeau focul, viermii, durerea, deznădejdea. Plânsetele lor mi-au umplut sufletul cu o așa mare jale că eu nu pot să descriu. *Măcar dacă ar fi ascultat, mă gândeam, ei nu ar fi fost aici.*

Știam că sufletele din iad au toate simțurile lor. Ei și-au amintit totul ce li s-a spus vreodată. Știau că nu mai există nici o cale de scăpare și că erau pierduți pe vecie. Cu toate acestea, fără speranță, ei totuși încă nădăduiau și strigau la Isus pentru milă. Am oprit la groapa următoare. Era exact ca celelalte, și înăuntru era o formă de femeie (am cunoscut-o după vocea ei). Ea a strigat la Isus să o elibereze din flăcări.

Isus a privit la ea cu iubire și i-a zis, "Când erai pe pământ, Eu te-am chemat de nenumărate ori să vii la Mine. Am insistat ca să-ți predai inima și să te împaci cu Mine înainte de a fi prea târziu. Te-am vizitat de multe ori în miez de noapte ca să-ți spun de iubirea Mea. Ți-am jurat, te-am iubit, și te-am atras la Mine prin Duhul Meu. "Da Doamne," tu ai zis, 'te voi urma.' Cu buzele tale ziceai că Mă iubești, dar în inima ta nu era așa. Eu știam unde era inima ta.

De multe ori mi-am trimis mesagerii Mei ca să-ți spună să te pocăiești de păcatele tale și să vii la Mine, dar tu nu voiai să auzi. Am vrut ca să te folosesc ca să-i ajuți pe alții; să ajuți pe alții să Mă găsească. Dar tu ai vrut lumea și nu pe Mine. Eu te-am chemat, dar tu nu voiai să Mă auzi, nici să te pocăiești de păcatele tale." Femeia a zis lui Isus, "Adu-ți aminte Doamne, cum am mers la biserică și am fost o femeie bună. M-am alăturat bisericii. Am fost o membră a bisericii Tale. Știam că chemarea Ta era în viața mea. Am știut că trebuia să ascult de aceea chemare cu orice cost, și am ascultat," a zis ea. Isus a zis, "Femeie, tu ești încă plină de minciuni și păcat. Eu te-am chemat, dar tu nu ai vrut să Mă ascuți! Adevărat, tu ai fost o membră a bisericii, dar a fi un membru al bisericii nu te duce în cer. Păcatele tale au fost multe și tu nu ai vrut să te pocăiești. Ai făcut pe alții să se poticnească în Cuvântul Meu. Nu voiai să ierți pe cei care ți-au greșit. Tu pretindeai că Mă iubești și că Mă servești pe Mine când erai cu creștinii; dar când erai departe de creștini, mințeai, înșelai și furai. Ai permis duhurile înșelătoare și te bucurai de viața ta dublă. Tu ai știut calea îngustă și dreaptă. "Si." a mai zis Isus, "tu de asemenea aveai o limbă înșelătoare; vorbeai despre frații și surorile tale în Hristos, îi judecai ca și când tu ai fi fost mai sfântă decât ei, pe când în viața ta era păcat grosolan. Aceasta știu, tu nu ai vrut să ascuți la Duhul Meu plin de milă. Tu judecai exteriorul unei persoane, fără să te gândești că mulți din ei erau copii în credință. Tu erai foarte 'tare. Da, tu ziceai că Mă iubești pe Mine din buzele tale, dar inima ta era departe de Mine. Tu cunoșteai căile Domnului și le-ai înțeles. Te jucai cu Dumnezeu, dar Dumnezeu cunoaște toate lucrurile. Dacă ai fi servit sincer pe Dumnezeu, tu nu ai fi astăzi aici. Nu poți sluji și lui Satan și lui Dumnezeu în același timp. Isus s-a întors spre mine și mi-a zis, "Mulți în zilele din urmă se vor lepăda de credință, acceptând duhurile înșelătoare și vor sluji păcatului. Ieșiți afară din mijlocul lor, și fiți separați. Nu mergeți pe aceeași cale cu ei."

Pe când noi plecam, femeia a început să blesteme și să înjure pe Isus. Ea urla și striga cu furie. Noi am mers mai departe. Eu mă simțeam atât de slabă. În groapa următoare era o altă formă scheletică. Am simțit mirosul de moarte încă înainte de a ajunge acolo. Acest schelet arăta la fel ca și celelalte. Mă miram ce o fi putut sufletul acesta să facă, ca să fie pierdut pe vecie, fără nici o nădejde, fără viitor, decât în locul acesta îngrozitor. Iadul este pentru veșnicie. Auzind strigătele sufletelor în chinuri, eu am plâns de asemenea. Am ascultat cum o femeie i-a vorbit lui Isus din flăcările gropii. Ea cita din Cuvântul lui Dumnezeu. "Dragă Isus, ce face ea aici?" am întrebat. "Ascultă," a zis Isus. Femeia a zis din nou, "Isus este Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin El. Isus este Lumina Lumii. Veniți la Isus și El vă va mântui. Când ea vorbea multe din sufletele de primprejur ascultau. Unii înjurau și o blestemau. Alții îi spuneau să termine. Iar alții ziceau, "Oare mai este vreo speranță?" ori "Ajută-ne Isuse." Mari strigăte de amărăciune umpleau atmosfera. Eu nu înțelegeam ce se întâmplă. Nu știam de ce femeia aceea predica Evanghelia acolo.

Domnul a cunoscut gândurile mele. El a zis, 'Fiica, Eu am chemat această femeie la 30 de ani să predice Cuvântul Meu și să fie o martoră a Evangheliei. Am chemat pe diferite persoane pentru diferite scopuri ale Trupului Meu. Dar dacă un bărbat or femeie, băiat or fată nu vrea Duhul Meu, Eu Mă voi depărta. Da, ea a răspuns la chemarea Mea pentru mulți ani, și a crescut în cunoștința de Dumnezeu. Ea a învățat vocea Mea, și a făcut multe lucruri bune pentru Mine. A studiat Cuvântul lui Dumnezeu. Se ruga des, și a avut multe rugăciuni ascultate. A învățat pe mulți calea sfințeniei. Ea a fost credincioasă în casa ei. Anii au trecut și ea a aflat că soțul ei avea o legătură cu o altă femeie. Și cu toate că el i-a cerut iertare, ea s-a înrăit și nu voia să-l ierte și să încerce să salveze căsătoria lor. Adevărat, soțul ei a fost greșit, și el a făcut un păcat foarte grav. Dar această femeie cunoștea Cuvântul Meu. Ea știa să ierte, și știa că din fiecare ispită este o cale de scăpare. Soțul ei a rugat-o să-l ierte. Ea nu a vrut. În schimb, supărarea a făcut rădăcină în inima ei. Supărarea a crescut în ea. Nu voia să se întoarcă la Mine. Ea se amăra tot mai mult cu fiecare zi, și și-a zis în inima ei, *Uite, eu îl servesc pe Domnul până la capăt, și soțul meu se duce cu altă femeie!* 'Crezi că este bine?' m-a întrebat ea. 'Eu i-am zis, 'Nu, nu este bine. Dar el a venit la tine și s-a pocăit și a zis că niciodată nu va mai face. Eu i-am spus, 'Fiică, privește înăuntrul tău, și vezi că tu însăși ai cauzat aceasta. Nu eu, Doamne, a zis ea, 'Eu sunt cea sfântă, și el este cel păcătos. Ea nu voia să asculte la Mine.

"Timpul s-a scurs, și nu se mai ruga și nu mai citea Biblia. Ea a devenit supărată nu numai pe soțul ei, dar pe toți cei din jurul ei. Ea cita versete, dar pe el nu îl ierta. Ea nu voia să asculte la Mine. Inima ei s-a amărât, și mare păcat a intrat în inima ei. Uciderea a crescut în inima unde odată a locuit iubirea. Și într-o zi, în mânia ei, ea a omorât pe soțul ei și pe cealaltă femeie. Satan atunci a luat-o de tot, și ea s-a omorât singură." Am privit la acest suflet care a părăsit pe Hristos și și-a condamnat sufletul pentru veșnicie la foc și la durere. Am ascultat la ce-i spunea ea lui Isus. "Voi ierta acum, Doamne," zicea ea. "Lasă-mă afară! Acum Te voi asculta. Vezi, Doamne, eu predic Cuvântul Tău acum. Într-o oră demonii vor veni să mă ia să fiu chinuită și mai rău. Mă vor tortura ore întregi. Din cauză că am predicat Cuvântul Tău, torturile mele vor fi mai cumplite. Te rog, Doamne, te rog lasă-mă afară! Am plâns împreună cu femeia din groapă și am rugat pe Domnul să mă păzească de toată amărăciunea inimii. Nu mă lăsa ca să permit ura să vină în inima mea, Doamne Isuse," am zis. "Vino, hai să mergem mai departe, a zis Isus. În groapa următoare a fost un suflet a unui bărbat înfășurat într-o formă scheletică, strigând la Isus. "Doamne, a strigat el, "ajută-mă să înțeleg de ce sunt aici." Isus i-a zis, Pace, liniștește-te. Tu înțelegi de ce ești aici." "Lasă-mă afară, și voi fi bun," s-a rugat omul. Domnul i-a zis. "Chiar fiind în iad încă minți." Isus s-a întors spre mine și a zis, "Omul acesta a fost de 23 de ani când a venit aici. El nu a vrut să asculte la Evanghelia Mea. El a auzit Cuvântul Meu de multe ori și a fost de multe ori în casa Mea. Eu l-am atras prin Duhul Meu la mântuire, dar el a vrut lumea cu poftele ei. Ii plăcea să bea și nu voia să audă chemarea Mea. El a fost crescut în biserică, dar nu a vrut să se predea Mie. Într-o zi mi-a spus, 'O să-ți dau viața mea Ție într-o zi, Isuse.' Dar ziua aceea n-a

mai venit niciodată. Într-o noapte, după o petrecere, a avut un accident de mașină și a fost omorât. Satan l-a înșelat până la sfârșit. "A fost omorât instantaneu. Nu a vrut să audă chemarea Mea. Si alții, au fost omorâți în acel accident. Lucrarea Satanei este să omoare, să fure, și să distrugă. Dacă acest tânăr ar fi ascultat! Nu este voia Tatălui ca vreunul să piară. Satan a vrut sufletul omului acestuia, si el s-a distrus prin nepăsare, păcat si băuturi tari. Multe case si vieți sunt distruse în fiecare an din cauza alcoolului.

Dacă oamenii ar putea vedea căci poftele si dorințele lumii acesteia sunt numai pentru un timp! Dacă tu vii ia Domnul Isus, El te va elibera de băuturile tari. Cheamă-l pe Isus, El te va auzi si te va ajuta. El va fi prietenul tău. Adu-ți aminte că El te iubește, si că de asemenea are si puterea să ierte păcatele tale. Creștini căsătoriți, Isus vă avertizează ca să nu comiteți adulter. Și că dorind pe cineva de sexul opus, chiar dacă tu nu comiți adulter, poate să fie adulter în inima ta. Tinerilor, stați departe de droguri si de păcatele sexuale. Dacă cumva ați păcătuit Tatăl vă iartă. Chemați-L chiar acum c/J încă este timp. Găsește creștini maturi, puternici în credință si întrebați-i dacă puteți vorbi cu ei despre problemele voastre. Voi vă veți bucura că ați făcut aceasta acum în această lume înainte de a fi prea târziu. Satan vine ca un înger de lumină ca să însele lumea. Nu e mirare, că păcatele lumii arată ispititoare pentru tineri, chiar dacă ei cunosc Cuvântul Sfânt a lui Dumnezeu. Numai o singură petrecere, el s-a gândit, Isus va înțelege. Dar moartea nu are milă. El a așteptat prea mult.

Am privit la sufletul omului, și m-am gândit căci copiii mei în curând vor fi de 23 de ani. *Oh, Doamne, fă ca ei să-ți slujească Ție!* Eu știu că mulți dintre voi care citiți acestea aveți iubiți, poate copii, care nu ați vrea să meargă în iad. Spuneți-le despre Isus înainte de a fi prea târziu. Spuneți-le să se pocăiască de păcatele lor și că Dumnezeu îi va ierta și îi va face sfinți. Plânsetele tânărului m-au urmărit zile întregi. Niciodată nu voi uita plânsetele lui de regret. Îmi amintesc de carnea atârnată pe oasele arzând în flăcări. Nu pot să uit putreziciunea, mirosul de moarte, găurile unde odată erau ochii, sufletul gri-murdar și viermii care mișunau printre oase. Forma omului tânăr a ridicat mâinile spre Isus rugător pe când noi ne îndreptam spre groapa următoare. "Dragă Doamne," m-am rugat, "dă-mi putere să merg mai departe."

Am auzit o voce de femeie plângând tare, în disperare. Plânsetele morților se auzeau pretutindeni. În curând am ajuns la groapa în care era femeia. Ea se ruga din tot 'sufletul ei lui Isus să o scoată de acolo. "Doamne," zicea ea, "nu am stat destul aici? Tortura mea este mai mult decât pot îndura. Te rog, Doamne, lasă-mă afară!" Hohote scuturau forma ei, și era așa durere în vocea ei.... Știam că suferă cumplit. Am zis, "Isuse, nu poți face nimic?" Atunci Isus a zis femeii: În timp ce tu erai pe pământ, Eu te-am chemat neîncetat la Mine. Te-am rugat insistent să te împaci cu Mine, să ierți pe alții, să faci ce este bine și să te ferești de păcat. Din când în când Eu chiar te-am vizitat în miez de noapte si te-am atras prin Duhul Meu. Cu buzele tu ziceai că Mă iubești, dar inima ta a fost departe de Mine. Nu știai că nimic nu poate fi ascuns de Dumnezeu? Tu ai înșelat pe alții, dar pe Mine nu M-ai putut înșela. Totuși Eu am trimis pe mulți să-ți spună să te pocăiești, dar tu nu ai ascultat. Tu nu auzeai, nu voiai să vezi, și în mânie îi respingeai. Te-am așezat într-un loc unde puteai auzi Cuvântul Meu. Dar tu nu ai voit să-mi dai inima Mie. Nu-ți părea rău, nici nu-ți era rușine de ceeace făceai. Ți-ai împietrit inima și M-ai respins. Acum ești pierdută pe vecie. Dar acum ai voi să-ți predai inima Mie. La acestea, ea a privit la Isus și a început să înjure și să blesteme pe Dumnezeu. Am simțit prezența duhurilor rele și am știut că ei erau cei care blestemau și înjurau. *Ce trist este să fi pierdut pe veșnicie în iad! Împotriviți-vă diavolului atâta timp cât mai puteți, si el va fugi de la voi. Isus a zis, 'Lumea cu tot ce este în ea va trece, dar Cuvintele mele nu vor trece.*

TUNELUL FRICII

Am încercat să-mi aduc aminte de predicile pe care le-am auzit despre iad. Dar niciodată nu am auzit așa cumplite lucruri ca si pe care mi le-a arătat Domnul mie aici. Iadul este infinit mai rău decât cineva poate să gândească ori să-și imagineze. Mă doare să știu că sufletele care acum sunt în chinuri în iad vor fi acolo pentru eternitate Nu există nici o cale de ieșire.

Sunt determinată să fac tot posibilul în puterea mea să salvez sufletele de acele orori. Trebuie să predic Evanghelia, ta fiecare pe care-l întâlnesc, pentru că iadul este un loc înfricoșător, și aceasta este o mărturie adevărată, înțelegeți ceeace spun? Dacă păcătoșii nu se pocăiesc si nu cred Evanghelia, ei cu siguranță vor ajunge aici.

Crede în Domnul Isus Hristos, si cheamă-L să te mântuiască din păcat. Citește Evanghelia după Ioan, capitolele 3 si 14. Si te rog citește această carte din scoarță în scoarță ca să înțelegi mai bine despre iad și despre viața de dincolo. Citind, roagă-te ca Isus să vie în inima ta, și să-ți spele păcatele înainte de a fi prea târziu.

Am mers iarăși cu Isus prin iad. Cărarea era arsă, uscată, crăpată si cu pământ neroditor. Am privit în jos la șirul de gropi atât de departe cât puteam vedea cu ochii. Eram foarte obosită. Inima mea, chiar duhul meu era

frânt de toate ce le-am văzut și auzit și știam că erau încă multe înainte.

Isuse, dă-mi putere să pot merge mai departe," am strigat.

Isus mergea în față ca conducător, iar eu mă țineam foarte aproape în spatele Lui. Eu eram plină de durere din cauza tuturor lucrurilor îngrozitoare pe care le văzusem. Mă miram în mine dacă lumea mă va crede. Am privit în stânga mea, în dreapta mea, în spatele meu peste tot, cât de departe puteam vedea erau numai gropi cu foc. Am țipat tare într-un moment de teroare. Oroarea și realitatea a ceea ce vedeam era prea mult pentru mine. *O, pământule, P O C Ă I E Ș T E - T E !* am strigat. Suspine adânci zguduiau duhul meu pe când mergeam în continuare cu Isus. Mă gândeam ce va mai fi în continuare. Mă gândeam ce or fi făcând familia mea, și prietenii mei ...Oh, cât îi iubeam! Mi-am amintit cum am păcătuit înainte de a mă întoarce la Isus, și am mulțumit lui Dumnezeu că m-am întors înainte de a fi prea târziu. Isus a zis, 'Acum vom intra într-un tunel care ne va duce în burta iadului. Iadul are forma unui trup omenesc întins în centrul pământului. Trupul stă întins pe spate, cu amândouă mâinile și picioarele întinse. Așa cum Eu am un trup de credincioși, așa iadul are un trup de păcat și moarte. Așa cum trupul lui Hristos este zidit zilnic, tot așa și trupul iadului este zidit zilnic.' În calea noastră spre tunel, am trecut pe lângă gropile în flăcări, cu strigăte și gemete ale condamnaților răsunând în urechile mele. Mulți strigau pe Isus când treceau pe lângă ei. Alții încercau să se cațere afară din groapa de foc ca să-L atingă, dar nu puteau. *Prea târziu! prea târziu!* striga inima mea. Durerea se citea tot timpul pe fața lui Isus pe tot parcursul drumului. Privind la gropile de foc, mi-am amintit de multele dați când făceam foc în spatele grădinii noastre, și cum arăta jarul roșu și fierbinte care nu se stingea ore întregi. Cu mult mai mult era ceea ce vedeam eu aici în iad. Am fost foarte mulțumită să intru în tunel. Mă gândeam, *Tunelul nu poate fi atât de rău ca și gropile.* Dar cât de greșită am fost! Imediat cum am ajuns înăuntru am văzut șerpi cumpliți, șobolani mari și multe duhuri rele, toate fugind din prezența Domnului. Șerpilor săsâiau la noi și șobolanii schelălăiau. De asemeni erau multe zgomote demonice. Vipere și umbre negre ne înconjurau din toate părțile. Isus era singura lumină care se putea vedea în întuneric. Am stat cât am putut mai aproape de El.

Draci mici și diavoli erau pe toate părțile tunelului, și toți mergeau undeva înspre ieșirea din tunel. Am aflat mai târziu că aceste duhuri rele ieșeau pe suprafața pământului ca să împlinească legăturile Satanei. Simțind frica mea în acest loc întunecat, umed și murdar, Isus a zis, "Nu te teme; curând vom ajunge la capătul tunelului. Trebuie să-ți arăt aceste lucruri. Vino, urmează-mă. Șerpi uriași treceau târându-se pe lângă noi. Unii dintre șerpi erau atât de mari că atingeau peste un metru lățime și cam opt lungime. Mirosoși groase, murdare umpleau aerul, și duhuri rele erau peste tot. Isus a vorbit. "În curând vom ajunge în burta iadului. Aceasta parte a iadului este de 17 mile (29 km) înaltă și de trei mite (5 km) de jur împrejur ca un cerc." Isus mi-a dat măsurile exacte. Voi încerca să scriu ce am văzut și auzit în măsura abilității și capacității mele. Fac aceasta pentru gloria Tatălui, pentru gloria Fiului, și pentru gloria Duhului Sfânt. Să se facă voia lui Dumnezeu. Am știut că Isus îmi arată toate aceste lucruri ca eu să pot avertiza oamenii din lume și să evite iadul cu orice preț. *Dragii mei, dacă citiți aceasta și voi nu-l cunoașteți pe Isus, opriți-vă chiar acum, pocăiți-vă de păcatele voastre, și invitați-l pe El să fie Mântuitorul vostru.*

ACTIVITATEA ÎN IAD

Înainte noastră am văzut o lumină galbenă, slabă. Isus și cu mine am ieșit afară din tunelul fricii și acum stăteam pe o margine murdară privind la burta iadului. Atât cât puteam vedea de departe, se vedea o mare activitate în mijlocul (or în burta) iadului. Ne-am oprit și Isus a zis:

"Te voi trece prin burta iadului, și am să-ți descopăr multe lucruri. Vino, urmează-mă." Amândoi am mers mai departe. Isus a zis, "În fața noastră sunt multe terori. Ele nu sunt produsul unei imaginații bolnave ci sunt reale. Fii atentă să spui cititorilor tăi că puterile demonice sunt reale. De asemeni spune-le că Satan este real, și că puterile întunericului sunt reale. Dar spune-le să nu dispere, pentru-că dacă poporul Meu peste care este chemat numele Meu se va umili și se va ruga și se va întoarce de la calea lor rea, atunci Eu voi auzi din cer și voi vindeca pământul și trupurile lor. La fel cum cerul este real—tot la fel iadul este real." *Dumnezeu vrea ca voi să știți despre iad și să vă salveze din acel loc. Dumnezeu vrea ca voi să știți că există o cale de scăpare. Această cale este Isus Cristos, Mântuitorul sufletului vostru. Aduceți-vă aminte că numai acei cu numele scrise în Cartea Vieții Mielului vor fi mântuiți.* Noi am ajuns unde era prima activitate în burta iadului. Se afla în partea dreaptă a intrării pe unde am intrat noi și sus pe un mic delușor într-un colț întunecat al iadului. Mi-am amintit de cuvintele Domnului când mi-a zis, "Ți se va părea câteodată că Eu te-am părăsit, dar nu va fi așa. Adu-ți aminte ca Eu am toată puterea în cer și pe pământ. Câteodată duhurile rele și sufletele pierdute nu ne vor vedea și nu vor ști că noi suntem aici. Nu te teme. Ceea ce vei vedea este real. Aceste lucruri se întâmplă acum și vor continua să se întâmple până când moartea și iadul vor fi aruncate în iazul de foc.

Cititorule, fii sigur că numele tău este scris în Cartea Vieții Mielului.

În fața noastră puteam auzi voci și plânsete a sufletelor în chinuri. Am mers spre delușor și am privit dincolo de el. O lumină lumina locul așa că puteam vedea clar. "Strigăte cum eu niciodată nu am crezut sau gândit să fi fost posibil umpleau văzduhul. Erau strigătele unui om. "Ascultă la Mine," a zis Isus. "Ceeace vei vedea și auzi acum este adevărat. Fiți atenți slujitorilor ai Evangheliei, pentru că aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate. Treziți-vă evangheliști.. predicatori, și învățători ai Cuvântului Meu, și voi toți cei care sunteți chemați să vestiți Evanghelia (lui Isus Hristos. Dacă voi păcătuiți, pocăiți-vă, ori și voi veți pieri la fel. Am ajuns cam la vreo trei-patru metri de această activitate. Am văzut figuri mici îmbrăcate în culori întunecate mărșăluind în jurul unui obiect care semăna cu o cutie. Privind mai de aproape, am văzut că cutia era un sicriu și că figurile mărșăluind împrejurul lui erau demoni. Era un sicriu adevărat, și erau 12 demoni care-l înconjurau. În marșul lor, ei încântau și râdeau. Fiecare avea o săgeată ascuțită în mâna lui, pe care o tot înfigeau în sicriu prin niște găuri mici care erau presărate pe dinafară. Era un simțământ de mare frică în atmosferă, și eu am tremurat la ceea ce era în fața mea. Isus a cunoscut gândurile mele, pentru-că a zis, "Fiica mea, sunt multe suflete aici în chinuri, și multe feluri de pedepse pentru aceste suflete. Dar este o pedeapsă și mai mare pentru cei care odată au predicat Evanghelia și au căzut în păcat, sau pentru cei ce nu au ascultat chemarea lui Dumnezeu pentru viața lor." Am auzit un plânset atât de sfâșietor, că mi-a umplut inima de disperare. "Nici o speranță, nici o speranță!" striga el. Strigătul fără speranță venea din sicriu. Era un vaiet fără sfârșit de regret.

"Oh, ce cumplit!" am zis. "Vino," a zis Isus, "să mergem mai aproape." Cu aceasta, El s-a apropiat de sicriu și a privit înăuntru. L-am urmat și m-am uitat și eu. Se părea că duhurile rele nu ne puteau vedea. O ceață cenușiu-murdar umplea interiorul sicriului. Era sufletul omului. Când mă uitam, demonii și-au înfipt săgețile în sufletul omului din sicriu. Niciodată nu voi uita suferința acestui suflet. Am strigat la Isus, "Lasă-l afară, Doamne; lasă-l afară." Tortura acestui suflet era o priveliște cumplită. Măcar dacă s-ar fi putut elibera. Am tras de mâna lui Isus și i-am rugat să lase omul afară din sicriu.

Isus a zis, "Fiica Mea, pace, fii liniștită."

Cum a vorbit Isus, omul ne-a văzut. El a zis, "Doamne, Doamne, lasă-mă afară! Ai milă!" Am privit în jos și, am văzut o mizerie sângeroasă. Înaintea ochilor mei era un suflet, înăuntrul sufletului era o inimă omenească, și din ea țâșnea sânge. Împunsăturile săgeților se înfigeau cu adevărat în inima lui. "Te voi servi acuma, Doamne." Cerșea îndurare, "Te rog lasă-mă afară!" Știam că acest om simțea fiecare săgeată care îi străpungea inima. "Zi și noapte este torturat," a zis Domnul. "El a fost pus aici de Satan, și Satan îl torturează." Omul a strigat, "Doamne, eu voi predica de acum adevărata Evangheliie! Voi vorbi despre păcat și despre iad. Dar te rog ajută-mă afară de aici!" Isus a zis, "Acest om a fost un predicator al Cuvântului lui Dumnezeu. A fost un timp când el M-a servit cu toată inima și a condus mult popor la salvare. Unii dintre cei salvați de el încă Mă servesc pe Mine astăzi, după atâția ani. "Pofta firii pământeste și înșelăciunea bogățiilor l-a făcut să se rătăcească. El a permis Satanei să câștige conducerea asupra lui. Avea o biserică mare, o mașină frumoasă, și un venit mare. El a început să fure din banii bisericii. A început să învețe minciuni. Cel mai mult spunea jumătate minciuni și jumătate adevăruri. Nu Mă lăsa să-l corectez. "Am trimis mesagerii. Mei la el, să-i spună să se pocăiască și să predice adevărul, dar el a iubit plăcerile lumii acesteia mai mult decât viața cu Dumnezeu. El a știut că nu are voie să predice sau să învețe altă doctrină decât adevărul revelat în Biblie. Dar înainte de a muri, el a zis că botezul cu Duhul Sfânt a fost o minciună și că cei care pretind că au Duhul Sfânt sunt niște ipocriți. Ei zicea că poți să fi bețiv și să mergi în cer, fără pocăință. "El zicea că Dumnezeu nu trimite pe nimeni în iad că El este prea bun să facă aceasta. A cauzat ca mulți oameni buni să cadă din harul Domnului. Chiar a zis că el nu are nevoie de Mine, pentru că el era ca un dumnezeu. A mers atât de departe că a ținut seminarii ca să învețe această doctrină falsă. El a călcat Cuvântul Meu Sfânt în picioare. Cu toate acestea, Eu am continuat să-l iubesc. Fiica Mea, ar fi fost mai bine pentru el să nu Mă fi cunoscut niciodată decât să Mă fi cunoscut și pe urmă să-și întoarcă spatele de la Mine," a zis Domnul. "Dacă măcar ar fi ascultat la Tine, Doamne!" am strigat plângând "Dacă i-ar fi păsat de sufletul lui, și de sufletul altora." "El nu a ascultat la Mine. Când l-am chemat nu a vrut să Mă audă. I plăcea viața ușoară. L-am chemat de nenumărate ori și l-am îndemnat la pocăință, dar el nu a vrut să se întoarcă la Mine. Într-o zi el a fost omorât și a venit imediat aici. Acum Satana îl torturează pentru că a predicat odată Cuvântul Meu și că a mântuit suflete pentru împărăția Mea. Acesta este chinul lui." Am privit la demonii care-și continuau marșul împrejurul sicriului. Inima omului bătea, și sânge adevărat curgea din ea. Nu voi uita niciodată strigătele lui de durere și de jale. Isus a privit la omul din sicriu cu mare milă și a zis, "Sângele multora este pe mâinile acestui om. Mulți din ei sunt în chinuri chiar acum. Cu inimi întristate, am mers cu Isus mai departe. Pe când mergeam, am văzut un alt grup de demoni venind spre sicriu. Erau cam de un metru înălțime, îmbrăcați în haine negre, și cu glugi negre acoperind fețele lor. Ei făceau cu schimbul în torturarea acestui suflet. M-am gândit cum mândria în fiecare din noi ne face câteodată să nu vrem să ne recunoaștem greșelile și să cerem iertare. Noi refuzăm să ne pocăim și să ne smerim singuri, și ne purtăm ca și când numai noi singuri am avea dreptate întotdeauna. *Dar ascultă, suflete, iadul este real. Te rog nu merge în locul acela.*

Am mers mai departe cu Isus, până la o mică deschizătură cu pietre aruncate pe toată suprafața. Din loc în loc erau pereți scunzi... făcuți din pământ și piatră. O lumină a strălucit puternic într-o arie cam de mărimea unui amfiteatru. Isus mi-a zis, Copila mea privește la lucrările Satanei." Aceasta este ce am văzut și auzit. Sunetul unei muzici încântătoare a umplut aerul, și în mijlocul amfiteatrului, pe o podea bine luminată, erau cinci femei minunate care dansau. Ele toate stăteau în șir și se mișcau în același timp în ritmul muzicii. Dansând, ele râdeau. Se părea că este un concurs de frumusețe pentru-că femeile erau de o eleganță extravagantă. De fapt, ele erau atât de atractive, că păreau ireale. M-am gândit, *Cum poate ceva atât de frumos să fie în iad?* Hainele cu care erau îmbrăcate femeile erau minunate și foarte scumpe. Ele arătau ca niște prințese, fără nici o singură greșeală. Totul părea perfect. Mă miram ce

or fi căutând în iad. Nu arătau nici rele și nici păcătoase. Dar atunci am observat că ele dansau în ritmul focului și că flăcările se mișcau în sus și în jos pe trupurile lor perfecte. Ele râdeau când flăcările au cuprins trupurile lor. Nu au fost arse, și nici nu simțeau vreo durere. Am privit cum dintr-odată muzica s-a oprit și amfiteatrul a devenit tăcut. Șirul de femei minunate au stat nemișcate și priveau fa ceva care se apropia. O prezență rea a umplut încăperea - un rău mai mare decât am simțit vreodată. Și atunci am văzut spatele unei persoane întunecate toată îmbrăcată în întunecimi. Era cu spatele la mine, și era îmbrăcat într-o robă lungă neagră și o capă închisă pe umeri. Alături de el erau doi bărbați. Ei erau cu spatele la mine și la Isus. Am știut că nu puteau să ne vadă. "Privește, a zis Isus. Am știut că prezența neagră era Satan, pentru că acum femeile minunate au început să se închine și să intoneze, Trăiască Satan trăiască Satan!" Satana a început să vorbească, zicându-le, Fetele mele, voi mi-ați ascultat comenzile și acum sunteți gata de a merge pe pământ și să faceți voia mea. V-am dat puterile întunericului, și voi aveți toate resursele iadului să vă ajute în lucrarea voastră." Satana a râs răutăcios și a zis, Acum, ca să vă amintesc că puterea mea, vă voi demonstra ce vi se va întâmpla dacă nu veți asculta ordinele mele în cele mai mici amănunte." Satan și-a rotit mâinile în fața lor, și ele au început a striga la el, Oh, te rugăm, Satan, nu! Noi te vom asculta și vom face ceea ce tu comanzi. Te rugăm, Satan, nu ne tortura!" Dar Satan nu asculta. Am privit plină de uimire cum minunatele trupuri ale acestor femei au început să se schimbe într-o carne de iad moartă și gri. Ceea ce a fost odată perfecțiune de admirat acum a devenit respingător în urățenie.

Trupurile încântătoare s-au desfăcut și au lăsat să rămână forma hidoasă a morții. Formele lor erau pline de demoni și de duhuri rele, și șerpi mari, lungi, se cățarau și șerpuiau pe stomacurile lor. Isuse, ce însemnează acestea? am întreat. Isus nu mi-a răspuns. "Satan, te rugăm dă-ne înapoi trupurile noastre frumoase!" se cerșeau femeile. "Noi te vom asculta." Din nou râsete au umplut văzduhul când Satana printr-o mișcare a mâinilor a făcut ca formele urâte să se transforme din nou în încântătoarele femei tinere. 'Auziți la mine și ascultați-mă,' le-a zis Satana. 'Faceți totul ce vă spun eu, și vă veți păstra trupurile acestea draguțe. Acum priviți, am să vă arăt unde veți face lucrările mele demonice. La acestea, omul din stingă iui Satana și-a ridicat mâna, și o lumina puternică a apărut pe peretele dinspre răsărit. Pe perete era un ecran de film, și pe ecran au apărut imagini a unor locuri obișnuite. Satana și-a ridicat mâinile înspre filmul de pe ecran, și scenele au început să se miște. Au apărut o stradă, un club de noapte, o prăvălie, o brutărie, un magazin cu de toate, o bancă, o nuntă, o licitație, o biserică, și o primărie. Toate locurile pe care le arăta erau locuri obișnuite, și Satan le-a arătat pe ecran încă multe alte locuri ca acestea. Voi veți înșela pe mulți și veți face ca mulți să cadă de la adevăr. Veți merge pe tot pământul și veți face lucrarea mea și vă veți întoarce la mine cu rapoarte. Dacă veți avea nevoie de ajutor, vă voi trimite. Voi ați fost instruite bine în folosința puterilor demonice. Misiunea voastră este ca să-mi aduceți suflete. Puteți să le momiți prin vrăjitorie, religii false și culte oculte. Voi puteți să duceți pe Creștinii slabi în păcatele cărnii. Puteți planta semințe de îndoială despre adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Abateți bărbați și femei departe de la Evanghelia lui Isus Cristos, și distrugeți-i cum puteți. În fata lui Satan a fost adusă o masă. Pe ea erau niște hârtii. El le-a luat în mână și a început să citească la femei multe lucruri din ele. Anumite lucruri le-am înțeles, iar altele nu. Alegeți un suflet pe săptămână, a continuat Satana, și lucrați cu sufletul acela toată săptămâna. Vă dau trei săptămâni ca să corupeți un suflet, și apoi îmi veți raporta mie. Nu veți duce lipsă de nimic, pentru-că aveți la dispoziția voastră bogății din abundență. Nu uitați că un suflet pe care voi îl câștigați poate în schimb să câștige mulți alții pentru mine. Lucrați din greu și vă voi revanșa. Dacă nu mă veți asculta, voi dezvălui lumii adevărata voastră față. Nu uitați că voi aveți puterea să vă transformați în orice formă voiți. Vă voi trimite tot ce doriți ca să aveți succes. Acum, mergeți și faceți lucrarea mea, și reîntoarceți-vă peste o lună. Vor birui pe Dumnezeu? a strigat Satana din nou, învârtindu-și mâinile din nou, și femeile minunate au început să se înalțe spre pământ. Am privit și numai focul a mai rămas acolo unde fuseseră femeile. Am privit cum Satana a zis celor doi bărbați, Priviți! și a arătat spre peretele pe care era ecranul. "Il urăsc pe Dumnezeu' a zis el, și acestea vor face o lucrare foarte bună pentru mine. Pe ecran am văzut căci femeile minunate erau acum în orașe, magazine, biserici și baruri împlinindu-și lucrarea lor rea. Acestea erau duhuri înșelătoare, demoni eliberați din iad pe pământ, și oamenii nu știau că ele erau demoni.

Puterile demonice sunt reale, am gândit. Ele sunt cu adevărat aici ca să înșele pe oricine vor putea înșela. Ele înșeală, mint și fură ca să facă un ucenic pentru Satana.

Ecranul a dispărut dintr-odată, și eu am văzut cum Satana cu cei doi oameni ai lui au dispărut într-un nor de fum. Atunci Isus mi-a arătat un ceas gigantic, care se întindea peste toată lumea. L-am auzit bătând. Minutarele se apropiau de ora 12. Arăta ora 12 fără 3 minute. Pe neobservate, minutarele se îndreptau înspre ora exactă. Pe când se mutau, ticăitul lor devenea tot mai tare și mai tare până când s-a părut că umple tot pământul. Dumnezeu a vorbit ca o trâmbiță, și vocea Lui se asemena a multor ape. Ascultați ce zice bisericilor Duhul, a zis El. Fiți gata, pentru ca în momentul în care voi nici nu vă gândiți, Eu voi veni din nou. Eu aud ceasul bătând. Este ora 12. Mirele vine după Mireasa Lui.

Ești tu gata pentru venirea lui Cristos, prietenul meu? Ori vei fi unul din aceia care vor zice, Nu astăzi Doamne? Vrei să-L chemi pe El și să fi salvat? Vrei să-ți predai inima ta Lui acum? Nu uita, Isus poate, și te va salva de la tot răul dacă tu îl vei chema astăzi și te vei pocăi Roagă-te pentru familia, ta, și pentru cei iubiți de tine ca ei să vină la Cristos înainte de a fi prea târziu. Ascultă ce zice Isus, Eu te voi proteja de rău. Te voi păzi în toate căile tale. Voi mântui pe cei dragi ai tăi. Cheamă-Mă astăzi și Vei trăi Cu multe lacrimi, mă rog ca voi toți care veți citi această carte să realizați adevărul înainte de a fi prea târziu. Iadul este pentru eternitate. Eu încerc cât pot mai bine să vă redau tot ce am văzut și auzit. Eu știu că aceste lucruri sunt adevărate. Citind cele ce vor urma, mă rog ca voi să vă

pocăiți si să-l luați pe Isus Cristos ca Mântuitorul vostru personal.

Am auzit pe Domnul zicând, "Este timpul să mergem; ne vom reîntoarce mâine."

BURTA IADULUI

În noaptea următoare am mers iarăși cu Isus în iad. Prima dată am intrat pe o mare întindere. Cât vedeam cu ochii, peste tot se desfășurau activități demonice. Un mare număr din aceste activități se întâmplau chiar în jurul nostru. Nu mai departe de 2-3 metri de unde stăteam noi, am observat o activitate ciudată -- ciudată mai ales prin faptul că multe forme demonice și duhuri necurate intrau și ieșeau grăbite în acel particular loc. Scena se asemăna mai degrabă cu o scenă dintr-un film de groază. Pe o întindere cât vedeam cu ochii, erau suflete în torturi, și diavolul și îngerii fui erau ocupați în lucrarea lor. Semiîntunericul era străbătut de strigăte de agonie și disperare. Isus a zis, "Fiică, Satan este tot atât înșelător pe pământ, cât și de torturător de suflete în iad. Multe din puterile demonice pe care le vezi aici, merg din când în când pe pământ ca să lovească, să nenorocească și să înșele. "Îți voi arăta lucruri care niciodată până acum nu au fost descoperite atât de detaliat. Unele din lucrurile pe care le vei vedea se vor întâmpla acum, dar altele se vor întâmpla în viitor." Din nou am privit înainte. Pământul era de un cafeniu deschis fără viață, fără iarbă ori ceva verde. Totul era mort or pe moarte. Anumite locuri erau reci și umede, în timp ce altele erau fierbinți și uscate. Și tot timpul era o duhoare putredă de carne arzând sau în descompunere care se contopea cu mirosurile de rămășițe, de gunoaie învechite și mușgai. "Satan folosește multe trape și capcane să înșele poporul lui Dumnezeu, a zis Isus. "In decursul multelor noastre călătorii spre iad, îți voi arăta multe din înșelăciunile și trucurile diavolului." Mersesem doar de câțiva metri când am văzut în fața noastră apărând un obiect întunecat negru lunguiet. Părea că se muta când în sus când în jos, se contracta, ori se umfla. Și de fiecare dată când se muta elimina o duhoare cumplită - o împuțiciune mai cumplită decât obișnuitele mirosuri rele care umpleau aerul iadului. Voi încerca să explic cât mai exact posibil cece am văzut. Pe când obiectul acela mare suspendat, negru, lunguiet, continua să se contracte și să se umfle și să sufle duhuri ofensive, am observat ceva ca niște coame, întunecate la culoare, care ieșeau afară din ea, și se înfigeau în pământ. Am realizat căci aceea era o inimă mare și neagră, și că erau multe intrări în ea. O presimțire de moarte a venit asupra mea. Isus mi-a cunoscut gândurile și mi-a zis, Nu-ți fie frică. Aceasta este inima iadului. Mai târziu vom merge și în ea, dar acum trebuie să mergem în celulele anexe ale iadului. Celulele anexe ale iadului erau într-un cerc în burta iadului. Celulele erau de 17 mile înălțime. Am privit în sus, și am văzut că era un șanț mare maro între celule și fundul or burta iadului. Mi se părea că săntul era cam de șase picioare adâncime, și mă minunam cum voi fi în stare să-l trec. Nici nu am gândit bine, că noi am și fost sus deasupra pe o ieșitură a buzei primului șir de celule. Aceia buză era ca o legătură împrejurul celulelor și era de asemenea ca un loc de vedere de pe care cineva putea vedea tot centrul iadului. Isus a zis, Aceste lucruri sunt vrednice de crezare și reale». Moartea și iadul vor fi aruncate într-o zi în iazul de foc. Până atunci, acesta este locul care ține iadul. Aceste celule vor rămâne aici, plin de suflete păcătoase, turmentate și în chinuri. "Eu Mi-am dat viața ca voi să nu trebuiască să veniți aici. Eu am știut că aceste orori erau reale, dar mila Tatălui Meu este tot la fel de reală. Dacă tu îi vei da voie, El te va ierta. cheamă-L pe El în Numele Meu astăzi."

CELULELE DIN IAD

Împreună cu Isus, stăteam pe buza primului șir de celule. Buza era cam de un metru lățime. Am privit în sus, și atât cât puteam vedea cu ochii de departe, erau alte buze într-un cerc mare împrejurul a ceva care apărea ca un abis gigantic. Alături de această buză, sau cărăruie, erau celule care erau săpate în pământ. Aceste celule (ca niște celule de închisoare) erau toate în șir, separate numai de jumătate de metru distanță între ele. Isus a zis, "Acest bloc de celule este de 17 mile înalt, începând cu fundul iadului. In aceste celule erau multe suflete care au fost în vrăjitorie or ocult. Unii au fost vrăjitori, mediumuri, traficanti de droguri, închinători la idoli, ori oameni răi cu duhuri de ghicire. Aceste sunt sufletele care au adus cea mai mare neleguire împotriva lui Dumnezeu mulți dintre ei sunt aici de sute de ani. Aceștia sunt acei care nu au vrut să se pocăiască, în special acei care au înșelat pe oameni și i-au răstăcit de la calea lui Dumnezeu. Aceste suflete au făcut o mare răutate împotriva lui Dumnezeu și poporului Său. Răul și păcatul a fost iubirea și pasiunea lor. Urmându-l pe Domnul împrejurul acelei cărări, am privit jos în centrul iadului, unde era cea mai mare activitate. O lumină joasă. umplea centrul tot timpul, și puteam distinge mișcarea multor forme. Cât cuprindeam cu ochii în fața noastră erau celule. Mă gândeam în mine că torturarea din celule desigur nu putea să fie mai oribilă decât cea din gropi. Dar de jur împrejurul nostru auzeam plânsetele și gemetele și țipetele condamnaților din celule. Mi s-a făcut

rău. O mare amărăciune mi-a cuprins inima. Isus mi-a zis, Nu te-am lăsat să auzi aceste strigăte până acum, fiică. Dar acum vreau să-ți arăt că Satan vine să fure, săucidă, și să distrugă. Aici în iad sunt diferite torturi pentru diferite suflete. Satan administrează aceste torturi până la Ziua Judecării, când moartea și iadul sunt aruncate în iazul de foc. De asemenea un lac de foc trece prin iad tot timpul." Mergând dealungul acelei buze, sunetele au crescut și mai puternic. Țipate cumplite veneau din interiorul celulelor. Mergând aproape de Isus, El s-a oprit în fruntea celei de a treia celulă. O lumină ilumina interiorul celulei. În celulă era o femeie bătrână care stătea într-un fotoliu care se legăna; se legăna și plângea ca și când inima ei s-ar fi rupt. Nu știu de ce, dar am fost șocată să văd că această femeie era o persoană reală cu trup. Celula era complet goală cu excepția fotoliului care se legăna. Pereții celulei erau din lut deschis la culoare, construită în pământ. Ușa din față ocupa întreaga față a celulei. Era făcută din metal negru, avea bare de metal și un lacăt deasupra. Barele erau la distanță unele de altele, așa că Isus și eu am avut o vedere totală asupra întregii celule. Culoarea femeii era cenușie - came amestecată cu o culoare verzuie. Ea se legăna înainte și înapoi. Cum se legăna, lacrimile se rostogoleau pe obraji ei. Am știut din agonia din expresia ei că era în mare durere și că suferea în urma unei torturi invizibile. Mă miram care o fi fost vina ei ca să fie încarcerată aici. Dintr-odată, chiar în fața ochilor mei, femeia a început să-și schimbe înfățișarea prima dată într-un bărbat foarte bătrân, apoi într-o femeie tânără, pe urmă într-o femeie de vârstă mijlocie, și apoi din nou în femeia bătrână care am văzut-o prima dată. Șocată, am văzut cum ea trecea prin aceste forme, una după alta. Când l-a văzut pe Isus, ea a strigat, Doamne, ai milă de mine! Lasă-mă afară din acest loc de tortură. Ea s-a aplecat în față pe scaunul ei, și se întindea spre Isus să-L atingă, dar nu putea. Schimbările continuau. Chiar și hainele i se schimbau, așa că era îmbrăcată când ca un bărbat, când ca o fată tânără, apoi ca o femeie tânără, și apoi iar ca o bătrână. Toate aceste schimbări aveau loc numai în câteva minute. L-am întrebat pe Isus, De ce Doamne?" Din nou ea a strigat, O, Doamne, lasă-mă acum afară de aici, înainte ca ei să se întoarcă." Acum stătea în fața celulei, cu mâinile încheștate puternic de bare. A zis, "Știu Doamne că dragostea Ta este reală. Știu că dragostea Ta este adevărată. Lasă-mă afară!" Pe când femeia zbiera în teroare, am văzut că ceva începea să rupă carnea de pe trupul ei. Ea nu este ceea ce pare a fi," a zis Domnul. Femeia s-a așezat din nou în fotoliu, și a început să se legene. Dar acum doar un schelet stătea în fotoliu - un schelet cu un abur cenușiu înăuntru. Acolo unde era trup îmbrăcat doar cu câteva minute înainte, acum erau oase negrite și arse, și orbite goale în locul ochilor. Sufletul femeii gemea și striga la Isus în pocăință. Dar lacrimile ei erau prea târziu. "Pe pământ," a zis Isus, "această femeie a fost o vrăjitoare și o închinătoare a Satanei. Nu numai că ea a practicat vrăjitoria, dar a învățat vrăjitoria și pe alții. Din copilăria ei, familia ei se ocupa cu artele negre. Ei au iubit mai mult întunericul decât lumina. "De nenumărate ori am chemat-o la pocăință. Ea Mă batjocorea zicând, Mă bucur să-l slujesc pe Satan. Il voi sluji doar pe el. Ea * respins adevărul, și nu voia să se pocăiască de răul ei. Ea a abătut mulți din poporul Meu de la Domnul, unii din ei sunt în iad cu ea astăzi. Dacă ea s-ar fi pocăit, Eu aș fi mântuit-o pe ea și mulți din familia ei, dar ea nu a voit să asculte. "Satan a înșelat această femeie făcând-o să creadă că ea va primi o împărăție a ei personală ca răsplătă a serviciului ei pentru el. El i-a spus că ea nu va muri niciodată, dar că va avea o viață împreună cu el pe veșnicie. Ea a murit slăvindu-l pe Satan și a venit aici și l-a întrebat de împărăția ei. Satan, Tatăl Minciunilor, i-a răs în față și i-a zis, Tu credeai că îmi voi împărți împărăția cu tine? Aceasta este împărăția ta.' Și a încluiat-o în această celulă și o torturează zi și noapte."

Pe pământ," a zis Isus, "această femeie a învățat multe vrăjitoare, atât vrăjitoare albe cât și vrăjitoare negre, ca să-și facă magiile lor. Una din trucerile ei magice era să se schimbe dintr-o femeie tânără într-o femeie de vârstă mijlocie, apoi într-o femeie bătrână - chiar într-un bărbat bătrân. Era amuzant în acele zile ca să se transforme și să înspăimânte vrăjitoarele mai mici cu magia ei. Dar acum ea suferă durerile iadului, și carnea ei este ruptă de pe ea la fiecare transformare. Acum nu se mai poate controla, ci se schimbă încontinuu, dar adevărata ei formă este ceața cenușie din interiorul scheletului ei."

Satan o folosește pentru scopurile lui rele și își bate joc de ea. Deseori este adusă în fața lui ca să o tortureze pentru plăcerea lui. Am chemat-o de multe ori, și ași fi mântuit-o; dar ea nu Mă voia pe Mine. Acum ea cerșește îndurare și iertare, dar este prea târziu. Ea este acum pierdută, fără nici o speranță." Am privit la această femeie pierdută pe vecie, în suferință și durere, și cu toate că ea a fost o femeie rea, inima mea era ruptă de milă. "Doamne, ce cumplit!" am zis în lacrimi. Chiar atunci, că și când Isus nu ar fi fost de față, un demon maron murdar, cu aripi rupte de mărimea și forma unui urs mare, a venit în fruntea celulei ei și a deschis-o cu niște chei. Făcea gălăgie mare, parcă într-adins ca să o sperie. Femeia zbiera în anticipată teroare pe când el o ataca și o trăgea afară din celulă.

Isus a zis, "Acest demon o torturează deseori." Am privit cum ea era cărată afară din celulă și dusă undeva. "Dragă Doamne," am întrebat, "nu putem face nimic pentru ea?" Simțeam atâta milă pentru ea.

Este prea târziu!" a răspuns Isus. "Este prea târziu."

ORORILE IADULUI

Am înțeles de ce oamenii din aceste celule din burta iadului erau diferiți de aceia din alte locuri de tortură. Totuși erau multe pe care nu le-am înțeles. Eu simplu doar ascultam la Isus și înregistram toate ce am auzit și am văzut pentru gloria lui Dumnezeu. Cât de departe puteam vedea, celulele păreau un cerc nesfârșit. În fiecare celulă se afla un singur suflet. Gemete, văitături, oftături și plânsete veneau din celulele pe lângă care treceam.

Nu am mers prea departe, când Isus s-a oprit în fruntea altei celule. Pe când priveam, a apărut o lumină. (Isus a făcut lumina.) Eu stăteam, și priveam la sufletul care știam că era în mare teroare. Era o altă femeie, și ea avea o culoare vânăt cenușie. Carnea ei era moartă, și părțile care erau putrede cădeau de pe oase. Oasele ei erau arse până la negriciune, și avea pe ea doar bucăți și bucățele de zdrențe. Viermi se cățarau pe dinăuntru și pe dinafară cărnii și oaselor ei. Un miros cumplit umplea celula. Ca și femeia dinaintea ei, și ea stătea pe un fotoliu care se legăna. Ea ținea în brațe o păpușă de cârpe. Cum se legăna, ea plângea și strângea păpușa de zdrențe la pieptul ei. Suspine adânci îi scuturau trupul, și plânsete văitătoare veneau din celula ei. Isus mi-a zis. "Si ea a fost o servanta a Satanei. Ea și-a vândut lui sufletul, și cât a fost pe pământ, a practicat fiecare fel de rău. Vrăjitoria este reală, a zis Isus. "Această femeie a învățat și practicat vrăjitoria și a întors pe mulți pe calea păcatului. Acei care au fost învățatori ai vrăjitoriei au primit o atenție specială și au avut o mai mare putere de la Satan decât acei care doar au practicat-o simplu. Ea a fost o ghicitoare, o astrologistă, și un medium pentru stăpânul ei. Ea a câștigat mare favoare cu Satana pentru toate relele care le-a comis. Ea cunoștea cum să folosească puterile întunericului pentru ea însăși și pentru Satan. Ea mergea la serviciile de închinare ale diavolului și îl slăvea pe Satan. Ea a fost o femeie plină de putere pentru el. Mă întrebam câte suflete o fi înșelat ea pentru Satana. Am privit la această găoace osoasă a sufletului, plângând deasupra unei păpuși de zdrențe doar câteva cârpe murdare, întristarea mi-a umplut inima, și lacrimile îmi umpleau ochii. Ea ținea strâns păpușa de cârpe ca și când ea ar fi putut să o ajute, ori poate ea o putea ajuta. Mirosul de moarte umplea locul. Atunci am văzut cum și ea a început să se schimbe ca și cealaltă femeie. Prima dată s-a schimbat într-o femeie bătrână de prin anii 1930 pe urmă într-o femeie tânără de azi. Una după alta, ea își făcea fantastica transformare chiar în fata ochilor noștri. "Această femeie," a zis Isus, "a fost o predicatoră a Satanei. La fel cum Evanghelia adevărată este predicată de un predicator real, tot ia fel Satan își are predicatorii lui falși. Ea a avut cea mai puternică putere satanică, cea care se obține numai în schimbul vânzării sufletului ei. Darurile rele ale Satanei sunt exact ca partea cealaltă a monedei a darurilor spirituale pe care Isus le împarte la credincioși. Aceasta este puterea întunericului."

Acești lucrători ai Satanei lucrează în ocultism, în magazinele de vrăjitorie, ghicitori în palmă și în multe alte căi. Un medium al Satanei este un lucrător satanic puternic. Acești individuali sunt înșelați până la capăt și sunt vânduți total Satanei. Unii lucrători ai întunericului nu pot vorbi direct cu Satana până când nu au un medium care să vorbească pentru ei. Ei aduc sacrificii umane și animale diavolului. Mulți oameni își vând sufletul lor Satanei. Ei preferă să-l slujească pe el în locul Meu. Alegerea lor este moarte atâta timp cât ei nu se pocăiesc de păcatele lor și nu Mă cheamă pe Mine. Eu sunt credincios, și îi voi salva din păcatele lor. Unii își vând sufletul Satanei gândind că ei vor trăi pe veșnicie. Dar ei vor muri de o moarte înfricoșătoare. Satana încă crede că el poate să-L răstoarne pe Dumnezeu și strică planurile lui Dumnezeu, dar el a fost învins la Cruce. Eu am luat cheile de la Satana, și Eu am toată puterea în cer și pe pământ. După ce această femeie a murit, ea a mers direct în iad. Demonii au adus-o la Satana, unde furioasă l-a întrebat de ce demonii au putere asupra ei, pentru că pe pământ ea credea ca ea îi controla pe ei. Acolo ei o lăsau pe ea să comande. De asemenea ea l-a întrebat pe Satan de împărăția promisă ei. Satana continua să o mintă chiar după moartea ei de pe pământ. El i-a zis că o va readuce la viață și o va folosi în practicile ei din nou. Prin înșelăciune ea îi adusesese multe suflete, așa că minciunile răsunau destul de plauzibile. În sfârșit, Satana a râs și și-a bătut joc de ea. El i-a zis, Te-am înșelat și te-am folosit în toți anii aceia. Nu-ți voi da niciodată împărăția mea. Diavolul și-a rotit mâinile în fața ei, și se părea că toată carnea ei se rupe de pe oase. Ea a zbierat de durere în timp ce o carte mare și neagră a fost adus Satanei. El a deschis-o și a tras cu degetul în jos pe pagini, până a găsit numele ei. 'O, da, a zis Satan, 'tu m-ai servit bine pe pământ. Mi-ai adus mai mult de 500 de suflete.' Apoi el a mințit-o zicându-i, 'Pedeapsa ta nu va fi atât de rea ca a celorlalți. A scos un râs drăcesc ca un cotcodăcit. Satan și-a întins degetul la femeie, și un vânt puternic a umplut locul. Din el a ieșit un sunet ca pârâitul unui trăsnet. 'Ha ha,' a zis diavolul, 'ia-ți împărăția dacă poți.' Pe urmă o forță nevăzută a trântit-o la pământ. Tu mă vei servi pe mine și aici,' a râs Satana pe când ea încerca să se ridice. Femeia zbiera în durere în timp ce carnea ei continua să fie smulsă de pe oase de către demonii. Ea a fost târâtă înapoi la cușca ei. Ea și-a adus aminte de promisiunile Satanei. El i-a spus că va avea putere. El i-a spus că ea nu va muri niciodată, i-a spus că el are toată puterea asupra morții și vieții, și ea i-a crezut, l s-a spus că Satan poate să stopeze orice ar fi putut să o omoare. Satan i-a spus multe minciuni și i-a promis multe lucruri. Isus a zis, "Eu am venit să mântuiesc toți oamenii. Eu doresc ca toți cei pierduți să se pocăiască și să cheme numele Meu. Nu este voia Mea ca cineva să piară, ci toți să aibă viața veșnică. Din păcate, cei mai mulți nu se pocăiesc de păcatele lor înainte de moarte, și ei merg în iad. Dar calea către cer este aceeași pentru toți oamenii. Tu trebuie să fii născut din nou ca să intri în împărăția lui Dumnezeu. Tu trebuie să vii înaintea

Tatălui în Numele Meu și să te pocăiești de păcatele tale. Trebuie să-ți predai sincer inima ta lui Dumnezeu și să-L servești pe El. 'Fiică,' a continuat Isus, "ceeace îți voi revela este și mai oribil. Știu că te va îndurera. De asemeni vreau ca lumea să audă și să afle ceeace Duhul zice bisericilor. "In aceste celule, atât de departe cât poți vedea cu ochii, sunt suflete în chinuri și torturi. De câte ori celulele sunt pline, iadul se lărgește ca să primească mai multe suflete. Tu ai toate simțurile tale în iad. Și dacă tu ai fost orb pe pământ, vei fi orb și în iad. Dacă ai avut numai un braț pe pământ, vei avea numai un braț în iad."

Trebuie să vă spun să vă POCĂIȚI, pentru că iadul este un loc teribil, un loc înfricoșător, un loc de tristețe cumplită, și de plânsете eterne de regrete. Ascultă, te rog să mă crezi ceeace îți spun, pentru că este adevărat. Aceasta a fost atât de greu pentru mine, că am fost bolnavă de multe ori în timpul pregătirii acestui raport.

Am văzut lucruri în iad care sunt prea oribile să poată fi spuse. Mult mai cumplite decât bocetul torturilor, putoarea cărnii putrede, și îngrozitoare focuri din iad cu gropile lui adânci. Am văzut de asemenea lucruri pe care Dumnezeu nu mi-a permis să le scriu. Când tu mori pe pământ, dacă ești născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, sufletul tău merge în cer. Dacă ești păcătos când mori, tu vei merge imediat în iadul încins. Demoni cu lanțuri puternice vor trage sufletul tău prin porțile iadului, unde vei fi aruncat în gropi și torturat. Cu timpul vei fi dus înaintea Satanei. Tu ști și simți toate lucrurile care ți se întâmplă în iad. Isus mi-a spus că în iad este un loc numit 'centrul petrecerii.' Sufletele închise în gropi nu au acces acolo. El mi-a spus de asemenea, căci cu toate că torturile sunt diferite pentru diferite suflete, toate sunt arse cu foc. Centrul petrecerii are forma unei arene de circ. Mai multe persoane care trebuie să fie obiectul distracției, sunt aduse în centrul petrecerii din mijlocul arenei. Aceștia sunt oameni care conștient au servit pe Satan pe pământ. Ei sunt aceia, care cu voința lor liberă, . ales să-l urmeze pe Satan în locul lui Dumnezeu, împrejurul marginilor arenei erau alte suflete, cu excepția celor din gropi.

Cei din mijlocul arenei fuseseră conducători în ocultism înainte de moartea lor. Ei erau mediumuri, ghicitori, cititori în stele, cititori ai minții prin telepatie, vrăjitoare și vrăjitori toți cei care conștient au ales să-l servească pe Satan. Când au trăit pe pământ, ei au înșelat și au cauzat pe mulți să urmeze pe Satan și păcatul. Cei care au fost înșelați și care au fost împinși să cadă în păcate, au venit și au torturat pe înșelătorii lor. Unul câte unul, li s-a permis să îi tortureze într-o astfel de tortură, oasele lor au fost rupte și îngropate diferite părți ale iadului. Sufletul a fost literalmente dezghinat și dezmembrat, și părțile lui au fost împrăștiate dealungul iadului ca într-o întrecere de vânatoare demonică. Sufletele mutilate și dezmembrate sufereau o durere de nedescris. Acei din afara arenei puteau arunca cu pietre în cei care erau în arenă. Era permisă orice metodă imaginabilă. Sufletele torturate strigau după moarte, dar aceasta era moartea veșnică. Satan, era cel care dădea ordine ca să ia loc toate acestea. Acesta este centrul petrecerii lui. Isus a zis, 'Eu am luat cheile locuinței morților de la Satan cu mulți ani în urmă. Am venit și am deschis aceste celule și am lăsat poporul Meu afară. Pentru că în timpul Vechiului Testament înainte de a-mi da Eu viața pe cruce, locuința morților era situată aproape de iad. Aceste celule erau odată în locuința morților; acum Satan le folosește pentru scopurile lui drăcești și cu mult mai mult. "O cititorule, vrei să te pocăiești de păcatele tale înainte ca să fie pentru veșnicie prea târziu? Pentru că toți vor veni înaintea Mea la judecată. Paradisul din locuința morților a fost mutat din poziția lui de lângă iad când Eu am murit și am înviat prin puterea lui Dumnezeu, Tatăl Meu. Din nou, îți spun că aceste celule care sunt de 17 mile înălțime, servesc ca închisoare pentru cei ce odată au fost lucrători ai întunericii pentru Satana, acei care au luat parte la orice păcat care are de a face cu puterile demonice, cu ocultismul și care i s-au închinat Satanei.

Isus a zis, "Vino, vreau să-ți arăt ceva."

Deodată ne-am aflat la o jumătate de milă în aer, în mijlocul burții iadului, și în centrul blocului de 17 mile înălțime de celule. Simțeam parcă ai fi fost într-o fântână unde nu vedeai nici deasupra nici dedesubt din cauza întunericii. O lumină gălbuie a început să umple locul acela. Mă țineam strâns de mâna lui Isus. Doamne dragă, am întrebat, "de ce suntem noi aici?" Dintr-o dată a venit un vânt cu forța unui uragan și cu un sunet șuierător. Valuri puternice de foc au început să se ridice pe marginea pereților celulelor, arzând totul în calea lor. Flăcările ajungeau în fiecare celulă și produceau strigăte de durere și nefericire de toată mila. Cu toate că Isus și cu mine nu eram atinși de flăcări, frica s-a înălțat în inima mea când am văzut sufletele pierdute alergând spre spatele celulelor mici, încercând să găsească o ascunzătoare. În stânga noastră am auzit un sunet drăcesc. M-am uitat, și Satan stătea cu spatele la noi, totul în flăcări. Dar el nu era ars mai degrabă, el era cauza focului. Acum el stătea cuprins de foc, bucurându-se de strigătele acestor suflete sărace pierdute. Când Satan își mișca brațele, mingi puternice de foc țâșneau din el. Urlete zguduitoare și plânsете puternice de durere veneau din celule. Sufletele dinlăuntru erau arse de vii de focul acesta care era mai fierbinte decât lacul de foc și totuși nu puteau muri. Demonii și ei, se asociau rasului când Satan mergea din celulă în celulă și tortura pe cei pierduți. Isus a zis, 'Satan se hrănește cu răul. Ei se înalță în durere și suferință și capătă putere din ea.' Am privit la Satan cum o flăcărie galben roșiatică cu marginile maronii s-au înfășurat în jurul lui. Un vânt rapid și sălbatic a umflat hainele lui, care nici nu ardeau. Mirosul de carne arsă umplea aerul, și eu am realizat din nou că ororile iadului sunt reale. Satan umbla printre flăcări, și ele nu-i puteau arde. Cu toate că-i vedeam doar spatele, îi puteam auzi râsul său drăcesc pretutindeni. Am privit cum Satan cobora într-un nor de fum, trăgând șuvoiul de foc după el spre vârful burții iadului. Am ascultat când el s-a întors și cu o voce puternică a anunțat că dacă aceste suflete nu i se închină lui, le va da și lor un schimb în "centrul petrecerii". "Nu, te rugăm, Satan, noi ne vom închina," au strigat ei în unison și au început să se aplece în închinăciune către diavol. Și cu cât ei i se închinau, cu atât mai mare era setea lui de adorație. Tot mai puternic răsunau sunetele slavei lor, până când cărămizile acoperișului iadului au sunat de vibrație. Isus a zis, "Toți aceștia care ocupă celulele iadului au auzit Evanghelia adevărată când ei au fost vii

pe pământ. Mântuirea Mea f s-a oferit de multe ori. De multe ori Duhul Meu i-a atras, dar ei nu au vrut să audă ori să vină la Mine ca să fie mântuiți." Pe când Isus îmi spunea acestea, Satan zicea supușilor lui, "Ha -ha, aceasta este împărăția voastră - singura împărăție pe care vreodată o s-o aveți, împărăția mea acoperă tot pământul și lumea de dedesubt. L-am auzit strigând, "Aceasta este viața voastră pentru veșnicie." În timp ce plânsete de regret se auzeau din celulele aprinse. Isus a zis, "Mântuirea Mea este fără plată. Oricine vrea, să vină și să se mântuiască din acest loc de pedeapsă. Eu nu-i voi scoate afară. Dacă tu ai fost o vrăjitoare sau vrăjitor, chiar dacă ai fi făcut un pact în scris cu diavolul, puterea Mea Îl va zdrobi și sângele Meu te va mântui. Eu voi lua blestemul drăcesc din viața ta și te voi răscumpăra de la iad. Dă-mi inima ta ca să te deslănțuiesc și să te eliberez."

INIMA IADULUI

În timpul nopții mergeam cu Isus în iad. În timpul zilei, iadul era în fața ochilor mei. Am încercat să spun și altora despre ceea ce vedeam eu, dar ei nu mă credeau. Mă simțeam foarte singură, și numai cu harul lui Dumnezeu am putut merge mai departe. Toată gloria aparține Domnului Isus Hristos. Noaptea următoare am mers din nou cu Isus în iad. Noi mergeam pe marginea burții iadului. Am recunoscut anumite părți din ceea ce văzusem înainte. Același putreziciune a cărnii, aceiași duhoare drăcescă, aceeași stricăciune, și aer fierbinte era pretutindeni. Eram deja foarte obosită. Isus a cunoscut gândurile mele și a zis, "Eu niciodată nu te voi părăsi ori lăsa. Știi că ești obosită, dar Eu te voi întări. Atingerea lui Isus m-a întărit, și am pornit înainte. În fața noastră am văzut un obiect mare și negru, aproape tot la fel de mare ca o minge de fotbal care se părea că se mișca în sus și în jos. Mi-am amintit că mi s-a spus că aceasta era inima iadului. Ieșind afară din această inimă neagră erau ceea ce păreau niște brațe și coame mari. Ele ieșeau în afară din ea și ieșeau afară din iad în pământ și deasupra pământului. Mă întrebam dacă aceste coame erau acelea despre care Biblia vorbește. De jur împrejurul inimii, pământul era uscat și maroniu. Cam 30 de picioare în toate direcțiile, pământul era ars și uscat de o culoare maro ca rugina. Inima era de negrul cel mai negru, dar încă o altă culoare ca solzii pielii de șarpe era intercalată printre negru. O duhoare înfiorătoare se ridica la fiecare bătaie a inimii. Se mișca ca o inimă adevărată și bătea în sus și în jos. Un câmp de forță drăcescă o înconjura. În mare mirare am privit la această inimă drăcescă și mă gândeam care p fi fost scopul ei. Isus a zis, "Aceste ramuri, care arată ca arterele unei inimi, sunt canale care merg prin pământ și sculpă afară răul. Acestea sunt coamele pe care Daniei le-a văzut, și ele reprezintă împărățiile rele de pe pământ. Unele au fost, unele vor fi, și unele sunt acum. Împărățiile rele se vor ridica, și Anticristul va domni asupra multor popoare, locuri și lucruri. Dacă va fi posibil, chiar cei aleși să fie înșelați de el. Mulți se vor lepăda și se vor închina Fiarei și chipului ei. "Afară din aceste ramuri și coarne principale, vor crește alte ramuri mai mici. Prin acestea vor veni demoni, duhuri rele și tot felul de forte drăcești. Ele vor fi răspândite pe pământ și instruite de Satan să facă multe lucrări diavolești. Aceste împărății și forte drăcești vor asculta de fiară, și mulți îl vor urma în distrugere. Aici în inima iadului toate aceste lucruri încep.

Acestea sunt cuvintele pe care Isus mi le-a spus. El mi-a spus să le scriu într-o carte și să le spun lumii. Cuvintele acestea sunt adevărate. Aceste descoperiri mi s-au dat de către Domnul Isus Hristos ca noi toți să cunoaștem și să înțelegem lucrăturile Satanei și schemele drăcești pe care el le plănuiește pentru viitor. Isus a zis, "Urmează-mă." Noi am urcat un rând de scări înspre inimă, și o ușă s-a deschis înaintea noastră. În inimă era o întunecime totală. Am auzit plânsete, și era o duhoare atât de cumplită că abia puteam respira. Singurul lucru pe care putem să-l văd prin întuneric era Isus. Am pășit foarte aproape de El. Și atunci, dintr-odată, Isus a dispărut! Imposibilul s-a întâmplat. Eu eram singură în inima iadului. Oroarea m-a apucat pe de-a întregul. Frica mi-a cuprins sufletul, și moartea m-a apucat în ghearele ei. Am strigat după Isus, "Unde ești?" mă văităm, "Trebuie să ies afară de aici!"

Am început să fug în întuneric. Atingând pereții, se părea că ei răsuflă, mișcându-se în direcția opusă mâinilor mele. Și dintr-odată nu am mai fost singură. Am auzit râsul a doi demoni, înconjurați de o lumină mică galbenă, au venit și m-au apucat de amândouă mâinile. Rapid au prins niște lanțuri de mâinile mele și au început să mă tragă în jos în adâncul inimii. Am strigat după Isus, dar nu a fost nici un răspuns. Am plâns și m-am luptat cu toată forța, dar ei mă trăgeau ca și când nu m-aș fi împotrivit cu nimic. Cu cât mergeam mai adânc în inimă, simțeam o durere oribilă ca și când o anumită forță s-ar fi frecat de trupul meu. Se părea că carnea de pe mine se rupea toată. Am zberat de durere. Captivatorii mei mă trăgeau la o celulă și m-au aruncat înăuntru. Când ei au încuiat ușa, am plâns și mai tare. Ei au râs batjocoritor și au zis, Nu-ți ajută la nimic ca să plângi. Când îți va veni timpul, vei fi dusă înaintea stăpânului nostru. El te va tortura pentru plăcerea lui. Trupul meu a fost îmbibat cu duhoarea de moarte a inimii. "De ce sunt aici? Ce s-a întâmplat? Mi-am pierdut mințile? Lăsați-mă afară! Lăsați-mă afară!" am strigat fără nici un rezultat. După un timp,

am început să simt capătul celulei în care eram. Era rotund și moale ca și ceva viu, și a început să se miște. O Doamnă, am strigat. Ce se întâmplă? Isuse, unde ești?' Dar îmi auzeam doar ecoul vocii mele ca răspuns. Frica cea mai cumplită frică -- mi-a cuprins sufletul. Pentru prima dată de când Isus a plecat am început să realizez că sunt pierdută fără nici o nădejde. Am gemut și L-am chemat pe Isus de nenumărate ori. Atunci am auzit o voce în întunecarea zicând, Nu-ți va face nici un bine să-L strigi pe Isus. El nu este aici. O lumină mică a început să umple celula. Pentru prima dată am putut vedea alte celule, celule ca ale mele, îngropate în peretele inimii. Un fel de păienjeniș era în fața noastră, și înăuntrul fiecărei celule se prelingea un fel de substanță noroioasă și lipicioasă. O voce a unei femei din celula alăturată mi-a zis, "Tu ești pierdută în locul acesta de tortură. Nu mai este nici o cale afară de aici." Puteam să o văd foarte puțin în vaga lumină. Ea era trează la fel ca mine, dar ocupanții celorlalte celule păreau a dormi sau a fi în transă. "Nici o speranță," a strigat ea, "nici o speranță!" Un simțământ de singurătate intensă și disperare fără margini a căzut peste mine. Cuvintele femeii nu mi-au ajutat deloc. Ea a zis, "Aceasta este inima iadului. Aici noi suntem torturați, dar torturile noastre nu sunt chiar atât de cumplite ca în celelalte părți ale iadului." Mai târziu mi-am dat seama că ea m-a mințit zicând că acolo nu era așa mare tortură ca în alte părți ale iadului. Câteodată, a continuat ea, "noi suntem duși în fața Satanei și el ne torturează pentru plăcerea lui. Satan se hrănește cu durerea noastră și devine mai puternic prin strigătele noastre de disperare și părere de rău. Păcatele noastre sunt tot timpul în fața noastră. Noi știm că suntem fără Dumnezeu. Noi știm de asemenea că odată noi L-am cunoscut pe Domnul Isus dar L-am refuzat și ne-am îndepărtat de Dumnezeu. Noi am făcut tot ceea ce ne-a plăcut, înainte de a veni aici eu am fost o prostituată. Am luat bărbați și femei pentru banii lor și ceea ce făceam am numit dragoste. Eu am distrus multe case. În aceste celule sunt mulți homosexuali, lesbiene și curvari. Am plâns în întunecare, "Eu nu trebuie să fiu aici. Eu sunt mântuită. Eu aparțin lui Dumnezeu. De ce sunt aici?" Dar nu era nici un răspuns. Atunci demonii au venit înapoi și au deschis ușa celulei mele. Unul m-a tras, în timp ce celălalt mă împingea dealungul cărării colțuroase. Atingerea demonilor era ca atingerea flăcărilor pe carnea mea.

Totul mă durea.

'O Isuse, unde ești? Te rog ajută-mă, Isuse! am strigat plângând. Un foc șuierător a țâșnit în fața mea, dar s-a oprit înainte de a mă atinge. Acum mi se părea că carnea era ruptă de pe trupul meu. Durerea cea mai excruciantă care puteam să mi-o imaginez m-a învăluit. Sufeream dincolo de orice imaginație. Ceva invizibil a început să sfâșie trupul meu, în timp ce duhuri necurate sub formă de lilieci mă mușcau peste tot. 'Dragă Doamnă Isuse, am strigat, Unde ești? Oh, te rog, lasă-mă afară!' Am fost împinsă și trasă până am ajuns la un loc larg deschis în inima iadului, unde am fost aruncată asupra unui fel de altar murdar. Deasupra altarului era o carte mare deschisă. Am auzit un râs drăcesc și mi-am dat seama că stăteam în murdărie înaintea Satanei. Satana a zis, În sfârșit te am!" M-am retras în oroare dar în curând am realizat că el nu privea la mine, ci la cineva în fața mea. Satan a zis, "Ha, ha, în sfârșit am plăcerea să te distrug de pe pământ. Lasă-mă să văd care va fi pedeapsa ta. A deschis cartea și se plimba cu degetul în josul paginilor. Numele sufletului a fost chemat, împreună cu metoda de pedeapsă. Dragă Doamnă, am strigat, pot toate acestea să fie reale? Eu eram următoarea, și demonii m-au împins pe platformă, și mă forțau să mă închin Satanei, Același râs drăcesc a răsunat din el. "Am așteptat după tine multă vreme, și în sfârșit te am!" a strigat el cu o plăcere diabolică. Ai încercat să scapi, dar acum ești a mea. O frică cum niciodată nu am mai simțit în viața mea a venit asupra mea. Carnea de pe mine a început iarăși să fie ruptă, și un lanț puternic a fost înfășurat în jurul trupului meu. Am privit în jos la mine în timp ce lanțul a fost pus peste mine. Arătam la fel ca toți ceilalți. Eram un schelet plin de oase omenești moarte. Viermi se cățarau în interiorul meu, și un foc a început la picioarele mele și m-a învăluit în flăcări. Am strigat din nou, 'O Doamnă Isuse, ce s-a întâmplat? Unde ești Isuse? Satan a râs în hohote. "Nu este nici un Isus aici, a zis el, "eu sunt regele tău acum. Vei fi cu mine pentru veșnicie. Acum ești a mea." Am fost cuprinsă de cele mai cumplite emoții. Nu puteam să simt nici pe Dumnezeu, nici iubire, nici pace, nici căldură. Dar puteam simți, cu cele mai ascuțite simțuri, frica, ura, durere excruciantă, și amărăciune fără măsură. Am strigat la Domnul Isus să mă salveze, dar nu a fost nici un răspuns. Satan a zis, "Eu sunt domnul tău acum," și ridicându-și brațele a chemat un demon la el. Dintr-odată un duh rău și urât a venit pe platforma unde stăteam eu și m-a apucat. Avea un corp mare, cu o față ca de liliac, gheare în loc de mâini, și o putoare drăcească ieșea din el. "Ce să fac cu ea, doamnă Satane?" a întrebat duhul rău, în timp ce un alt demon cu păr pe tot corpul și cu o față ca a taurului sălbatec m-a apucat de asemenea. "Duceți-o în partea cea mai adâncă a inimii - locul unde ororile sunt veșnic înaintea ochilor ei. Acolo ea va învăța să mă cheme pe mine "domn." Am fost târâtă departe într-un loc întunecos, și aruncată în ceva rece și vâscos. Oh, cum puteam simți rece și fierbinte în același timp? Nu știu. Dar focul ardea trupul meu, și viermii se cățarau pe mine și în mine. Gemetele sperate ale morților umpleau aerul. "O Doamnă Isuse," am plâns în disperare, "de ce sunt aici? Dragă Doamnă, lasă-mă să mor." Dintr-odată, o lumină a umplut locul unde stăteam. Isus a apărut și m-a luat în brațele Sale, și instantaneu am fost înapoi în 'Dragă Doamnă Isuse, unde ai fost?' am strigat, cu lacrimi șuvoaie curgând pe fața mea. Gingaș, Isus mi-a zis, 'Fiică, iadul este real. Dar tu niciodată nu ai fi știut cu adevărat, până când nu ai fi experimentat singură. Acum tu știi adevărul și ce înseamnă cu adevărat să fi pierdut în iad. Acum tu poți spune altora despre el. Trebuia să te las să treci prin aceasta ca să fii sigură, fără nici un dubiu."

Eram atât de tristă și obosită. Am leșinat în brațele Domnului Isus. Și cu toate că El m-a întărit pe întregime voiam să merg departe, departe de tot de Isus, de familia mea, de toată lumea. În următoarele zile am fost foarte bolnavă. Sufletul meu era așa de trist, și ororile iadului erau continuu înaintea ochilor mei. Au trecut multe zile înainte de a fi fost cu adevărat recuperată .

ÎNTUNERICUL DE AFARA

Noapte după noapte, împreună cu Isus, am mers în iad ca să pot raporta aceste adevăruri teribile. De câte ori treceam pe lângă inimă, mergeam foarte aproape de Isus. O frică enormă apuca sufletul meu, de fiecare dată când îmi aminteam ce s-a întâmplat acolo. Știam că trebuia să merg înainte ca să salvez suflete. Dar a fost doar prin mila lui Dumnezeu că am putut merge din nou acolo. Ne-am oprit în fața unui grup de demoni care scandau și intonau slave pentru Satan. Ei păreau că se bucurau foarte mult. Isus a zis, "Vreau să auzi ce zic ei. "Vom merge la casa aceea astăzi și-i vom teroriza pe cei de acolo Noi vom primi mai multă putere de la domnul Satan dacă vom face totul cum trebuie," ziceau ei. "Oh, da, noi vom produce o mare durere și boală acolo, și multă jale la toți. Ei au început să joace și să cânte cântecele drăcești de slăvire a Satanei, glorificând răul.

Un demon a zis, "Noi trebuie să fim foarte atenți la *cei care cred în Isus, pentru că ei pot să ne scoată afară.*" "Da," a zis un altul, *în numele lui Isus noi trebuie să o luăm la goană.*" Atunci ultimul duh rău a zis, "Dar noi nu vom merge la cei care cunosc pe Isus și puterea în Numele Său." Isus a zis, "Îngerii Mei păzesc poporul Meu de aceste duhuri rele, și lucrările lor nu propășesc. Eu păzesc de asemenea mulți dintre cei ne mântuiți, cu toate că ei nu știu. Eu am mulți îngeri la lucru care să oprească planurile necurate ale Satanei." "Sunt o mulțime de demoni în aer și pe pământ," a zis Isus. "Eu ți-am permis să vezi pe unii din acești demoni, dar pe alții nu. De aceea adevărul Evangheliei trebuie propovăduit la toată lumea. Adevărul va elibera oamenii, și Eu îi voi proteja de rău. în numele Meu este eliberare și libertate. Eu am toată puterea în cer și pământ. Nu vă temeți de Satan, ci temeți-vă de Dumnezeu." Cum mergeam noi prin iad, Isus și cu mine am ajuns la un om mare și foarte întunecat. Era învăluit în întunec și avea înfățișarea unui înger. El ținea ceva în mâna stângă. Isus a zis, 'Acesta este locui care se cheamă întunericul de afară.' Am auzit plânsul și scrâșnirea dinților. Nici unde înainte nu era o deznădejde atât de fără de margini ca aceea pe care am simțit-o acest loc. Îngerul care stătea înaintea noastră nu avea aripi. Arăta a fi cam de 30 de picioare înălțime, și știa cu exactitate ceea ce făcea. El avea ca un disc în mâna stângă, și se întorcea încet cu acest disc ridicat în sus, ca și când ar fi încercat să-l arunce. În mijlocul discului era un foc, dar pe marginea lui era întunecime îngerul ținea mâna sub disc și se dădea mult în spate ca să-și dea mai tare avânt.

Mă miram cine o fi fost îngerul acela și ce voia să facă. Isus mi-a cunoscut gândurile și mi-a zis, "Acesta este întunericul de afară. Adu-ți aminte ce spune Cuvântul Meu, 'Copiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților

"Doamne," am zis, "vrei să zici că slujitorii Tăi sunt aici?" Da," a zis Isus, "slujitorii care s-au întors înapoi după ce Eu i-am chemat. Slujitorii care au iubit lumea mai mult decât pe Mine și s-au înglodat înapoi în mocirla și plăcerile păcatului. Slujitorii care nu au dorit să știe de adevăr și de sfințenie. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi început deloc, decât să se întoarcă înapoi după ce au început să Mă servească pe Mine." 'Crede-Mă,' a zis Isus, 'dacă tu păcătuiești, ai un avocat la Tatăl. Dacă te pocăiești de păcatele tale, Eu voi fi credincios și te voi curăța de toată nelegiuirea ta. Dar dacă nu te vei pocăi, Eu voi veni în ceasul în care tu nu te gândești, și tu vei fi tăiat împreună cu necredincioșii și aruncat în întunericul din afară.' Am privit cum îngerul întunecat a aruncat discul mare departe, departe, afară în întunec. 'Cuvântul Meu însemnează exact ceea ce spune, 'ei .vor -fi aruncați în întunericul de dinafară.' Si atunci, imediat, eu și Isus am fost în aer urmărind discul acela prin spațiu. Am venit la partea dinafară a discului și am privit cu atenție înăuntru. Centrul discului era plin de foc, și oameni înotau pe dinlăuntru și pe dinafară, pe deasupra și pe sub valurile de flăcări. Acolo nu erau demoni or duhuri rele, numai suflete arzând în marea de foc în afară discului era cea mai neagră întunecime. Singura lumină care ilumina aerul nopții era doar cea care venea de la flăcările din disc. În aceea lumină am văzut oameni încercând să înoate la marginile discului. Unii dintre ei aproape ajungeau la margine când o forță atractivă din interiorului discului îi atrăgea înapoi în flăcări. Am privit cum formele lor se transformau în schelete cu suflete ca niște aburi gri. Am știut atunci că aceasta a fost o altă parte a iadului. Și atunci am văzut ca într-o vedenie, îngeri deschizând niște peceti. Națiuni și împărății păreau să fie încuiate sub ele. Cum îngerii au deschis pecetiile, bărbați și femei, băieți și fete mășăluiau direct în flăcări. Am privit flăcările cu o fascinație bolnăvicioasă, întrebându-mă dacă știam vreunul dintre slujitorii Domnului care treceau prin fața mea. Nu puteam să-mi întorc capul de la vederea sufletelor mășăluind spre foc, și nici unul nu încerca să-i oprească. Am strigat, 'Doamne, te rog oprește-i înainte de a ajunge la foc'. Dar Isus a răspuns, 'Cel ce are urechi de auzit să audă. Cel ce are ochi să vadă. Fiica mea, strigă împotriva păcatului și împotriva răului. Spune slujitorilor Mei să fie credincioși și să cheme Numele Domnului. Te-am luat în locul acesta cumplit ca să le spui despre iad.' Isus a continuat, 'Unii nu te vor crede. Unii vor zice că Dumnezeu este prea bun ca să trimită bărbați și femei în iad. Dar spune-le că Cuvântul Meu este adevărat. Spune-le că cei fricoși și necredincioși vor avea partea lor în iazul de foc.'

COARNELE

Isus a zis, "La noapte, copila Mea, vom merge într-o parte diferită a inimii iadului. Vreau să-ți spun despre coarne si să-ți arăt cum vor fi ele folosite să canalizeze duhurile rele si forțele demonice sus pe suprafața pământului." Pe când Isus vorbea, am început să am o vedenie cu ochii deschiși. In vedenie, am văzut o casă țărănească bătrână, moartă, de o culoare cenușie, înconjurată cu mulți pomi morți si cu iarbă înaltă moartă. Curtea dimprejurul casei era plină cu lucruri moarte. Nu era deloc viață acolo. Casa părea ca și când ar fi fost așezată pe colțuri și parcă era căzută în centrul câmpului. Nu se mai vedeau alte clădiri. Moartea era peste tot. Știam că această casă veche făcea parte din iad, dar încă nu înțelegeam cece vedeam. Înăuntru, dincolo de ferestrele întunecate, apăreau forme mari, umbre în forme omenești. Era ceva diavolesc în înfățișarea lor. Una dintre umbre s-a apropiat de ușa din față si a deschis-o. Am văzut cum un om uriaș, cu o musculatură extrem de puternică, a venit la ușă si a mers pe terasă. L-am văzut clar. Era cam la aproape doi metri înălțime, cu o construcție îndesată de aruncător de greutate. Culoarea lui era la fel cu toate lucrurile de dimprejur, gri mort. Purta doar o pereche de pantaloni bărbătești. Ei arătau tot așa de gri și morți ca și pielea goală de pe bustul său. Pielea lui era ca solzii, și capul lui era foarte mare. De fapt, capul lui era atât de mare, că picioarele lui erau încovoiate de la cărarea unei greutăți atât de mari. Tălpile lui erau încopitate ca copitele de porc. Fața lui era severă și de o răutate diavolească, și părea să fie foarte bătrân. Ochii lui erau morți si fata lui era foarte lată. in vedenie am văzut creatura aceasta cumplită ieșind pe terasa veche. Pământul se cutremura când el se mișca, si niște coarne creșteau în vârful capului său, sus, sus deasupra și în afară vederii mele. Pe când mergea, am văzut că coarnele lui creșteau cu încetul. Și alte coarne au început să crească din capul lui. Coarnele mai mici au răsărit din cele mai mari. Am văzut că capul lui era ca a unei fiare -o fiară diavolească puternică, plină de distrugere. Fiecare pas pe care-l făcea zguduia pământul.

Isus a zis, "Privește."

Am văzut cum coarnele își găseau drum în sus și se sfârșeau în case, biserici, spitale, birouri, și clădiri de toate felurile pe tot pământul. Coarnele au făcut mare stricăciune pe tot pământul. Am văzut fiara vorbind și duhuri necurate erau scuipate afară pe pământ. Am văzut mulți oameni înșelați de aceste forte demonice si căzând în cursele Satanei. Noi suntem în război - binele împotriva răului, am gândit. "Noi suntem în război," am auzit Duhul Domnului spunând, binele împotriva răului. Afară din coarne au ieșit nori negri și au ascuns multe forme ale răului care se întâmpla pe fața pământului. Toate urâciunile pe care Dumnezeu le urâște sunt aici. Am văzut împărății ridicându-se de pe pământ, și milioane de oameni au început să urmeze aceste forțe diabolice. Am văzut coarnele vechi schimbate cu altele noi care au crescut în locul lor. L-am auzit pe Isus zicând, "Aceasta începe să se întâmple acum! Aceste lucruri sunt, au fost, și vor fi.

Oamenii vor deveni iubitori de ei înșiși în loc de Dumnezeu. Răutatea va crește fără măsură în ultimele zile. Bărbați si femei vor iubi casele lor, mașinile, terenurile, clădirile, afacerile, argintul și aurul lor mai mult decât pe Mine." "POCĂIȚI-VĂ," a zis El, "pentru că Eu sunt un Dumnezeu gelos. Nimic nu puteți pune înaintea închinării Mie - nici fiii sau fiicele, nici soțiile sau soții.

Pentru că Dumnezeu este Duh, și Lui trebuie să I se închine în Duh si adevăr." Am privit cum coarnele se mișcau pe suprafața pământului, ridicându-se până sus spre ceruri. Noi împărății s-au ridicat, si a fost război și distrugere pe pământ. Cei care s-au închinat Fiarei erau mulți. Fiara diabolică cu coarne se plimba când într-o parte când într-alta ca și când ar fi gândit la ceva, și pământul se cutremura sub greutatea ei. După câteva minute s-a întors la casa veche. S-au ridicat nori întunecați, si erau mulți morți în lume. Am văzut lumea în mijlocul marelui necaz, și am început să mă rog din toată inima mea. O Doamne, ajută-ne, am strigat. Atunci două fiare mari în formă de duh s-au ridicat pe pământ și au început să facă război una cu alta. Știam că ele veneau din iad. O mare de oameni stăteau și priveau la lupta dintre acești doi demoni. Atunci am văzut că ceva s-a ridicat din pământ între ele. Ele au oprit lupta și stăteau fiecare de câte o parte a unui vas mare. Amândouă fiarele încercau să distrugă vasul de mare, dar nu puteau. L-au împins jos sub pământ, și l-au îngropat între ei doi. S-au așezat din nou față în față, gata să-și termine lupta.

Am auzit o voce zicând, "Privește." Pe când priveam, o lumină a apărut pe pământ unde vasul fusese îngropat. Vasul a reapărut la suprafață și a devenit un disc foarte mare. Cele două fiare au început să ia alte forme și au devenit mari și negre. O ușă din fața discului s-a deschis și o rază puternică de lumină a descoperit un rând de scări. Scările mergeau jos, jos în pământ, și am auzit o voce zicând, "In iad!" In aer era un simțământ foarte diabolic, si eu m-am simțit pierdută și paralizată privind. Din disc venea afară o forță paralizantă, și eu nu aveam unde fugi. Mă simțeam în capcană, cu toate că eram în Duhul. Aproape imediat, Isus m-a ridicat tot mai sus și acum priveam la vedenie uitându-mă în jos. Dar acum scările au devenit un escalator, care se muta de sus în jos din inima pământului.

Când eram lângă Isus, m-am simțit sigură si protejată. Va ieși afară din lad," am auzit o voce zicând. Isus a zis, "Aceasta va fi. Aceasta va veni. Scrie ca toți să știe. In vedenia mea escalatorul aducea sus forțe demonice si duhuri necurate. Cele două fiare stăteau fiecare în câte o parte a vasului, si le-am văzut cum au început să se schimbe iarăși. Am auzit un zgomot ca un mare uruit - sunetul motoarelor mergând la o mare viteză. Capetele fiarelor

au devenit mari, și o lumină a început să umple capul lor. Am văzut cele două fiare și vasul cum s-au unit împreună. Multe suflete, ca și când ar fi umblat prin somn, mergeau în marș în una din aceste fiare. Am privit ore întregi această scenă repulsivă, până când una dintre fiare a fost plină cu persoane. Am ascultat, și din prima fiară a ieșit un uruit ca și când un avion ar fi fost gata să-și ia zborul. Fiara și-a căpătat puterea de la vas. Când a început să zboare avea din nou forma unui om. Când zbura, capul lui părea plin de lumini, și din el emana o mare forță. Dispărând în văzduh, capul lui s-a transformat în vas din nou. Pe când mă uitam la a doua fiară cum se umplea cu oameni, încă mai auzeam zgomotul primei fiare. Când ea a fost plină, am văzut a doua fiară cum a început să se îndrepte ca o rachetă. Ea a ajuns prima fiară, și amândouă s-au dus încet mai departe în văzduhul mohorât. A doua fiară a luat din nou forma unui om. Am auzit uruitul lor din nou înainte de a dispărea. Mă minunam ce putea să însemne aceasta. Am văzut vasul, or discul, așezându-se înapoi pe pământ. Pământul s-a închis deasupra lui până când a dispărut din vedere. Când vedenia a început să dispară, am văzut o curte juridică foarte mare și m-am gândit la Judecata de la Marele Tron Alb.

BRAȚUL DREPT AL IADULUI

După prima vedenie, Isus a mers cu mine într-o parte diferită a iadului. Isus a zis, 'Aceste lucruri pe care le vezi vor fi pentru timpurile de la sfârșit.' O altă vedenie a apărut în fața mea. Isus a zis, 'Noi suntem în brațul drept al iadului.' Am mers în sus, pe un deal uscat. În vârful dealului, am privit în jos și am văzut un râu plin de vârtejuri. Acolo nu erau gropi de foc ori demoni or duhuri rele, numai unul mare care curgea între bancuri nevăzute. Bancurile din râu erau ascunse în întunec. Isus și cu mine am mers mai aproape de râu, și am văzut că era plin de sânge și foc. Uitându-mă mai îndeaproape, am văzut multe suflete, fiecare înlănțuit de celălalt. Greutatea lanțurilor îi trăgeau sub suprafața lacului de foc. Sufletele în iad erau în focul iadului. Am văzut de asemenea că ele erau în formă de schelete cu suflete, ca o ceață gri cenușiu. "Ce sunt acestea?" L-am întrebat pe Domnul. Acestea sunt sufletele necredincioșilor și a celor fără de Dumnezeu. Aceștia erau iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. Aceștia erau bărbați care se iubeau cu bărbați, și femei care se iubeau cu femei, care nu s-au pocăit să fie salvați din păcatele lor. Ei au iubit viața lor de păcat și au călcat în picioare mântuirea Mea." Am stat lângă Isus și mă uitam la lacul de foc. Dintr-odată, focul a început să huruie ca un cuptor foarte mare, mutând și distrugând totul în calea lui. Curând a umplut aproape întregul braț drept al iadului. Focul s-a apropiat la câteva picioare de noi, dar nu ne-a atins. Râul ardea totul în calea lui. Am privit fața lui Isus, și era plină de tristețe și gingășie. Pe fața Lui încă se mai vedea scrisă dragoste și compasiune față de sufletele pierdute. Am început să plâng și doream să pot pleca din acei loc de tortură, să continui era aproape de ne suportat.

Am privit din nou la sufletele din foc. Ele erau roșii de la foc și, oasele lor erau înnegrite și arse. Am auzit plânsul de regret al sufletelor. Domnul a zis, Aceasta este tortura lor; lanț după lanț, ei sunt înlănțuiți împreună. Aceștia doreau carnea celor de-o seamă cu ei, bărbați cu bărbați, și femei cu femei, făcând ceea ce nu era natural. Ei au călăuzit mulți băieți tineri și fete tinere în acte de păcat. Ei chemau aceea dragoste, dar la sfârșit era doar păcat și moarte." "Eu știu că mulți băieți și fete, bărbați și femei erau forțați împotriva voinței lor să comită aceste acte atroce - știu aceasta și nu le voi ține păcatele în socoteala lor. Amintește-ți aceasta însă," a zis Isus, "Eu cunosc toate lucrurile, și persoanele care au făcut pe acești tineri să păcătuiască au o mai mare pedeapsă. Eu voi judeca cu dreptate. Celui păcătos îi spun, Pocăiește-te, și Eu voi avea milă. Cheamă-Mă și voi auzi. "Mereu am chemat aceste suflete să se pocăiască și să vină la Mine. Eu le-aș fi iertat și curățat; și în Numele Meu ei ar fi putut fi eliberați. Dar ei nu au vrut să asculte la Mine. Ei au vrut pofta cărnii mai mult decât dragostea de Dumnezeu cel viu. Fiindcă Eu sunt sfânt, voi trebuie să fiți sfinți. Nu vă atingeți de lucrurile necurate și vă voi primi, a zis Domnul.

M-am simțit foarte bolnavă privind la sufletele din lacul de foc. "Măcar dacă ei s-ar fi întors înainte de a fi fost prea târziu," a continuat Isus. "Sângele Meu a fost vărsat pentru ca oricine să poată să vină la Mine. Eu Mi-am dat viața ca chiar și cel mai înrăit dintre păcătoși să poată trăi." Mulțimi de suflete au mers în râul de flăcări. Ei se zbăteau deasupra și dedesubtul valurilor de foc. Nu era nici o cale afară din văpaia și înutul fierbinte din lacul de foc. Cum râul sângeros trecea pe lângă noi am auzit plânsete de regret. Noi am luat-o pe o cărare care trecea pe lângă râu. În fața noastră, pe un deal, era o femeie mare. Ea se legăna când într-o parte când într-alta ca și când ar fi fost beată. Pe ea erau scrise cuvintele "Taina Babilonului." Acum mi-am dat seama că mama tuturor relelor de pe pământ venea tot din iad. Ea emana o forță drăcească, puternică; și am văzut mulțimi de suflete, popo-are și limbi sub ea. Ea avea șapte capete și 10 coame. În ea a fost găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ. Ieșiți afară din ea și separați-vă," a zis Domnul. Ea va fi distrusă la vremea ei. Am trecut pe lângă femeia diabolică cu coame pe capul ei. Totul începea să se întunece. Acum Isus era singura lumină. Am mers până am ajuns la un alt deal. De la distanță am putut vedea flăcări mari în aer. Atmosfera a devenit fier-binte. Am mers împrejurul dealului și am ajuns la o ușă tăiată în deal. Era la marginea dealului. La ușă era un lanț mare, și flăcările răgeau dincolo de ea. Ușa era de asemenea încuiată cu niște lacăte mari. Mă minunam ce putea să însemne aceasta. Dintr-odată, o figură întunecată a unui om învăluit într-o capă lungă și întunecată la culoare, a apărut în fața ușii. Fața lui arăta foarte bătrână și obosită.

Pielea de pe fața lui era trasă strâns pe oasele craniului lui. El arăta să fie în vârstă de o mie de ani. Isus mi-a zis, "In spatele acestei uși este groapa fără fund. Cuvintele Mele sunt adevărate." Flăcările din spatele ușii se înălțau tot mai sus, și ușa se arcuia sub presiunea căldurii. "Dragă Doamne," am zis, "voi fi foarte bucuroasă când Satan va fi aruncat în groapa fără fund, și toate aceste lucruri rele vor fi oprite pentru un timp." El a răspuns, "Vino, ascultă ce zice bisericilor Duhul. Sfârșitul este aproape, și Eu chem toți păcătoșii să se pocăiască și să fie mântuiți. Privește acum." Noi stăteam într-un loc ca un luminiș, și am fost cu Domnul în Duhul. Am privit și am văzut o vedenie cu ochii deschiși. În această viziune am văzut un balaur înfocat cerând să i se dea voie să lovească aerul cu enorma lui coadă. Am privit la acest balaur spiritual care se mișca cu o putere nemaipomenită. Atunci l-am văzut mergând înapoi în brațul drept al iadului să aștepte. Am știut că el nu putea să lovească pământul până când Cuvântul Domnului se va împlini. Am văzut foc și fum înălțându-se afară din pământ, și am văzut o ceată ciudată care se forma deasupra pământului. Am văzut petece de întunec apărând din loc în loc. Pe capul balaurului înfocat au început să răsară coarne. Ele s-au lățit până au acoperit tot pământul. Satan a dat ordine balaurului înfocat. Prezenți erau duhuri necurate și demoni. Atunci am văzut balaurul înfocat venind din brațul drept al iadului și a început să lovească pământul cu o forță uriașă, lovind și distrug mulți oameni. Isus a zis, "Aceasta se va întâmpla în vremurile din urmă. Vino mai sus."

Cititorule, dacă tu comiți oricare din aceste păcate despre care am scris, te rog oprește-te din păcat și cheamă-L pe Isus să te salveze. Tu nu trebuie să mergi în iad. Cheamă-L pe Isus atâta timp cât El este aproape. El te va auzi și te va salva. Oricine va chema Numele Domnului va fi salvat.

BRAȚUL STÂNG AL IADULUI

Isus a zis, "Aceste lucruri acum încep să se întâmple pe pământ, vor fi, și în curând vor veni pe tot pământul. Balaurul înfocat este parte din Fiară. Aceste profeții despre care vei citi sunt adevărate. Descoperirile sunt adevărate. Vegheați și rugați-vă. Lubiți-vă unii pe alții. Păstrați-vă sfinți. Aveți mâinile curate. "Bărbați lubiți-vă soțiile voastre așa cum Hristos a iubit Biserica. Bărbați și femei, lubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu. Eu am ordonat căsătoria și am binecuvântat-o cu Cuvântul Meu. Țineți patul de căsătorie sfânt. Curățiți-vă de orice nelegiuire și fiți fără pată așa cum Eu sunt fără pată. "Poporul sfânt a fost dus în rătăcire de lingușitori. Nu vă înșelați; Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Priceperea o veți obține dacă veți urechile și veți asculta la Mine. Acesta este mesajul Domnului către biserici. Păziți-vă de proorocii falși care stau în locul Meu cel sfânt și înșeală cu lingușiri. O pământule, poporul Meu a adormit la sunetul învățaturii false. Treziți-vă, Treziți-vă! Vă spun că orice nelegiuire este păcat. Curățiți-vă de toate păcatele cărnii și a duhului. Profeții Mei sfinți au trăit vieți sfinte, dar voi v-ați răzvrătit împotriva Mea și a sfințeniei Mele. Voi v-ați adus nenorocirea asupra voastră înșivă. Voi ați păcătuit și ați intrat singuri în blestemul boalei și morții. Voi ați comis nelegiuirea și ați făcut răul și v-ați răzvrătit împotriva Mea. Voi v-ați depărtat de legile mele și de judecățile Mele. Voi nu ați ascultat la cuvintele slujitorilor Mei, prooroci și proorocite. În loc de binecuvântări au venit blesteme peste voi, și cu toate acestea voi refuzați să vă întoarceți la Mine și să vă pocăiți de păcatele voastre. "Dacă voi vă veți reîntoarce și vă veți pocăi, și dacă Mă veți onora cu roadele neprihănirii, Eu voi binecuvânta casele voastre și voi onora paturile voastre. Dacă vă veți smeri și Mă veți chema pe Mine, Eu vă voi auzi și vă voi binecuvânta. 'Ascultați, voi slujitori ai Cuvântului Meu Sfânt. Nu învățați poporul Meu să păcătuiască împotriva Dumnezeului lor. Amintiți-vă că judecățile vor începe de la casa lui Dumnezeu; până când nu vă pocăiți, Eu vă voi înlocui din poziția voastră din cauza păcatelor pe care ați învățat pe poporul Meu. Voi credeți că Eu sunt orb și nu pot să văd, și surd și nu pot să aud? "Tu care schimbi adevărul în nelegiuire și îți umfli buzunarele tale cu argint și cu aur de pe spatele poporului - pocăiește-te, îți spun, până nu este prea târziu. În Ziua Judecății tu vei sta singur înainta Mea ca să dai socoteală de ceea ce ai făcut cu Cuvântul Meu cel Sfânt. Dacă mă vei chema pe Mine în pocăință, Eu voi înlătura blestemul din ținuturile voastre și vă voi binecuvânta cu mari binecuvântări. Dacă vă veți pocăi și vă va fi rușine de păcatele voastre, Eu voi avea milă și îndurare de voi, și nu îmi voi mai aminti de păcatele voastre vreodată. "Roagă-te ca să fii biruitor Trezește-te la viață și trăiește. Pocăiește-te în fața poporului pe care i-ai rătăcit și la care le-ai dat învățături false. Spune-le că ai păcătuit și că ai împrăștiat oile Mele. Pocăiește-te în fata lor. "Iată, îmi pregătesc o armată sfântă. Ea va face mari isprăvi pentru Mine și vă va dărâma înălțimile. Este o armată formată din bărbați și femei, băieți și fete. Ei au fost unși să predice adevărul Evangheliei, să pună mâinile pe bolnavi și să cheme pe păcătoși la pocăință. "Aceasta este o armată formată din oameni muncitori, femei casnice, bărbați necăsătoriți, femei necăsătorite și copii de școală. Ei sunt persoane comune, pentru că nu multe persoane învățate au răspuns la chemarea Mea. În trecut ei au fost neînțeleși și tratați rău, abuzați și respinși. Dar Eu i-am binecuvântat cu îndrăzneală în sfințenie și în duh. Ei vor începe să împlinească profeția Mea și vor face Voia Mea. Eu voi umbla cu ei, voi vorbi prin ei și voi lucra în ei.

"Aceștia sunt cei care s-au întors la Mine cu toată inima lor, cu tot sufletul lor, cu toată mintea și puterea lor. Aceasta armată va trezi mulți la neprihănire și sfințenie a duhului. Curând voi începe să îi ating, să-i aleg pentru armata Mea pe cei care îi doresc, li voi căuta în orașe și sate. Mulți vor fi surprinși că i-am ales tocmai pe aceia. Voi veți vedea cum ei vor începe lucrarea pe întinsul țării și vor face lucrări în numele Meu. Priviți și vedeți pute-rea Mea la lucru. Din

nou vă spun, nu vă spurcați patul căsătoriei voastre. Nu întinați trupul în care locuiește Duhul Sfânt. Păcatele trupului conduc la păcatele duhului. Păstrați-vă patul căsătoriei voastre sfânt. Eu am creat pe bărbat pentru femeie și pe femeie pentru bărbat și am decis ca cei doi să fie uniți în sfânta căsătorie. Din nou Vă zic, Treziți-vă! Am văzut încă multe alte vedenii în brațul stâng al iadului. Dar Domnul m-a oprit să le spun acum. Multe din ele au fost vedenii despre lume în timpurile sfârșitului, când mulți din poporul lui Dumnezeu vor cădea și se vor pierde. In acele vedenii mi s-au dat descoperiri despre trupul lui Hristos, slujba fiilor lui Dumnezeu, fiii Fiarei și în sfârșit despre reîntoarcerea lui Hristos. "Mai târziu, poți să le dezvălui," a zis El, "dar nu acum." "Aceasta armată," a zis Domnul, "despre care vorbește profetul Ioel, se va ridica pe pământ și va face mari lucrări pentru Dumnezeu. Fiul Neprihănirii se va ridica cu vindecare în aripile Lui. El va călca în picioare pe cei răi, și ei vor fi cenușă sub talpa picioarelor Lui." "Ei vor fi chemați armata Domnului. Eu le voi da daruri, și ei vor face lucrări mărețe. Ei vor învinge și cucerii pentru gloria Domnului. Eu voi turna Duhul Meu peste orice făptură, și fiii și fiicele voastre vor proroci." Această armată va lupta împotriva forțelor răului și va distruge mult din lucrarea Satanei. Ei vor câștiga pe mulți pentru Isus Hristos înainte de ziua în care Fiara rea se va scula, a zis Domnul. Isus a zis, "Vino, e timpul să mergem acum."

În sfârșit noi am părăsit vedeniile din piciorul stâng al iadului. Am fost foarte ușurată. Pe când ne îndepărtam, Isus a zis, "Spuneți familiilor voastre că Eu îi iubesc și îi pedepsesc în dragoste. Spune-le că Eu îi voi păzi de rău dacă ei își vor pune încrederea în Mine." Cititori, vă rog să folosiți referințele Biblice din spatele acestei cărți. Domnul Mi-a spus să le pun acolo.

ZILELE LUI IOEL

Am auzit o voce zicând, "Scrie, pentru că aceste lucruri sunt vrednice de crezut și adevărate. Iarși am fost cu Domnul în Duhul. El era în înălțime și deasupra tuturor, și vocea Lui era ca un tunet. 'Iată, O pământule, aceste lucruri sunt, au fost și vor veni! Eu sunt începutul și Sfârșitul! Slujiți-Mă pe Mine, Creatorul, pentru că Eu dau viață, nu moarte! Încetați să mai faceți rele, chemați-Mă pe Mine, și Eu vă voi vindeca și elibera. Lucrurile pe care le citiți în această carte sunt adevărate, și ele se vor împlini în curând. "Pocăiți-vă, pentru că timpul este aproape, și Domnul gloriei va apărea în curând! Fiți gata pentru că voi nu știți nici ziua nici ora. Mare va fi răsplata celor ce așteaptă venirea Mea. Eu voi binecuvânta pe micuții Mei, cei care au ținut credința și care M-au servit în adevăr și în neprihănire; chiar înainte ca ei să-și dea seama, va veni peste ei. Am pregătit o binecuvântare pentru cei care au fost credincioși chemării Mele și a celor care nu s-au lepădat de numele Meu. "Vă zic, dacă poporul Meu, peste care este chemat numele Meu se va smeri și se va ruga, Eu îi voi ierta și îi voi vindeca și voi reîntoarce toate pierderile lor. Eu doresc să aud, să eliberez, și să mântuiesc pe toți cei care vor crede și vor chema numele Meu. "Țineți un post sfânt. Țineți o adunare sfântă. Strângeți bătrânii și locuitorii ținutului în casa Mea, și strigați la Mine. Iată, că ziua Domnului vine ca un hoț în noapte - ziua este aproape. "Credeți-Mă, și Eu vă voi reîntoarce ceea ce a mâncat lăcusta, omida, viermele și gândacul. "Armata Mea măreață pe care i-am chemat nu ies din rând și nici nu vor greși pasul. Ei vor face mari lucrări, și nu vor fi biruiți pentru că Eu sunt tăria lor. Vocile lor vor suna ca trâmbița, vor răsuna ca tunetele, și toți vor auzi și ști că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru."

Dragă Doamne Isuse, rugăciunea mea este să fiu și eu socotită vrednică ca să fiu în această armată. Vreau și eu să fiu în această armată, dar știu că trebuie să fiu pură și sfântă; așa cum Isus a fost pur și sfânt. Prin sângele vărsat al lui Isus curățăm de orice nelegiuire. Ajută-Mi să păstrez o inimă pocăită, fără nici o ură ori amărăciune. Tată, eu știu că mulți din poporul Tău dorm. Tu o să trebuiască să zdrobești vasele noastre de lut și să ne smerești dacă o să vrei să avem fructele neprihănirii. Doamne, eu nu vreau să merg în iad din nou și să trebuiască să rămân acolo. O Doamne, ajută-Mă să atenționez poporul. Dă-mi putere să opresc iadul de a se largi iar. Ajută-Mă pe mine și pe poporul Tău să fim buni, inimoși, iertători și să ne iubim unii pe alții. Ajută-ne să spunem adevărul tot timpul. Știu că Isus Hristos se reîntoarce în curând, și răsplățile Lui sunt cu El. Știu că mesajul meu pentru lume este, Pocăiți-vă, pentru că Ziua Domnului este aproape. Tată, eu nu vreau sângele acestor oameni pe mâinile mele.

CENTRUL IADULUI

Din nou am mers în iad cu Domnul.

Isus mi-a zis, "Fiica Mea, acesta este scopul pentru care tu ai fost născută, să scrii și să spui ceia ce ți-am spus și ți-am arătat Eu. Pentru că aceste lucruri sunt vrednice de crezut și adevărate. Eu te-am chemat ca să spun lumii prin tine că este iad, dar că Eu am pregătit o cale de salvare. Nu îți voi arăta toate părțile din iad. Sunt anumite lucruri ascunse pe care nu pot să ți le dezvăluiesc. Dar îți voi arăta mult. Vino acum să vezi puterile întunericului și sfârșitul lor." Am mers din nou în burta iadului și am intrat printr-o deschizătură mică. M-am întors să privesc unde intram și am observat că eram pe o ieșitură de lângă o celulă din centrul iadului. Am oprit în fața celulei în care era o femeie minunată. Deasupra celulei erau scrise literele "BC." Am auzit pe femeie zicând, "Doamne, am știut că vei veni într-o zi. Te rog lasă-mă afară (scoate-mă) din acest loc de tortură." Era îmbrăcată în haine a unei ere antice, și era minunat de frumoasă. Am știut că ea era acolo de multe secole și nu putea să moară. Sufletul ei era în tortură. A început să tragă de bare și să plângă. Încet Isus a zis, "Pace, fi liniștită." El îi vorbea cu tristețe în vocea Sa. "Femeie, tu ști de ce ești aici." "Da," a zis ea, "dar pot să mă schimb, îmi aduc aminte când i-ai lăsat (scos) pe toți aceia afară din locuința morților, îmi amintesc de vorbele Tale de mântuire. Eu voi fi bună acum!" a strigat ea plângând, "Și Te voi servi doar pe Tine." Ea și-a încheștat pumnii de barele cuștii cu pumnii ei mici și a început să zbiere, "Lasă-mă afară! Lasă-mă afară!"

La acestea, ea a început să se schimbe în fața ochilor noștri. Hainele ei au început să ardă. Carnea ei a căzut, și tot ceea ce a rămas a fost un schelet negru plin de găuri negre arse în locul ochilor ei și o găoace goală pentru suflet. Am privit în oroare cum bătrâna femeie a căzut pe jos. Toată frumusețea ei s-a îndepărtat într-un moment. Mi se oprea mintea în loc gândindu-mă că ea a fost născută înaintea lui Hristos. Isus i-a zis, "Tu ai știut de pe pământ care va fi sfârșitul tău. Moise v-a dat legea, și tu ai auzit-o. Dar în loc să ascuți de legea Mea, tu ai ales să fii un instrument în mâna Satanei, o ghicitoare și vrăjitoare. Ba încă ai învățat și pe alții arta vrăjitoriei. Tu ai iubit mai degrabă întunericul decât lumina, și faptele tale erau rele. Dacă tu te-ai fi pocăit cu (din) inima ta, Tatăl Meu te-ar fi iertat. Dar acum, este prea târziu, a zis El. Cu durere și milă în inimile noastre, noi am mers înainte. Nu va fi niciodată un sfârșit al durerilor și suferințelor ei. Oasele mâinilor ei se întindeau spre noi în timp ce noi mergeam înainte. "Fiică," a zis Domnul, "Satan folosește multe metode ca să distrugă bărbați și femei buni. El lucrează zi și noapte, încercând să facă ca oamenii să-l slujească pe el."

Daca tu neglijezi să alegi să-L servești pe Dumnezeu, tu deja ai ales să-l servești pe Satan. Alege viața, și adevărul te va elibera.

După ce am mers pe o distanță scurtă, ne-am oprit în fața unei alte celule. Am auzit o voce bărbătească strigând, "Cine este acolo? Cine este acolo?" Mă miram de ce striga. Isus a zis, "El este orb." Am auzit un zgomot și am privit într-acolo. În fața noastră era un demon mare cu aripi uriașe care părea să fie rupte. El privea dincolo de noi. Eu am stat aproape de Isus împreună, ne-am întors să privim la omul care vorbea. El era de asemenea într-o celulă, și stătea cu spatele la noi el era în formă scheletică cu foc și miros de moarte pe el. El întindea mâinile și striga, 'AJUTOR, AJUTAȚI-MĂ careva!' Gingaș, Isus i-a zis, 'Bărbatul, pace, fii liniștit.' Bărbatul s-a întors și a zis, 'Doamne, știam că vei veni după mine. Mă pocăiesc acum! Te rog, lasă-mă afară! Știu că am fost o persoană oribilă și am folosit defectul meu pentru un câștig murdar. Știu că am fost un vrăjitor și am înșelat pe mulți pentru Satan. Dar Doamne, mă pocăiesc acum. Te rog, lasă-mă afară! Zi și noapte sunt torturat în aceste flăcări, unde nu este apă. Mi-e atât de sete!' a strigat el plângând, "Nu vrei să-Mi dai puțină apă?" Omul încă striga după Isus în timp ce noi ne depărtam. Mă uitam jos întristată. Isus a zis, "Toți vrăjitorii și lucrătorii fărădelegii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă. Aceasta este moartea a doua.' Am ajuns la altă celulă în care era un alt bărbat, "Doamne, am știut că Tu vei veni și mă vei elibera. M-am pocăit deja de mult timp." Acest om era de asemenea un schelet, plin de flăcări și viermi 'O bărbate, tu încă ești plin de minciuni și păcat. Tu știi că tu ai fost un elev al Satanei, un mincinos care ai înșelat pe mulți. Adevărul nu a fost niciodată în gura ta, și moartea a fost întotdeauna răsplata ta. Tu ai auzit cuvintele Mele deseori și ți-ai bătut joc de mântuirea Mea și de Duhul Meu cel Sfânt. Tu ai mințit toată viața ta și nu ai vrut să ascuți de Mine. Tu ești al tatălui tău diavolul. Toți mincinoșii vor avea partea lor în iazul de foc. Tu ai hulit împotriva Duhului Sfânt." Omul a început să blesteme și să zică multe lucruri rele la adresa Domnului. Ne-am dus mai departe. Acest suflet era pierdut în iad pe veșnicie. Isus a zis, "Oricine vrea, poate veni la Mine, și cel care își pierde viața lui pentru Numele Meu va găsi viața, viață din belșug. Dar păcătoșii trebuie să se pocăiască cât sunt încă pe pământ; este prea târziu să se pocăiască când vor ajunge aici. Mulți păcătoși vor să servească și pe Dumnezeu și pe Satan; or ei cred că au timp nelimitat să accepte harul pe care Dumnezeu le oferă. Cei cu adevărat înțelepți vor alege astăzi pe cine să servească." Curând noi am ajuns la celula următoare. Dinlăuntru se auzea un plâns jalnic de supărare. Am privit și am văzut un schelet al unui om încovoiat pe jos. Oasele lui erau negre ca tăciunile de la ars, și sufletul lui era ca o ceață de un gri-murdar înăuntru. Am observat că părți din trupul său lipseau. Fum și flăcări erau împrejurul lui.

Viermii se cățarau înăuntrul lui. Isus a zis, "Păcatele acestui om sunt multe. El a fost un criminal și avea ură în inima lui. El nu a vrut să se pocăiască or chiar să creadă că Eu îl voi ierta. Dacă măcar ar fi venit la Mine." "Vrei să spui Doamne," am întrebat eu, "că el a gândit că Tu nu o să-l ierți pe el de crime și ură? Da, a zis Isus. Dacă măcar M-ar fi ascultat și ar fi venit la Mine, i-aș fi iertat toate păcatele lui, mari și mici. În schimb, el a continuat în păcat și a murit în ele. De aceasta el este aici astăzi. Lui i s-au dat multe oportunități să Mă servească pe Mine, să creadă în Evanghelie, dar el a refuzat. Acum este prea târziu." Următoarea celulă la care am ajuns era plină de un miros teribil. Puteam auzi plânsetele morților și gemete de regret pretutindeni. Simțeam atâta tristețe că eram bolnavă aproape. Mi-am promis că voi face tot posibilul să spun lumii despre locul acesta. Vocea unei femei zi-acea, "Ajută-mă." Mi-am fixat ochii într-o pereche reală de ochi, nu în orbitele goale care erau semnele focului. Eu eram atât de tristă că tremuram, și am simțit atâta mila și supărare pentru sufletul acesta. Am vrut așa tare să o apuc și să o trag afară din celula ei și să fug cu ea. "Este atât de dureros," a zis ea. "Doamne, eu voi face ce este bine acum. Eu odată Te-am cunoscut, și Tu ai fost Mântuitorul meu." Măinile ei erau încleștate de barele celulei. "De ce nu vrei să fii Mistuitorul meu acum?" Bucăți mari de carne arzând au căzut din ea, și numai oasele se încleștau de bare.

"Tu m-ai vindecat și de cancer," a zis ea. "Mi-ai spus să merg și să nu mai păcătuiesc ca să nu vie ceva și mai rău peste mine. Am încercat Doamne; Tu știi că am încercat. Am încercat chiar să fiu o martoră pentru Tine. "Dar, Doamne, curând am observat că cei care predică Cuvântul Tău nu sunt populari. Eu am vrut ca lumea să mă placă. Cu încetul am mers înapoi în lume și poftele cărnii m-au devorat. Cluburile de noapte și băuturile tari au devenit mai importante decât Tine. Am pierdut legătura cu prietenii mei Creștini și în curând m-am aflat de șapte ori mai rea decât înainte. "Si cu toate că am început să mă iubesc și cu bărbați și cu femei, niciodată nu am intenționat să fiu pierdută. Nu știam că eram posedată de Satana, încă mai simțeam chemarea Ta în viața mea să mă pocăiesc și să fiu salvată, dar nu m-am întors. Mă tot gândeam că mai am timp. 'Măine mă voi întoarce înapoi la Isus, și El mă va ierta și mă va elibera.' Dar am așteptat prea mult, iar acum este prea târziu," a strigat ea plângând. Ochii ei au explodat în flăcări și au dispărut. Eu am strigat tare și am căzut înspre Isus.

O Doamne, m-am gândit. ce ușor puteam eu fi aceasta or cineva din cei dragi mie! Te rog păcătosule, Trezește-te înainte de a fi prea târziu.

Am plecat spre o altă celulă. În ea era forma scheletică a unui alt bărbat cu sufletul ca o ceață gri-murdar în interior. Plânsete de o durere cumplită și regret veneau de la acest om, și am știut că niciodată nu-i voi putea uita. Isus a zis, "Fiică, unii care vor citi această carte vor compara-o cu o istorie închipuită or cu vreun film pe care ei l-au văzut. Ei vor zice că aceasta nu este adevărată. Dar tu știi că acestea sunt adevărate. Tu știi că iadul este real, pentru că te-am adus aici de multe ori prin Duhul Meu. Ți-am descoperit adevărul ca să poți să-l mărturisești."

Oameni pierduți, dacă nu vă veți pocăi și să fiți botezați, și să credeți în Evanghelia lui Isus Cristos, acesta va fi cu siguranță sfârșitul vostru.

"Acest bărbat este aici," a zis Domnul, "din cauza răzvrătirii lui. Păcatul răzvrătirii este ca păcatul vrăjitoriei. De fapt, toți cei care cunosc Cuvântul Meu și căile Mele și au auzit Evanghelia și tot nu s-au pocăit sunt în răzvrătire față de Mine. Mulți sunt astăzi în iad din cauza acestui păcat." Omul a zis către Isus, "Eu m-am gândit odată să Te fac Domn al vieții mele, dar nu am vrut să merg pe calea Ta dreaptă și îngustă Eu am vrut calea cea lată. A fost mult mai ușor să servesc păcatului. Nu am vrut să devin neprihănit. Iubeam calea mea păcătoasă. Doream să beau băuturi tari și să fac lucrurile acestei lumi mai repede decât să ascult poruncile Tale. Dar acum tare aș dori să fi ascultat de cei pe care i-ai trimis Tu. Dar în schimb eu am făcut ce era rău și nu am vrut să mă pocăiesc." Hohote adânci au scuturat trupul său în timp ce el plângea cu regret. "De ani de zile sunt torturat în acest loc. Știu unde sunt, și știu că niciodată nu voi ieși afară. Sunt torturat zi și noapte în aceste flăcări și de acești viermi. Strig, dar nimeni nu-mi vine în ajutor. Nimănui nu-i pasă de sufletul meu aici - nu-i pasă nimănui de sufletul meu...." El a căzut pe o mică ridicătură a dușumelei și a continuat să strige. Isus a strigat plângând, "Tată, Tată, ai milă!" Am mers la altă celulă. O femeie stătea curățindu-se de viermii de pe oasele ei. Ea a început să plângă când L-a văzut pe Isus. "Ajută-mă Doamne," a zis ea, "Voi fi bună. Te rog lasă-mă afară!" Ea s-a ridicat și s-a prins cu mâinile de barele celulei. Am simțit mare milă pentru ea. Ea plângea în hohote, care îi scuturau trupul. Ea a zis, "Doamne, când eram pe pământ eu mă închinam la dumnezeii Hindușilor și mulți alți idoli. Nu credeam Evanghelia pe care o predicau misionarii, cu toate că am auzit-o de multe ori. Într-o zi am murit, am strigat la dumnezeii mei să mă salveze din iad dar ei nu au putut. Acum Doamne, aș dori să mă pocăiesc!" "Este prea târziu," a zis Isus. Flăcări îi acopereau fața când noi am plecat, și plânsetele ei încă îmi umple sufletul și acum. Satan a înșelat-o. Cu tristețe în vocea Sa, Isus a zis, "Vino. Ne vom reîntoarce mâine. Este timpul să plecăm."

RĂZBOI IN CERURI

Duhul Domnului a fost (a venit) asupra mea, și din nou am mers în iad. Isus a zis, "îți spun adevărul, multe suflete sunt aici din cauza vrăjitoriei, ocultismului, închinăciunii la alți idoli, neascultare, necredință, beție, și necurăția trupului și a sufletului. Vino, îți voi arăta o taină și îți voi spune lucruri ascunse. Îți voi descoperi cum să te rogi împotriva forțelor Satanei. Am mers într-o parte a iadului care este așezată aproape de inima demonică. Isus a zis, "Curând noi vom merge în fălcile iadului, dar doresc să arăt la toți că iadul se lărgește singur." Ne-am oprit, și El a zis, "Privește și crede." Am privit și am avut o vedenie cu ochii deschiși. În vedenie, eu cu Isus eram deasupra pământului privind în spațiu. Am văzut un cerc spiritual înalt mult deasupra pământului. Cercul era invizibil ochiului natural, dar în Duhul eu puteam să-l văd bine. Am știut că această viziune era privitoare la lupta noastră împotriva prinților și puterilor văzduhului. Pe când mă uitam, am descoperit că de fapt erau mai multe cercuri. În primul cerc erau multe duhuri rele murdare (scârboase, urăcioase). Am văzut duhurile murdare (scârboase) luând forma de vrăjitoare, și ele au început să zboare și să cauzeze mult rău spiritual. Am auzit vocea lui Isus zicând, "Eu am dat putere copiilor Mei asupra acestor duhuri rele. Ascultă și învață cum să te rogi." Am văzut cum o formă ciudată s-a ridicat din alt cerc și a început să se învârtă în jurul ei și a început să pună (facă) vrăji. Atunci am văzut cum un demon s-a sculat și făcea lucruri rele pe pământ. Demonul avea duhul de vrăjitor. El se întorcea și râdea, și dintr-o baghetă din mâna lui, el puneă vrăji pe diferiți oameni. Am văzut alte duhuri rele care însoțeau pe vrăjitor, și Satan i-a dat mare putere. 'Iată, că ceea ce voi legați pe pământ Eu voi lega în cer, a zis Isus. "Satana trebuie legat dacă rugăciunile sfinților vor să fie efective în aceste ultime zile.' Dintr-un alt cerc am văzut un alt vrăjitor ridicându-se, și a început să dea ordine. Ploi și foc au căzut pe pământ când el vorbea. El a vorbit multe lucruri rele (cuvinte de hulă), și el a înșelat multă lume pe pământ. Cum priveam am văzut încă două duhuri rele unindu-se cu vrăjitorul, mult deasupra pământului. Aceștia erau prinți demonici și puterile văzduhului. Aceștia dădeau putere vrăjitoarelor care erau adunate împreună într-un loc să facă rău. Lucrători ai întunecimii (întunericului) s-au adunat în jurul lor. Duhurile veneau și plecau după cum voiau. "Privește cu atenție," a zis Isus, "pentru că Duhul Sfânt îți descoperă un mare adevăr." În vedenie am văzut teribile lucruri întâmplându-se pe pământ. Răul a fost mărit (a crescut) și păcatul a înflorit (s-a înmulțit). Forțele răului au făcut oamenii să fure, să mintă, să înșele, să facă rău unul altuia, să vorbească rău, și să fie robii poftelor cărnii și firii pământești. Toate felurile de rău au fost aruncate pe pământ.

Am zis, 'Isuse, e cumplit ce văd!'

Isus a zis, "Fiică, în Numele Meu, răul trebuie să fugă. Puneți-vă toată armătura lui Dumnezeu ca să puteți sta în picioare în acea zi; după ce ați făcut totul, să puteți sta în picioare." Pe când duhurile necurate își vărsau scârboșeniile și răutățile lor pe pământ am văzut cum poporul lui Dumnezeu a început să se roage. Ei se rugau în Numele Domnului Isus Hristos și cu credință. Cum ei se rugau, Cuvântul lui Dumnezeu a venit împotriva duhurilor necurate, și ele au început să piardă teren. Când sfinții se rugau, forțele răului au pierdut puterea lor. Vrăjile au fost rupte, și cei care au fost slăbiți de forțele iadului au fost întăriți.

Și când ei se rugau ca o singură voce, îngerii din ceruri au intrat în luptă. Am văzut îngerii sfinți luptând cu prinții răului și puterile aerului, și îngerii lui Dumnezeu distrugeau puterile celui rău. Am privit, și iată că erau șiruri după șiruri de forțe îngerești, cu cam 600 îngeri în fiecare rând. Pe cum poporul credea pe Dumnezeu, îngerii avansau. Dumnezeu dădea ordine, și mare era puterea Lui. El a dat mare putere poporului Său și îngerilor ca să distrugă lucrările Satanei. Dumnezeu lupta împotriva răului din văzduh. Când poporul se ruga și credea pe Dumnezeu, forțele răului erau distruse; dar când era necredință, puterile răului începeau să învingă. "Poporul Meu trebuie să creadă, și ei trebuie să agreeze unul altul și cu Mine," zice Domnul, "dacă ei vor să pună toate lucrurile la picioarele Tatălui." *Cerul și pământul trebuie să agreeze dacă noi vrem să distrugem inamicii noștri*. Cum laudele poporului lui Dumnezeu au început să se ridice de pe pământ, forțele răului au intrat în retragere. **ALELUIA!!!** Am văzut sfinții lui Dumnezeu rugându-se din toată inima lor împotriva furiilor diavolului, în timp ce ei se rugau, Vrăjile și blestemele erau distruse, și sfinții câștigau victoria.

Iată cum s-a întâmplat: Cum îngerii Domnului luptau cu demonii și cu forțele iadului, sfinții erau eliberați prin rugăciune. Cum poporul era eliberat, multe laude au răsunit înspre Dumnezeu, și laudele au adus și mai mare victorie. Numai când rezultatele la rugăciuni nu s-au văzut imediat, laudele au început să se oprească, și răul a început să câștige bătălia. Am auzit un înger strigând cu o voce puternică, "O Doamne, credința poporului Tău este slabă. Dacă ei vor să fie eliberați de hoardele Satanei, ei trebuie să aibă credință. Doamne, ai milă de moștenitorii mântuirii." Vocea Domnului a răspuns, "Fără credință este cu neputință să plăceți lui Dumnezeu. Dar Domnul este credincios, și El vă va întări. Din nou am văzut în vedenie cum Dumnezeu a turnat din Duhul Său peste orice făptură, și poporul a crezut că Dumnezeu va împlini ceea ce ei îi vor cere pentru că ei îi aparțineau Lui și îl iubeau sincer. Ei au avut credință în Dumnezeu și au crezut Cuvântul Său, și Dumnezeu i-a eliberat. Si Cuvântul Domnului s-a întins în țară. Domnul a zis, "Toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede. Eu veghez asupra Cuvântului Meu ca să-l împlinesc. Voi faceți-vă partea voastră, și fiți siguri că Eu îmi

voi face partea Mea. Dacă poporul Meu va spune numai adevărul, dacă va lupta lupta cea bună. lucruri minunate se vor întâmpla ca în Ziua Cincizecimii. Chemați-Mă și Eu vă voi auzi. Eu voi fi Dumnezeu vostru și voi veți fi poporul Meu. Eu vă voi întări în neprihănire, adevăr și sinceritate." În vedenie, am văzut Creștini născuți din nou ca micuții noi născuți. Am văzut îngerii stând deasupra lor să-i protejeze de orice rău. Am văzut pe Domnul Oștirilor luptând (ducând) bătălia lor și câștigând victoria pentru ei. Pe urmă am văzut bebelușii crescând și culegând recolta pentru Domnul Gloriei făcând lucrarea Domnului cu o inimă bucurasă iubind pe Dumnezeu, încrezându-se în Dumnezeu și servindu-l pe Dumnezeu. Am văzut îngerii și Cuvântul Domnului unindu-se să distrugă răul de pe fața pământului. Am văzut pace pe pământ, când totul a fost pus la picioarele lui Dumnezeu.

VEDENII CU OCHII DESCHISI

"Această vedenie este pentru viitor," a zis Domnul, "și se va întâmpla. Dar Eu voi veni să-Mi răpesc Mireasa Mea, Biserica Mea, și ei nu vor vedea. Trezește-te poporul Meu! Sună alarma în toate colțurile pământului, pentru că Eu Mă voi întoarce, așa cum Cuvântul Meu a v-a spus." Am privit balaurul focos care era în partea stângă a iadului. Isus a zis, "Vino să vezi ceea ce zice Duhul, lumii." Am văzut coamele balaurului când ele intrau în trupurile oamenilor pe pământ. Mulți au fost posedați complet de balaur. Privind, am văzut o Fiară uriașă ridicându-se într-un loc larg și transformându-se într-un om. Locuitorii pământului fugeau de el, unii în pustie, unii în peșteri, și unii în stațiile de metrou ori în adăposturile subterane ei căutau adăpost să se ascundă de ochii Fiarei. Nici unul nu slăvea pe Dumnezeu, și nici nu vorbea despre Isus.

O voce mi-a zis, "Unde este poporul Meu?"

Am privit mai îndeaproape și am văzut oamenii umblând ca niște morți. În aer era o tristețe disperată, și nici unul nu se întorcea spre dreapta ori spre stângă. Am văzut că ei erau mânați de o forță nevăzută. Din când în când o voce le vorbea din aer, și ei ascultau de vocea aceea. Ei nu vorbeau unul cu altul. Am văzut că pe fiecare frunte era scris numărul 666 și pe mâinile lor. Am văzut soldați pe cai care conduceau oamenii ca și când ar fi fost animale. Steagul American, zdrențuit și rupt, era părăsit pe jos. Nu era bucurie, nu erau râsete, nu era fericire. Am văzut moartea și răul pretutindeni. Oamenii mergeau în șir unul în spatele celuilalt în raionul unui magazin foarte mare. Ei mergeau în pas ca niște soldați descurajați și erau îmbrăcați identic într-un fel de îmbrăcăminte de prizonieri. Un gard mare înconjura magazinul, și gardieni erau staționați din loc în loc. Oriunde priveam, vedeam soldați în uniforme de bătălie. Am văzut acești oameni mânați ca niște maimuțe zombi în magazin, unde ei puteau cumpăra numai strictul necesar. Când fiecare termina de cumpărat, era urcat într-un camion verde de armată. Camionul, bine păzit, era condus într-o altă arie. Aici, într-un fel de clinică, acești oameni erau examinați de boli contagioase ori de handicapuri (defecte) care îi deformau. Un număr mic au fost împinși la o parte ca rebuturi. Curând, cei care au căzut la examen erau luați în altă încăpere. În camera aceea, un număr impresiv de întrerupătoare, butoane, și aparate de măsurat erau aliniate pe marginea unui perete întreg. O ușă s-a deschis și mai mulți tehnicieni au intrat înăuntru. Unul din ei a început să cheme numele a celor din grupul respins. Fără nici o împotrivire, ei se ridicau când numele lor era chemat, și mergeau întins într-o cutie mare. Când erau înăuntru, un alt tehnician închidea ușa, și trăgea un mâner din panoul de pe perete. Câteva minute mai târziu el a deschis ușa, a luat o mătură și un fâraș, și a măturat ce a rămas din ei, de pe dușumea. Nimic nu mai rămăsese decât puțin praf din ceea ce a fost o cameră plină de oameni! Am văzut atunci oamenii care au trecut examenul medical fiind puși într-un camion și duși la un tren. Nici unul nu a vorbit, nici măcar nu au privit unul spre altul. Acolo într-o clădire, fiecărei persoane i se dădea un anumit serviciu. Toți au mers la lucru fără nici cea mai mică discuție. Am privit cum ei lucrau foarte din greu la lucrul dat lor, și la sfârșitul zilei, ei erau duși într-o clădire cu apartamente cu un gard înalt în jurul ei. Fiecare s-a dezbrăcat și s-a băgat în pat. A doua zi ei aveau o altă zi grea. Am auzit o voce puternică umplând aerul nopții.

Am văzut o Fiară uriașă, care stătea pe un tron foarte mare. Toți oamenii ascultau de Fiară. Am văzut cum din capul ei creșteau niște coame spirituale. Ele au ajuns în fiecare loc de pe pământ. Fiara și-a luat singură multe poziții de autoritate și multe posturi, și a devenit mare în putere. Fiara se îndesa singură în multe locuri și înșela mulți oameni. Cei bogați și cei faimoși erau înșelați tot la fel ca și săracii și cei fără drept la vot. Mici și mari aduceau omagiu Fiarei. Un aparat mare a fost adus într-un birou. Fiara și-a pus marca pe el, și vocea lui venea din el. De asemenea mai era un aparat "fratele mare" care putea vedea în case și birouri. Numai un sine, . aparat de acesta exista, și aparținerea Fiarei. Partea aparatului care se afla în casele oamenilor era invizibilă ochiului liber, dar putea, și raporta Fiarei fiecare mișcare pe care oamenii o făceau. Am privit cum Fiara și-a întors tronul cu fața spre mine. Pe fruntea lui era numărul 666. Cum eu priveam, am văzut un om într-alt birou care se înfuriase pe Fiară. Ei a cerut să vorbească cu Fiara. Striga cu toată puterea lui. Fiara a apărut, și părea foarte curtenitoare, zicând, "Vino, că îți voi ajuta să-ți rezolvi problemele. Fiara a luat pe omul înfuriat într-o cameră mare, și i-a făcut semn să se întindă pe o masă mare. Camera și masa îmi amintea de o cameră de urgențe a unui spital. Omului i s-a făcut o anestezie, și fost transportat sub un aparat foarte mare. Fiara a atașat tot felul de fire de capul omului și a dat drumul la aparat. Pe capul mașinii erau scrise cuvintele, "Această ștergătoare de minți aparține Fiarei, 666." Când omul a fost eliberat de pe masă, ochii lui aveau o privire goală, și mișcările

lui păreau a unei maimuțe zombi. Am văzut un loc gol în vârful capului său, și am știut că mintea lui a fost așa de alterată, că acum putea fi controlat de Fiara. Fiara i-a zis, "Acum, domnule, nu te simți mai bine? Nu ți-am zis că eu mă voi îngriji de toate problemele tale? Ți-am dat o minte nouă. Nu vei mai avea temeri ori probleme de acum încolo." Omul nu a vorbit. "Vei asculta fiecare comandă de a mea," a zis Fiara, apucând un obiect micuț și atașându-l de cămașa omului. El a vorbit din nou omului, și el i-a răspuns fără să-și miște buzele. Se mișca ca și un om mort. Tu vei lucra și nu vei mai deveni supărat ori nervos, nici nu vei mai plânge și nici nu vei mai fi trist. Vei lucra pentru mine până vei muri. Eu am mulți ca tine pe care îi controlez. Unii mint, unii omoară, unii fură, unii fac război, unii au copii, unii conduc mașini, și alții fac alte lucruri. "Da, eu controlez totul;" Un râs drăcesc a ieșit din el. Omului i s-au dat niște hârtii să semneze. El bucuros și-a dat toate lucrurile care-i aparțineau, Fiarei.

În vedenia mea am văzut acel om părăsind biroul Fiarei, urcându-se într-o mașină și mergând acasă. Când s-a apropiat de soția lui, ea a încercat să-l sărute, dar el nu a făcut nici o mișcare să răspundă. El nu mai avea nici o simțire pentru soția lui, nici pentru alții. Fiara l-a făcut incapabil de a mai avea simțiri ori emoții. Femeia a devenit foarte supă-rată și a strigat la bărbatul ei, dar fără rost. În sfârșit ea a zis, "OK, voi suna Fiara, el va ști ce să facă." După un scurt telefon, ea a părăsit casa și a ajuns în aceeași clădire pe care soțul ei abia o părăsise. Fiara a salutat-o și a zis, "Spune-mi toate problemele tale. Sunt sigur că voi putea să te ajut." Un bărbat foarte frumos ca fizic, a luat-o de braț și a condus-o pe aceeași masă pe care fusese soțul ei cu câteva ore mai devreme. După aceeași operație, ea a devenit de asemenea o sclavă fără personalitate, aparținând Fiarei. Am auzit Fiara întrebând-o "Cum te simți?" Ea nu a răspuns nimic până nu i-a atașat un obiect micuț de bluza ei. Atunci ea a recunoscut că el este stăpânul și domnul ei și a început să i se închine.

"Tu vei fi prăsitoarea mea, a zis el. "Tu vei avea copii perfecți, și ei mă vor servi pe mine, și mi se vor închina mie." Femeia a răspuns într-o voce de robot, "Da, stăpâne, te voi asculta." Am văzut femeia din nou. În timpul acesta era în altă clădire. Acolo erau multe femei însărcinate. Femeile zăceau fără nici o viață pe paturile lor și intonau slave Fiarei. Toate aveau 666 pe frunțile lor. Când copiii au fost născuți, ei au fost luați într-o altă clădire unde surori cu mintea alterată avea datoria să se îngrijească de ei. Surorile aveau de asemenea pe frunțile lor 666. Fiara a crescut în putere până când imperiul ei s-a întins pe pământul. Copiii au crescut de asemenea, și la un anumit timp, ei erau de asemenea duși sub aparatul distrugător de minți. Ei se închinau Fiarei și chipului ei. Dar aparatul nu a avut nici o putere asupra copiilor lui Dumnezeu. Am auzit vocea Domnului zicând. Cei care se vor închina Fiarei și chipului ei vor pieri. Mulți vor fi înșelați și vor cădea, dar Eu îmi voi salva copiii Mei de Fiara. Aceste lucruri vor avea loc în timpurile din urmă. Nu luați marca Fiarei. Pocăiți-vă acum, până nu este prea târziu. Fiara se va chema pe ea însăși omul păcii. Si va aduce pace la multe popoare într-un timp haotic. El, Fiara, va fi în stare să suplinească nevoile oamenilor cu lucruri ieftine, și va asigura pe fiecare că salariile lor sunt suficiente. El va face alianță cu multe națiuni, și marii oameni ai lumii îl vor urma în simțământul fals de securitate înaintea acestor timpuri, Eu îmi voi ridica o armată de credincioși care vor sta pentru adevăr și neprihănire. Marea armată de care a vorbit loel va auzi vocea Mea de la răsăritul soarelui, până când va apune soarele. În orele nopții ei îmi vor auzi de asemenea vocea, și îmi vor răspunde. Ei vor lucra pentru Mine, și ei vor alerga ca niște oameni puternici de război. Ei vor face lucruri mărețe pentru Mine, și Eu voi fi cu ei." Toate aceste mi-au fost descoperite de Domnul Isus Cristos într-o vedenie cu ochii deschiși. Ele sunt cuvintele gurii Lui, și sunt cu privire la timpurile sfârșitului împreună cu Isus m-am reîntors acasă, și mă minunam de toate lucrurile pe care El mi le-a arătat și mi le-a spus. Am adormit rugându-mă pentru mântuirea omenirii.

FĂLCILE IADULUI

Noaptea următoare am intrat cu Isus în fălcile iadului. Isus a zis, 'Aproape am terminat cu iadul, fiica Mea. Nu îți voi arăta tot iadul. Dar ceeace ți-am arătat, vreau să spui lumii. Spune-le că iadul este real. Spune-le că acest raport este real. Pe când mergeam, ne-am oprit în vârful unui deal din care se vedea într-o vale mică. Cât de departe puteam să văd, erau straturi de suflete umane care erau pe marginea acestui deal. Puteam auzi strigătele lor. Zgomote mari se auzeau peste tot locul. Isus a zis, "Fiică, aceste sunt fălcile iadului. De fiecare dată când gura iadului este deschisă, vei auzi acel zgomot mare. Sufletele încercau să iasă afară dar nu puteau, pentru că ele erau prinse în pereții iadului. Când Isus vorbea, am văzut multe forme întunecate căzând jos pe lângă noi și cu un zgomot înfundat rămăneau lași la poalele dealului. Demoni cu lanțuri mari trăgeau sufletele de acolo. Isus a zis, 'Acestea sunt sufletele care abia au murit pe pământ și care vin în iad. Această activitate este zi și noapte. Dintr-odată, o mare tăcere s-a făcut peste tot. Isus a zis, Te iubesc fiica Mea, și vreau ca tu să spui oamenilor de pe pământ despre' iad.' Am privit jos adânc în fălcile iadului printr-un fel de deschizătură din părțile fălcii. Plânsete de durere și tortură veneau de acolo. Când se vor sfârși toate acestea? mă întrebam. Aș fi fost atât de bucuroasă să mă odihnesc de toate acestea. Atunci, dintr-odată, m-am simțit foarte pierdută. Nu pot spune cum am știut, dar am știut cu toată inima mea că Isus plecase. M-am simțit foarte întristată. M-am întors înspre locul unde fusese și lucru sigur, Isus nu era acolo! "Oh, Nu!" Am strigat, "Nu din nou! O Isuse, unde ești?"

Ceia ce vei citi acum te va înfricoșa. Eu mă rog să te înfricoșezi atât de tare încât să devii credincios. Eu mă

rog ca tu să te pocăiești de păcatele tale ca să nu mergi în locul acela oribil. Mă rog ca să mă crezi, pentru că eu nu vreau ca lucrul acesta să se mai întâmple cuiva. Te iubesc și sper ca tu să te trezești înainte de a fi prea târziu. Dacă tu ești Creștin și citești această carte, fi sigur de mântuirea ta. Fii gata să întâlnești pe Domnul în orice timp, pentru că de multe ori nu mai este timp de pocăință. Păstrează-ți lumina arzând și lampa plină de untdelemn. Fii gata, pentru că nu știi când El se va reîntoarce. Dacă nu ești născut din nou, citește Ioan 3:16-19 cheamă-L pe Domnul. El te va elibera de acest loc de tortură.

Strigând pe Isus, am început să alerg la vale căutându-l. Am fost oprită de un demon mare cu un lanț. El a râs și a zis, "N-ai unde fugi, femeie. Isus nu este aici să te salveze. Tu ești în iad pe veșnicie. "Oh nu," am strigat, "lasă-mă să plec!" Am luptat cu el cu toată puterea mea, dar curând am fost legată cu lanțul și aruncată pe jos. Cum stăteam acolo, o substanță lipicioasă și scârboasă a început să acopere corpul meu având un miros atât de cumplit că m-am simțit oribil de bolnavă. Nu știam ce se va întâmpla. Apoi am simțit cum carnea și pielea mea au început să cadă de pe oasele mele! Am urlat și am zbierat în oroare disperată. "O Isuse," am strigat, "unde ești?" Am privit la mine însumi și am văzut că au început să apară găuri pe ceea ce a mai rămas din carnea mea. Am început să mă transform într-o culoare gri-murdară, și came gri cădea din mine. Pe toate părțile mele erau găuri, pe picioare, pe mâini, și pe brațe. Am strigat, "Oh nu! Sunt în iad pe veșnicie! Oh nu!" Am început să simt viermii în interiorul meu și mă uitam la oasele mele care erau arhipline de ei. Chiar când nu puteam să-i văd, știam că sunt acolo. Am încercat să-i smulg din mine, dar și mai mulți veneau în locul lor. Puteam simți cu adevărat putreziciunea trupului meu. Da, știam și puteam să-mi amintesc cu exactitate totul ce s-a întâmplat pe pământ. Puteam simți, vedea, mirosi, auzi, și gusta torturile iadului. Puteam chiar să văd în interiorul meu. Eram doar o formă scheletică murdară, și cu toate acestea puteam simți totul ce se întâmplă cu mine. Am văzut pe alții ca pe mine însumi acolo erau atâtea suflete cât vedeai cu ochii. Am strigat în mare agonie, 'O Isuse! Te rog, ajută-mă Isuse Voiam să mor, dar nu puteam. Simțeam focul aprinzându-se din nou la picioarele mele. Am strigat, "Unde ești Isuse?" M-am tăvălit pe jos de durere la un loc cu ceilalți. Noi ședeam trântiți jos în fălcile iadului pe niște movile, ca niște grămezi de gunoaie. O durere de ne suportat a înhățat sufletele noastre. Strigam încontinuu, "Unde ești Isuse? Unde ești Isuse?" Mă gândeam că poate totul este doar un vis? Putea-mă-voi scula? Eram cu adevărat în iad? Am comis poate ceva păcate de moarte înaintea lui Dumnezeu și mi-am pierdut mântuirea? Ce s-a întâmplat? Poate am păcătuit împotriva Duhului Sfânt? Îmi reaminteam fiecare învățătura Biblică care am auzit-o vreodată. Știam că familia mea era pe undeva deasupra mea. În oroare am realizat că sunt în iad, la ca și celelalte suflete pe care le-am văzut și cu care am vorbit. Mi se părea foarte ciudat să pot vedea prin trupul meu. Viermii au început să se cațere din nou pe mine. Puteam să-i simt cum se cățarau. Am strigat de durere și frică. Chiar atunci un demon mi-a zis, "Isus al tău te-a înșelat, nu-i așa? Oricum acum ești proprietatea Satanei!" Și un râs drăcesc ieșea din el când m-a ridicat și m-a așezat în vârful unei movile. Curând am descoperit că eram pe spatele unei forme moarte-trăind a unui fel de animal. Animalul ca și mine, era gri - murdar, plin de mizerie și descompunere, came moartă. Un miros cumplit umplea aerul. Animalul m-a dus sus pe o ieșitură de la acoperiș. Mă gândeam, "O Doamne, unde ești?". În drumul nostru am trecut pe lângă multe suflete care strigau să fie mântuite. Am auzit sunetul puternic al fălcilor iadului deschizându-se și alte suflete au trecut pe lângă mine. Mâinile mele erau legate la spate. Durerea nu era constantă venea brusc și tot brusc dispărea. Urlam de fiecare dată când venea durerea și așteptam cu groază când ele se linișteau. Mă gândeam, "Cum voi ieși afară de aici? Ce mă mai așteaptă în față? Este acesta sfârșitul? Ce am făcut să fi meritat iadul?"

"O Doamne, unde ești?" Am strigat în dureri.

Am plâns, dar nu ieșea nici o lacrimă numai suspine uscate îmi scuturau trupul. Animalul s-a oprit în fața a ceva. Am privit și am văzut o cameră minunată plină de bogății extravagante și giuvaeruri strălucitoare. În centrul camerei era o femeie minunată îmbrăcată într-o îmbrăcămintă regească. În starea mea de disperare mă minunam totuși ce era aceasta. Am zis, "Femeie, te rog ajută-mă." Ea a venit aproape și m-a scuipat în forma feței mele. M-a blestemat și mi-a zis lucruri murdare. "O Doamne, ce va mai urma?" am strigat. Un râs diavolesc a ieșit din ea. Chiar în fața ochilor mei femeia s-a schimbat într-un bărbat, o pisică, un cal, un șarpe, un șobolan, și într-un tânăr. Orice voia să fie, aia era. Ea avea o mare putere diavolească. Sus deasupra camerei i era scris "împărăteasa Satanei." Animalul a mers mai departe de mie mi s-au părut a fi ore, și pe urmă s-a oprit. Cu o smucitură, am fost aruncată de pe animal jos. Am privit în sus și am văzut o armată de oameni pe cai venind spre mine. Am fost forțată să fug spre perete până au trecut. Ei de asemenea erau o armată de schelete având culoarea morții de gri murdară.

După ce ei au trecut, am fost ridicată de jos și pusă într-o celulă. Când cel care m-a aruncat a încuiat celula, am privit plină de oroare în celulă și am plâns, m-am rugat, dar fără nici o speranță.... Am plâns și m-am pocăit de mii de ori pentru păcatele mele. Da, m-am gândit la multele lucruri pe care ași fi putut face să conduc pe alții la Cristos și să-i fi ajutat pe unii când au avut nevoie de mine. M-am pocăit de lucrurile pe care le-am făcut și de cele pe care le-am lăsat nefăcute. "O Doamne, salvează-mă," am strigat plângând. Chemam pe Dumnezeu neîncetat să-mi vină în ajutor. NU-L mai puteam vedea or simți. Eram în iad la fel ca toți ceilalți pe care îi văzusem. Am căzut jos în durere și am plâns. Simțeam că totul era pierdut pe veșnicie.

Orele treceau, și foarte des se auzea zgomotul acela puternic, și alte suflete cădeau în iad. Strigam neîncetat, "Isuse, unde ești?" Nici un răspuns nu venea. Viermii începeau din nou să se cațere în interiorul formei mele spirituale. Știam totul ce se întâmplă în interiorul meu. Moartea era pretutindeni. Eu nu aveam came, nici organe, nici sânge, nici trup, nici nădejde. Tot timpul smulgeam viermii afară din forma mea scheletică. Știam totul ce se

întâmplă, și voiam să mor, dar nu puteam. Sufletul meu era mai viu ca oricând. Am început să cânt despre viață și despre puterea în sângele lui Isus, care este în stare să mântuiască de la păcat. Atunci niște demoni mari cu sulite au venit și au urlat, "Termină!" M-au străpuns cu sulitele, și am simțit cum șuvoaie de foc treceau prin mine când ei își înfingeau sulitele în forma mea. M-au împuns de nenumărate ori. Ei au început să intoneze, "Satan este dumnezeu aici. Noi îl urâm pe Isus și tot ceea ce El învață." Când ei au văzut că eu nu încetez cântând, ei m-au luat afară din celulă și m-au târât într-un loc deschis. "Dacă nu vei tăcea," au zis ei, "torturile tale vor fi și mai mari." M-am oprit din cântat, și într-un sfârșit ei m-au dus din nou în celulă. Mi-am amintit de versetele din Scriptură despre îngerii căzuți care erau ținuți în lanțuri până la judecata finală. Mă întrebam dacă nu care cumva aceasta era judecata mea. "Doamne, salvează oamenii de pe pământ," am strigat plângând. Trezește-i înainte de a fi prea târziu." Multe versete mi-au venit în minte, dar nu le-am spus pentru că mă temeam de demoni. Gemete și urlete umpleau aerul murdar. Un șobolan s-a cățarat până la mine. L-am împins cu piciorul. Mă gândeam la soțul și copiii mei. "O Doamne, nu-i lăsa să vină aici," am plâns, pentru că știam sigur că eram în iad. Dumnezeu nu mă putea auzi. *Urechile celui Atotputernic sunt închise la strigătele iadului*, am gândit. *Dacă măcar cineva ar asculta*. Un șobolan mare a venit în fugă la piciorul meu și m-a muscat. Am strigat și l-am smuls deoparte. Am simțit o durere aprinsă. Un foc venind de nicăieri, a început încet să ardă venind spre mine. Secunde, minute, și ore au trecut. Eram o păcătoasă ajunsă în, iad. "O moarte, te rog vino!" am strigat plângând. Strigătele mele păreau că umplu întreaga falcă a iadului. Alții s-au alăturat strigătelor mele. Pierdută pentru întotdeauna! -- Nu vreau! Voiam să mor, dar nu puteam. Am căzut pe jos grămadă, simțind toate aceste torturi. Am auzit fălcile iadului deschizându-se din nou, și alte suflete au intrat în ei. Focul mă ardea acum, și o nouă durere a apărut. Știam totul ce se petrecea cu mine. Aveam o minte trează și acut de clară. Știam toate aceste lucruri, și știam că atunci când sufletele mureau pe pământ și nu erau mântuite de păcatele lor, ele veneau aici. O Dumnezeule meu, mântuiește-mă! Salvează-mă!" am strigat. "Te rog, salvează-ne pe toți." Mi-am reamintit toată viața mea, și de cei care vreodată mi-au spus despre Isus. Mi-am reamintit cum mă rugasem pentru bolnavi și cum Domnul îi vindecase. Mi-am reamintit vorbele de dragoste și de alinare ale lui Isus și credințioșia Lui. *Dacă aș fi fost măcar mai mult ca Isus, nu as fi acum aici* mă gândeam. M-am gândit la toate lucrurile bune pe care Isus mi le-a dat cum El mi-a dat chiar aerul pe care-l respirasem, hrana, copiii, casa, și alte lucruri bune de care m-am bucurat. *Dar, dacă El este un Dumnezeu bun, atunci de ce sunt aici?* Nu aveam nici o tărie să mă ridic, dar sufletul meu striga neîncetat, "Scoate-mă afară de aici!" Știam că viața mergea înainte de-a-supra mea și undeva prietenii și familia mea își trăiau viața normal. Știam că erau râsete, iubire și bunătate undeva acolo sus. Dar chiar și acestea începeau să se șteargă în cumplita durere. Semiîntunec și o ceață murdară groasă a umplut partea aceasta a iadului. O lumină galbenă joasă era peste tot, și un miros de carne putredă, și de corupție - era aproape prea mult de suportat. Minutele păreau ore, și orele se transformau în eternitate. O, când se vor sfârși toate acestea? Eu nu aveam somn, nu aveam odihnă, nu aveam hrană și nu aveam apă. Aveam o foame mare, și am fost mai însetată decât oricând îmi aminteam să fi fost vreodată în viața mea. Eram atât de obosită și mi-era atât de somn dar durerea era continuu. De câte ori fălcile se deschideau și aruncau o nouă încărcătură de umanitate pierdută în iad, mă întrebam dacă era vreunul pe care eu îi cunoșteam. Oare îl vor aduce și pe bărbatul meu aici? Au trecut ore întregi de când am venit în fălcile iadului. Dar dintr-odată am observat că o lumină a început să umple încăperea. Dintr-odată focul s-a oprit, șobolanul a luat-o la fugă, și durerea a părăsit corpul meu. Mă uitam de unde îmi venea scăparea, dar nu vede-am nimic. Mă miram ce s-o fi întâmplat. Am privit la intrările iadului, știind că s-a întâmplat ceva cumplit. Și atunci tot iadul a început să se cutremure, și focul aprins a început din nou. Din nou șerpii, șobolanii și viermii! O durere de ne suportat mi-a umplut sufletul și torturile au început din nou. "O Doamne, lasă-mă să mor," am strigat plângând, începând să lovesc dușumeaua de pământ a celui mele cu mâinile mele numai oase. Am urlat și am strigat, am plâns, dar nimeni nu știa și nimănui nu-i păsa.

Dintr-o dată am fost ridicată din celulă de o forță nevăzută. Când mi-am recăpătat cunoștința, Domnul și cu mine stăteam lângă casa mea. Am strigat plângând, "De ce, Doamne, de ce?" și am căzut la picioarele Lui în disperare. Isus a zis, "Pace ție. Liniștește-te." Dintr-odată am fost plină de pace. El m-a ridicat gingaș, și am căzut într-un somn adânc în brațele Lui. Când m-am trezit în ziua următoare, am fost foarte bolnavă. Zile întregi am re-trăit ororile iadului și torturile lui. Noaptea mă trezeam urlând și zicând că viermii se cățarau pe mine. Mi-era așa o teamă de iad.

CERUL

Am fost bolnavă pentru multe zile după ce am fost eliberată din fălcile iadului. Trebuia să am luminile aprinse când mă culcam. Aveam nevoie de Biblie cu mine tot timpul, și citeam constant. Sufletul meu trecuse printr-un soc teribil. Acum știam ce simțeau cei pierduți când ei intrau pentru întotdeauna în iad. Isus îmi zicea, "Pace ție, fii liniștită," și pacea îmi umplea sufletul. Dar minute după aceea mă trezeam urlând, isterică de frică. În tot acest timp, știam că nu am fost niciodată singură Isus era întotdeauna acolo. Dar chiar cu această cunoștință, câteodată nu-i puteam simți prezența. Mi-era atât de frică să nu trebuiască să merg din nou în iad că mi-era chiar frică să-L am pe Isus lângă mine câteodată. Am încercat să spun altora despre experiența mea despre iad. Nimeni nu mă asculta. L-am rugat, "Vă rog, pocăiți-vă de păcatele voastre înainte de a fi prea târziu." Era foarte greu pentru oricine să mă creadă ce le-am spus despre torturile prin care am

trecut, si cum Isus mi-a spus să scriu despre iad. Domnul m-a asigurat că El este Domnul care mă va vindeca. Și cu toate că credeam că niciodată nu mă voi vindeca, totuși vindecarea a venit. Si atunci s-a întâmplat din nou. Din nou am fost în Duhul cu Domnul Isus, și noi zburam sus înspre ceruri. Isus a zis, "Vreau să-ți arăt dragostea și bunătatea lui Dumnezeu și unele părți din cer. Vreau să vezi minunatele lucrări ale Domnului, care sunt minunate de privit." Înaintea noastră am văzut două planete gigantice, minunate și glorioase în toată splendoarea lor. Dumnezeu însuși era lumina acolo. Un înger ne-a întâlnit și mi-a zis, "Vezi bunătatea și îndurarea Domnului Dumnezeului tău. Mila lui ține veșnic." De la înger venea un simțământ așa de puternic de dragoste și gingășie că mi-a venit să plâng când el mi-a vorbit din nou, 'Iată puterea și tăria și măreția lui Dumnezeu. Vino să-ți arăt locul pe care L-a creat El pentru copiii Lui.' Dintr-odată, în fața noastră am văzut apărând o planetă mare, tot atât de mare cât pământul. Și atunci am auzit vocea Tatălui zicând, 'Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt una. Tatăl și Fiul sunt una, si Tatăl și Duhul Sfânt sunt una. Eu am trimis pe Fiul Meu să moară pe cruce, ca nici unul să nu fie pierdut. Dar,' a zis El cu un zâmbet, "tocmai voiam să-ți arăt locul pe care l-am pregătit pentru copiii Mei. Eu mă îngrijesc foarte mult de copiii Mei. Mă doare când o mamă pierde copilul ei, chiar fructul pântecului ei, fiica Mea, care a fost scos afară înainte de timpul lui. Vezi, Eu știu toate lucrurile, și îmi pasă. Din momentul când vine viața în pântec, Eu știu. Știu de copilașii care sunt uciși încă în timp ce sunt în pântecul mamelor lor viețile avortate care sunt aruncate afară si nedorite. Eu știu despre copiii născuți morți si despre aceia născuți cu defecte. Din momentul în care a fost conceput copilul, el este un suflet. Îngerii Mei merg jos și aduc copilașii la Mine când ei mor. Eu am un loc pentru ei unde ei pot crește, învață și sunt iubiți. Eu le dau trupuri întregi, și restaurez (refac) toate părțile care sunt lipsă. Eu le dau trupuri glorificate. Pe toată planeta aceea era un simțământ de iubire, un simțământ nemaipomenit de bun care te înconjură. Totul era perfect. Din loc în loc, în mijlocul ierbii luxuriante și a izvoarelor de apă clară ca cristalul, erau locuri de joacă cu scaune din marmură și bănci din lemn foarte lustruite pe care să stai. Și erau copiii oriunde priveai, erau copii în activitățile lor copilărești. Fiecare copil era îmbrăcat cu o haină lungă albă, fără nici o pată, și sandale. Hainele albe erau atât de strălucitoare că se reflectau în lumina magnifică a planetei. Multitudinea de culori de pretutindeni accentua albeața hainelor copiilor, îngerii erau îngrijitorii porților, și numele copiilor erau toate scrise într-o carte. Am văzut copiii învățând Cuvântul lui Dumnezeu și erau învățați muzică dintr-o carte de aur. Am fost surprinsă să văd animale de toate soiurile venind la copii, ori stând lângă ei în timp ce ei erau în școala lor îngerească. După aceea, îngerul mi-a arătat o altă planetă care iradia ca o lumină puternică înaintea mea. Lumina strălucirii ei era ca aceea a unui milion de stele, și totul pe planeta aceea era minunat și viu. In distanță am văzut doi munți făcuți din aur curat, iar mai aproape de mine erau două porți de aur încrustate cu diamante și alte pietre prețioase. Știam că acesta era noul pământ și că orașul care se desfășura în toată splendoarea lui înaintea mea era Noul Ierusalim - cetatea lui Dumnezeu venită jos pe pământ. Și atunci am fost înapoi la pământul vechi - pământul așa cum fusese înainte de focul final care îl va curăți și purifica pentru scopul glorios a lui Dumnezeu. Si aici am văzut Noul Ierusalim - Capitala orașului Mileniului. Si am văzut oameni ieșind afară din văgăuni, peșteri, din munți și venind spre acest oraș. Aici Isus era rege, și toate națiunile pământului îi aduceau daruri îi aduceau omagiu. Isus mi-a dat interpretarea acestei vedenii. El a zis, "In curând Mă voi reîntoarce și voi lua cu Mine la cer prima dată pe cei morți care au fost neprihăniți, apoi cei care vor fi vii și vor rămâne vor fi răpiți să fie cu Mine sus. După aceasta, Anticristul va domni pe pământ pentru o anumită perioadă, și vor fi așa mari necazuri cum niciodată nu au fost până atunci, și nici nu vor mai fi de atunci înainte." "Și apoi Mă voi reîntoarce cu sfinții Mei, și Satan va fi aruncat în groapa fără fund, unde va rămâne pentru o mie de ani. In timpul acestei mii de ani Eu voi împărați pe pământ din Ierusalim. După trecerea Mileniului, Satan va fi eliberat pentru un timp, si Eu îl voi învinge prin strălucirea venirii Mele. Pământul cel vechi va trece. Iată, că va fi un pământ nou si un Nou Ierusalim venind jos pe el și Eu voi împărați în vecii vecilor.'

RELIGIA FALSA

"Dacă oamenii de pe pământ ar asculta de Mine," a zis Domnul, "si s-ar pocăi de păcatele lor, Eu as opri pe loc lucrăturile Anticristului si a Fiarei până vor veni timpuri de înviore. Nu s-au pocăit oamenii din Ninive la predica lui Iona? Eu sunt același ieri, astăzi si în veci. Pocăiți-vă, si Eu voi trimite un timp de binecuvântare." Atunci L-am auzit pe Isus zicând, "Poporul Meu trebuie să se iubească unul pe altul si trebuie să se ajute unul pe celălalt. Ei trebuie să urască păcatul, dar să-l iubească pe păcătos. Prin această dragoste toți oamenii vor ști că sunteți ucenicii Mei." In timp ce Isus vorbea, pământul s-a deschis, si noi am fost din nou în iad. Am văzut coasta unui deal plin cu trunchiuri de pomi morți, si de jur împrejur era un pământ gri. Am văzut de asemenea gropi mici în coasta dealului, si forme gri de oameni umblând și vorbind. L-am urmat pe Isus pe o cărare foarte întortocheată și murdară, care ducea sus pe coasta dealului cenușiu. Când m-am apropiat mai mult, am văzut că oamenii erau întregi, dar morți. Ei erau compuși din carne gri moartă, și erau legați împreună cu o funie de legături, un fel de coardă formată dintr-o materie gri care înconjură de jur împrejurul tuturor oamenilor de pe deal. Cu toate că la vedere nu era nici un foc, eu știam că aceasta era o parte a iadului, pentru că carnea moartă cădea de pe oasele oamenilor și apoi creștea din nou înapoi foarte repede. Moartea era pretutindeni, dar oamenii păreau că nu observau ei erau foarte adânciți în conversație, Isus a zis, "Hai să ascultăm la ceea ce vorbesc." Un om zicea altuia, "Ai auzit despre omul acela Isus, care a venit să ia păcatele?" Celălalt i-a răspuns,

"Eu îl cunosc pe Isus. El mi-a spălat și păcatele mele. De fapt eu nu știu de ce sunt aici." "Nici eu," a răspuns primul om. Celălalt a zis, "Eu am încercat să mărturisesc vecinului meu despre Isus, dar el nici măcar nu mă asculta. Când soția lui a murit, el a venit să se împrumute de la mine niște bani pentru înmormântarea ei, dar eu mi-am amintit că Isus a zis să fim înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii. Și l-am refuzat. Știam că-și va cheltui banii în alte părți oricum. Noi trebuie să fim administratori buni ai banilor noștri, știi asta. Primul om care a vorbit înainte acum a spus din nou. Da, frate," a zis el, un băiat în biserica noastră a avut nevoie de haine și pantofi, dar tatăl său bea, așa că am refuzat să-i cumpăr ceva pentru băiatul lui am învățat pe omul acela o lecție." "Foarte bine," a zis celălalt om, răsucindu-și funia de legătură în mâinile lui și a răsucit-o toată spre el nervos, "noi trebuie întotdeauna să învățăm pe alții să trăiască așa cum a trăit Isus. Omul acela nu avea nici un drept să bea. Lasă-l să sufere." Isus a zis, "O, oameni nebuni și îndărătnici cu inima, treziți-vă la adevăr, și iubiți-vă unul pe celălalt cu o dragoste fierbinte. Ajuțați pe cei neajutorați. Dați celor în nevoi fără să vă gândiți să mai primiți ceva în schimb. "Dacă te vei pocăi, O pământule, Eu te voi binecuvânta și nu te voi blestema. Trezește-te din somnul tău, și vino la Mine. Smeriți-vă și închinați-vă inimile voastre înaintea Mea, și Eu voi veni și locui cu voi. Voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul vostru."

SEMNUL FIAREI

Am auzit pe Domnul zicând, 'Duhul Meu nu se va lupta pentru întotdeauna cu omul. Vino să vezi .Fiara. În timpul ultimelor zile o Fiară rea se va ridica din pământ și va înșela pe mulți din fiecare națiune a lumii. Ea va cere ca fiecare să-și primească numărul, numărul 666, pe mâinile lor or pe frunțile lor. Oricine va lua numărul ori semnul va aparține Fiarei și va fi aruncat cu ea în iazul de foc care arde cu foc și pucioasă. Fiara se va ridica sub aclamarea lumii, deoarece va aduce așa o pace și prosperitate cum nimeni nu-și amintește să fi fost cândva. Când ea își va câștiga dominația asupra lumii, cei fără semnul ei pe frunțile or mâinile lor nu vor putea să-și cumpere mâncare, haine, mașini, case ori orice altceva ce se cumpără. Nici nu vor putea să vândă nimic care le aparține, altcuiva atâta timp cât nu au semnul ei. Domnul Dumnezeu declară în mod expres căci cei care vor lua semnul își vor fi afirmat jurământul de credință către Fiară și vor fi tăiați de la Domnul Dumnezeu pentru totdeauna. Ei își vor avea locul lor cu necredincioșii și cu lucrătorii fărădelegii. Semnul reprezintă simplu că cei care îl posedă au respins deja pe Dumnezeu și că s-au întors spre Fiară pentru susținere. Fiara și urmașii ei vor persecuta pe cei care vor refuza semnul și vor omorî pe mulți dintre ei. Orice presiune pe care ei vor fi în stare să o aducă, o vor face ca să-i forțeze pe credincioșii adevăratului Dumnezeu să fie însemnați. Copiii și bebelușii vor fi omorâți sub ochii părinților care refuză să ia semnul. Acesta va fi un timp de mare jale. Cei care vor poseda semnul vor fi forțați să predea posesiunile lor Fiarei în schimbul promisiunii că Fiara se va îngriji de orice nevoie a urmașilor ei. Unii dintre voi vor fi slăbiți, și se vor preda Fiarei și vor primi semnul ei pe mâinile or frunțile voastre. Voi veți zice, 'Dumnezeu va ierta. Dumnezeu va înțelege. Dar Eu nu îmi voi schimba Cuvântul Meu. Eu v-am avertizat de nenumărate ori prin gurile profeților Mei și prin slujitorii Evangheliei. Pocăiți-vă acum cât timp este încă ziua, pentru că noaptea vine când judecata va fi hotărâtă. Dacă tu nu vei asculta de Fiară și vei refuza să iei semnul ei, Eu Mă voi îngriji de voi. Eu nu zic că mulți nu vor avea să moară pentru credința lor în aceste timpuri, pentru că mulți vor fi decapitați pentru credința lor în Domnul Dumnezeu. Dar binecuvântați sunt cei care mor în Domnul, pentru că mare va fi răsplata lor. Adevărat, că va fi un mare timp de pace și de prosperitate în timpul domniei Fiarei, în care ea își va câștiga popularitate și respect. Ea va face ca problemele lumii să fie ca și când ar fi o nimica toată Dar pacea se va sfârși în vărsare de sânge și prosperitatea în mare foamete pe tot cuprinsul. Nu vă fie teamă de ceea ce omul v-ar putea face, ci temeți-vă de Cel care poate arunca și trupul și sufletul în iad (gheenă). Căci cu toate că va fi o mare persecuție și cu toate că necazurile se vor înmulți, Eu vă voi trece și elibera din toate. Dar înainte de ziua cea rea, Eu îmi voi ridica o armată măreață care Mi se va închina în Duh și adevăr. Armata Domnului va face lucrări mărețe și minunate pentru Mine. De aceea, veniți împreună și închinați-vă Mie în Duh și adevăr. Aduceți roade vrednice de pocăință, și dați-mi Mie ce este dreptul Meu, și Eu vă voi păzi de ziua cea rea. Pocăiți-vă acum și fiți salvați de lucrurile teribile care vor cădea peste cei rebelii și peste necredincioși. Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată a lui Dumnezeu este viața veșnică. Chemați-Mă cât timp mai puteți, și Eu vă voi primi și vă voi ierta. Eu vă iubesc și nu doresc să fiți pierduți

REÎNTOARCEREA LUI HRISTOS

Am văzut venirea Domnului. Am auzit chemarea Lui ca si sunetul unei trâmbițe si cu vocea unui arhanghel. Și întreg pământul s-a cutremurat, si din morminte au ieșit neprihăniții morți ca să-L întâlnească pe Domnul în văzduh, îmi păreau ore, trâmbițele sunau, si pământul si marea și-au dat înapoi pe morții lor. Domnul Isus Hristos a stat deasupra norilor în veștminte de foc și privea glorioasa scenă. Am auzit din nou sunetele trâmbițelor; și pe când priveam, cei care rămăseseră vii si rămăseseră pe pământ s-au înălțat să se întâlnească cu El. Am văzut pe cei răscumpărați ca milioane de puncte de lumină îndreptându-se spre locul de adunare în văzduh. Acolo îngerii le-au dat haine lungi, de cel mai strălucitor si pur alb. A fost o bucurie măreață, îngerilor le-a fost dat să țină ordine, și se părea că ei erau pretutindeni, dând atenție specială celor înviați. Celor răscumpărați li s-au dat trupuri noi, si ei au fost transformați pe când traversau văzduhul. Mare bucurie si fericire umplea cerurile si îngerii cântau, Glorie fie împăratului împăraților! Sus în ceruri am văzut un trup spiritual mareț era trupul Hristos. Trupul ședea pe spate pe un pat, și sânge picura pe pământ. Știam că acesta era trupul Domnului nostru. Și atunci trupul a crescut tot mai mare și mai mare până a umplut cerurile. Și intrând și ieșind din el, erau milioanele răscumpăraților. Am privit în uimire cum milioane au urcat pe niște scări la trup și l-au umplut, începând cu tăpile picioarelor și continuând cu picioarele, cu mâinile, stomacul, inima și capul. Și când a fost plin, am văzut că era plin cu bărbați și femei din fiecare națiune, popor și limbă de pe pământ. Si cu o voce măreață ei laudau pe Domnul. Milioane ședea în fața unui tron, si am văzut îngerii cum au adus cărțile din care s-a citit judecata. Acela era tronul de îndurare, si mulți au primit răsplătiri. Atunci pe când priveam, întunericul a acoperit fața pământului, si pretutindeni erau numai forțe demonice. Duhuri rele fără număr au fost eliberate din închisorile lor si aruncate afară pe pământ. Am auzit pe Domnul zicând, "Vai de locuitorii pământului, că Satan a venit să locuiască între ei." Am văzut o fiară înfuriată, si din ea țâșnea afară veninul ei pe pământ. Iadul s-a scuturat în toată furia lui, si din groapa fără fund au ieșit roind turme de creaturi rele care au înnegrit pământul de numărul lor mare. Bărbați și femei alergau plângând spre dealuri, în peșteri si munți. Pe pământ erau războaie, foamete și moarte. La sfârșit am văzut cai de foc si căruțe în ceruri. Pământul tremura, si soarele s-a făcut roșu ca sângele. Un înger a zis, "Ascultă, O pământule, Regele vine!" Și a apărut pe cer Regele regilor și Domnul domnilor, si cu El erau sfinții din toate veacurile, îmbrăcați în cel mai imaculat alb. Si mi-am amintit că fiecare ochi îl va vedea și fiecare genunchi se va pleca înaintea Lui. Atunci îngerii și-au luat secerele si au secerat grâul copt care este sfârșitul lumii. Isus a zis, "Pocăiți-vă si fiți mântuiți, pentru că împărăția lui Dumnezeu este aproape. Voia Mea și Cuvântul Meu se vor împlini. Pregătiți calea Domnului." Și eu m-am gândit, *Noi trebuie să ne iubim unii pe alții. Trebuie să fim fermi în adevăr si să corectăm copiii noștri în lumina venirii apropiate a lui Hristos. Pentru că lucru sigur, Regele vine.*

ACTUL FINAL AL LUI DUMNEZEU

Isus a zis, 'Avertizează pe cei care sunt în lume să nu fie lacomi, nici să se încreadă în bogățiile nesigure (nestatornice) ci să-și pună încrederea lor în Dumnezeu cel viu, care ne dă toate lucrurile din belșug ca să ne bucurăm de ele. Umblați în Duhul, și nu veți împlini poftele cărnii (poftele firii pământești). Nu vă înșelați Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Căci ceea ce seamănă omul aceea va si secera. Semeni în fire, vei secera putrezirea; Semeni în Duhul. vei secera viata veșnică. Lucrările firii pământești sunt preacurvia, curvia, necurăția, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrajbele, invidiile, bețiile, și alte lucruri ca acestea. Cei care vor face lucrurile acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Roada Duhului este acestea: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșie, blândețea, înfrânarea poftelor. Cei care sunt ai lui Hristos, și-au răstignit firea cu **poftele ei**. Galateni 5

Când Cuvântul lui Dumnezeu va fi împlinit, atunci va veni sfârșitul. Nici un om nu cunoaște ziua sau ora când Fiul lui Dumnezeu se va reîntoarce pe pământ. Nici chiar Fiul nu știe, pentru că aceasta este cunoscut numai de către Tatăl Cuvântul se împlinește repede. ca un copilaș, și lasă-Mă pe Mine să te curățesc de lucrările firii și cărnii. Spune-Mi, 'Doamne Isuse, vino în inima mea și iartă-mă de păcatele mele. Știu că eu sunt un păcătos, și mă pocăiesc de păcatele mele. Spală-Mă în sângele Tău, și fă-mă curat. Eu am păcătuit împotriva cerului si înaintea Ta si nu sunt vrednic să fiu chemat fiul Tău. Eu Te primesc prin credință ca Mântuitorul meu. Eu vă voi da păstori după inima Mea, și Eu voi fi păstorul vostru. Voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeu vostru. Citește Cuvântul, si nu părăsiți adunarea voastră. Dați-vă toată viața Mie, si Eu vă voi păzi. Eu niciodată nu vă voi lăsa, nici nu vă voi părăsi.'

Oameni, printr-un Duh, noi avem acces la Tatăl. Mă rog ca toți să veniți si să vă predați inimile voastre Domnului.

VEDENII DESPRE RAI

Câteva dintre vedeniile următoare mi-au fost date înainte de a mă lua Isus în iad. Unele din ele au fost aproape de sfârșitul călătoriei mele prin iad.

ASEMENEA LUI DUMNEZEU

Am primit aceasta vedenie cerească în timp ce eram în adâncă rugăciune, meditație, și închinăciune. Gloria lui Dumnezeu a coborât peste locul unde eu mă rugam. Mari valuri ca de foc, lumini puternice și o putere maiestuoasă au venit în fața ochilor mei. În centrul focului și a luminilor era tronul lui Dumnezeu. Pe tron era cineva asemenea lui Dumnezeu. Bucurie, pace, și dragoste izvorau din Dumnezeul Atotputernic. Aerul din jurul tronului era plin cu copilași heruvimi, cântând și sărutând pe Domnul pe fața Lui, pe mâinile Lui și pe picioarele Lui. Cântecele pe care ei îl cântau era "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic." Heruvimii aveau limbi de foc deasupra capetelor lor și la vârful fiecărei aripioare mici. Mișcarea aripioarelor lor părea sincronizată cu mișcarea puterii și gloriei Domnului. Un heruvim a zburat spre mine și mi-a atins ochii.

MUNȚII AURII

Într-o vedenie am privit în depărtare peste fața pământului. Putem vedea că pe o distanță de mai multe mii (1 milă-1,6 km), pământul era însetat de ploaie. Pământul era crăpat, uscat și gol. Nu erau și nici nu se vedeau copaci ori altă vegetație. Atunci mi s-a îngăduit să văd dincolo de pământul uscat, tot drumul până la cer. În depărtare am văzut doi munți gigantici care își atingeau poalele și erau unul lângă altul. Nu știam înălțimea lor, dar erau foarte, foarte înalți. M-am apropiat de acești munți și am descoperit că erau făcuți din aur curat - aur atât de pur că erau transparentți. Prin acești munți și dincolo de ei am văzut o lumină albă strălucitoare și lumina s-a întins să cuprindă tot universul. Am simțit în inima mea că aceasta era baza pe care se baza tot cerul. Oamenii se luptă asupra unui inel mic de aur, dar Dumnezeu stăpânește tot aurul.

CONSTRUIREA UNUI LOCAȘ

În timpul rugăciunii am primit această vedenie. Am văzut îngeri citind recordul înregistrării lucrărilor pe care noi le facem aici pe pământ. Unii dintre ei aveau aripi, alții nu. Unii erau mari și unii erau mici, dar la toți fețele erau diferite. La fel ca și la oameni, îngerii puteau fi identificați prin trăsăturile lor faciale.

Am văzut îngerii foarte ocupați, tăind diamante extrem de mari și plasându-le în fundațiile unor clădiri minunate. Diamantele erau de aproximativ 18 centimetri grosime și 36 centimetri lungime și erau minunate.

De fiecare dată când un suflet era câștigat pentru Dumnezeu, un diamant era pus la temelie clădirii câștigătorilor de suflete. Nici o muncă nu este în zadar când este făcută pentru Dumnezeu.

PORȚILE CERULUI

Altădată, în timp ce eram în rugăciune, am văzut acesta vedenie cerească. Eram în Duhul și un înger a venit și m-a luat în ceruri. Din nou erau scene magnifice de lumini desfășurându-se în valuri și o glorie amețitoare așa cum am văzut în spatele munților de aur curat și pur. Simțeam o teamă văzând gloria Lui Dumnezeu desfășurându-se ca o panoramă. Îngerul și cu mine ne-am apropiat de două porți gigantice tăiate într-un perete uriaș și am văzut doi îngeri excepționali de mari, înarmați cu săbii. Ei erau mai mari de 15 metri și părul lor era ca un caier de aur. Porțile erau atât de înalte că nu puteam vedea partea de sus. Era cel mai minunat lucru de artă pe care l-am văzut vreodată. Ele erau cioplite de mână și erau bătute cu pietre, diamante, rubine, safire și alte pietre prețioase. Tot ce era pe porți era într-o armonie perfectă, iar porțile se deschideau spre înafară. Un înger cu o carte în mână a ieși afară. După ce s-a uitat în carte, îngerul a dat din cap, confirmând că putem intra.

Cititorule, tu nu poți ca să intri în cer dacă numele tău nu este scris în Cartea Vieții Mielului.

CAMERA FIȘELOR

Într-o vedenie un înger m-a luat la cer și mi-a arătat o cameră foarte mare cu pereții din aur curat. Din loc în loc pe pereți erau gravate litere în ordine alfabetică. Se părea mai degrabă ca te afli într-o bibliotecă uriașă, dar în care cărțile erau incluse în pereți în loc să fie puse pe etajere.

Îngeri în haine lungi luau cărțile din pereți și le studiau cu atenție. Se părea că tot ce făceau era într-o ordine rigidă. Am observat că cărțile aveau coperti groase din aur și unele dintre pagini erau roșii. Aceste cărți erau minunate. Îngerul mi-a zis că aceste cărți conțineau datele vieților fiecărei persoane care vreodată s-a născut pe pământ. Mi s-a spus că mai erau și alte camere ca aceasta și

că erau mult mai multe fișe cu date.

Din timp în timp, arhanghelii aduceau aceste fișe cu datele persoanelor înaintea lui Dumnezeu pentru aprobare or dezaprobare. Cărțile conțineau cereri de rugăciune, profeții, atitudini, creșterea în Domnul, suflete conduse la Hristos, roadele Duhului și mult mai multe. Tot ce făceam noi aici pe pământ, este înregistrat într-o carte de către îngerii. Câteodată îngerul lua câte o carte jos și îi spăla paginile cu un șervet fin. Paginile spălate se schimbau în roșu.

SCARA CEREASCĂ

Duhul Domnului mi-a dat următoarele vedenii. Am văzut o scară spirituală care coboară jos pe pământ, în timp ce altă parte urcă în sus. Îngerii de pe scară nu aveau aripi, dar fiecare înger avea o carte cu un nume scris pe coperta din față. Unii dintre îngerii păreau că dădeau ordine și răspundeau la întrebări puse lor de către alți îngerii. Odată ce primeau ordinele și răspunsurile la întrebări, ei dispăreau.

Am văzut de asemenea alte scări în alte părți ale pământului, îngerii erau în continuă mișcare, urcând și coborând, îngerii se mișcau cu curaj și autoritate, deoarece erau mesageri cu ordine de la Dumnezeu.

O PROFEȚIE DE LA ISUS

Când Isus mi-a apărut pentru prima dată, a zis: "Kathryn, tu ai fost aleasă de către Tatăl să Mă acompaniezi până în adâncurile iadului, îți voi arăta multe lucruri pe care Eu doresc ca lumea să le cunoască despre iad și despre cer. Îți voi spune ce să scrii, pentru ca această carte să fie o mărturie adevărată despre cum arată aceste locuri necunoscute. Duhul Meu îți va descoperi secrete despre veșnicie, judecată, dragoste, moarte și viața de dincolo."

Mesajul Domnului către această lume pierdută este acesta:

"Eu nu doresc ca voi să ajungeți în iad. Eu v-am făcut pentru bucuria mea și pentru părtășie eternă. Voi sunteți creația Mea și Eu vă iubesc. Chemați-Mă atâta timp cât sunt aproape și Eu vă voi auzi și vă voi răspunde. Eu vreau să vă iert și să vă binecuvânteț."

Celor născuți din nou Domnul le zice, "Voi nu părăsiți adunarea voastră. Adunați-vă împreună, rugați-vă și studiați Cuvântul Meu. Închinați-vă Mie în Duhul sfințeniei."

Domnul zice bisericilor și națiunilor: "Îngerii Mei se luptă întotdeauna pentru moștenitorii mântuirii și pentru cei care vor deveni moștenitori. Eu nu Mă schimb. Eu sunt același ieri, astăzi și în veci. Căutați-Mă și Eu voi turna din Duhul Meu peste voi. Fiii și fiicele voastre vor profeți. Eu voi face lucrări mărețe între voi."

Dacă tu ești nemântuit, te rog fă-ți timp chiar acum și îngenunchează înaintea Domnului și cere-I să te ierte de toate păcatele tale și să te facă copilul Lui. Oricare ar fi prețul, tu trebuie să te hotărăști acum să faci cerul casa ta eternă.

CUVINTE DE ÎNCHEIERE

Doresc să vă asigur din nou că lucrurile pe care le-ați citit în această carte sunt adevăratei iadul este un loc real de tortură în flăcări. Dar de asemenea doresc să vă spun că și cerul este la fel de real și poate fi casa ta pentru veșnicie.

Eu m-am lăsat călăuzită ca o servantă a Domnului Isus Hristos și am raportat cu credințioșie aceste lucruri care mi-au fost arătate și care mi s-au spus.

Pentru rezultate mai bune, ar trebui să citiți această carte împreună cu Biblia și să comparați ceea ce este scris aici cu ceea ce este scris în Sfânta Scriptură. Facă Domnul ca această carte să fie folosită pentru gloria Lui.

O VEDENIE A IADULUI

Cum ședeam într-o seară pe dormeză, prezența lui Dumnezeu a umplut sufrageria și am auzit o voce zicând: "Privește (și) iată iadul." Prima dată în față mea a apărut un perete de foc. Flăcările erau albastre de fierbinți și jos se vedea un loc brun dea curmezișul. În centrul acestui foc era o substanță ca gelatina. Pe când priveam, substanța a început să tremure și să se scuture și din ea ieșeau strigăte de plâns: "O Doamne, ajută-mă! O doamne ajută-mă!" Striga neconținut. Atunci Domnul mi-a zis: "Copila mea, această substanță pe care o vezi în flăcări este un om care este în iad de 1800 de ani și încă strigă la Mine." Și mi-a zis iarăși:

"Copila mea, Eu ți-am arătat și cerul și iadul. Alege astăzi unde îți vei petrece veșnicia."

Eu am zis: "Doamne, eu vreau să-mi petrec veșnicia cu Tine, pentru-că cu siguranță eu nu vreau să merg în flăcările iadului!" Mă rog ca oricine citește acestea își va alege să-și petreacă veșnicia în cer cu Dumnezeu Tatăl, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin și amin.

Un copil al Domnului
Helen Huffman

STIMAȚI CITITORI

Cu ajutorul lui Dumnezeu am reușit să terminăm traducerea acestei cărți, care ni s-a părut interesantă și foarte semnificativă. Și îi dăm slavă Domnului nostru Isus Hristos pentru aceasta. Unii poate nu vor crede cele relatate în această carte. Într-adevăr sunt lucruri de necrezut. Dar și lucrurile povestite despre Holocaust și despre torturile suferite de evrei sub Hitler mie mi se par de necrezut. Cum e posibil ca o minte omenească să scornească atâtea torturi? Cu toate acestea, necredința mea nu împiedică realitatea și credința mea (ori mai bine necredința mea) în fața unui evreu ar fi "apă de ploaie", când el știe realitatea trăită. În Psalmul 14:1, Cuvântul lui Dumnezeu spune: "Nebunul zice în inima lui: "Nu este Dumnezeu" înseamnă aceasta că Dumnezeu nu există? Pot eu prin necredința mea să desființez realitatea? Orice om rațional își da seama că este o glumă, cel mult. Ateismul este o amăgire și toți cei care sunt înșelați de Satan în felul acesta, curând își vor da seama nu numai că există Dumnezeu, dar și că Satan există, și că ei au făcut voia lui fără să vrea; dar va fi prea târziu să se schimbe.

Din iad nimeni nu se mai poate întoarce ca să se pocăiască. Acum este timpul. Cuvântul spune în Evrei 3 : 15, "Astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii".

Însă tot la fel de amăgitoare este și credința unora care cred în Dumnezeu, (Iacov 2:19-20) dar cred că El în bunătatea Lui nu trimite pe nimeni în iad. De aceea ei trăiesc la fel ca păgânii: mint, fură, beau, urăsc, curvesc, nu iartă, cârtesc și altele de felul acesta, zicând că Domnul este înțelegător și iartă, că așa este firea lor și ei nu se pot schimba.

Într-adevăr, noi nici unul dintre noi nu se poate schimba singur. Dar dacă cerem ajutorul lui Dumnezeu să ne ajute să ne schimbăm, El o va face, dacă noi renunțăm la încăpățănarea noastră, și smeriți și sinceri ne aplecăm genunchii cerând Domnului Isus să ne curățească El păcatele în sângele Său, și să ne dea putere să nu păcătuiem de aici încolo. **ȘI EL O VA FACE!!!**

Într-adevăr iadul a fost creat pentru Satan și pentru îngerii lui și Dumnezeu nu trimite pe nimeni în iad, dar toți cei care nu trăiesc în neprihănire și sfințenie, își aleg ei singuri pe Satan ca domn al lor, și ei vor merge acolo unde va merge el - stăpânul lor.

Dacă tu îi faci voia, Satan te va atrage acolo cu o forță căreia tu nu i te vei putea împotrivi, la fel ca o păsărică hipnotizată de un șarpe. Poți fi salvat numai dacă ai pe cineva mai tare decât Satan. Singurul care l-a biruit pe Satan este Domnul Isus, când pe dealul Golgotei, fiind răstignit pentru noi, a luat toate păcatele omenirii asupra Lui, (Isaia 53:4-11). .Nu este nici un alt nume în care să putem fi mântuiți (Faptele apostolilor 4:12).

Dar Isus nu vine neinvitat, și dacă îl inviți, atunci El îți cere supunere. Este foarte simplu, nu poți servi doi stăpâni odată (Matei 6:24). Ori îl slujești pe El, ori pe Satan. Alege-L pe El ACUM Domnul tău! Singurul mod de a putea ajunge în rai cu Domnul Isus, este prin pocăință de faptele rele, prin curățirea cugetului nostru în sângele Domnului Isus Hristos și prin nașterea noastră din nou.

Poate vei întreba ce trebuie să faci ca să te pocăiești, ori să fi născut din nou. Domnul Isus a zis: "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. (Ioan 14:6) Isus nu minte. Crede-L pe El, încrede-te în El și B va lucra astăzi! În primul rând tu trebuie să recunoști că ești un păcătos, care nu merită să meargă în rai pe baza faptelor sale. Într-adevăr; cine poate face fapte neprihănite (adică fără pată) și fără să poată fi învinuit de nimic în viața lui? (dacă nu ai înjurat ai mințit; dacă nu ai mințit, ai furat; dacă nu ai furat ai curvit; dacă nu ai curvit ai urât, ori lăcomit, ori nu ai iertat pe cel care ți-a greșit, ori ai cârtit, ori ești nepăsător față de Dumnezeu, ori nu ai frică de H, etc.). Citește Romani 1: 29-32 și 2:4-7 în Isaia 64:6 Cuvântul spune că faptele noastre bune sunt ca o cârpă murdară în fața lui Dumnezeu, deci noi nu putem să ne bazuim pe faptele noastre, ci doar pe harul Lui. Dacă faptele noastre bune sunt așa, ce vom spune de cele rele?

Dar poate tu spui că nu ai nici un păcat: nu bei, nu fumezi și nu ai spart casa nimănui... Cuvântul lui Dumnezeu spune în Romani 3:23 "Căci toți au păcătuțit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu." Cine crezi că se înșală, Dumnezeu ori tu? Poate crezi că vei mai avea altă șansă de a te reabilita în fata lui Dumnezeu; sunt atâtea curente "moderne" care învață că te vei reîncarna și vei putea schimba în altă viață ceea ce ai greșit acum. Minciuni.

Biblia arată căci acestea sunt învățături eretice; cei care le învață se pierd pe ei înșiși și pierd și pe cei ce-i cred. Citește Evrei 9: 27 unde spune că "... oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata."

Apoi, tu trebuie să crezi din inima ta că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, care a venit pe pământ să moară pentru păcatele omenirii; în care și tu ești inclus, și că Dumnezeu l-a înviat din morți (Romani 10:9-10). Acest lucru trebuie să-l mărturisești tare cu gura ta fie într-un grup de rugăciune, fie la o Biserică care crede în jertfa Domnului Isus Hristos că este singura cale de mântuire, și care crede în nașterea din nou. De asemenea mărturisește și altor necredincioși (I Ioan 5:12). în sfârșit, tu acum trebuie să crezi că faci parte, prin credință, din copiii lui Dumnezeu (Romani 10: 9-11). în Ioan 1: 12 scrie. "Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu." În Efeseni 5: 14-16 zice să răscumpărăm vremea că zilele sunt rele. Astăzi predă-te Lui și fii o făptură nouă. Niciodată nu vei regreta pasul acesta, dimpotrivă vei regreta că nu ai făcut lucrul acesta mai demult. Așa cum regret eu acum anii pierduți fără El. Domnul Isus să-ți ajute să vezi în lumea spirituală importanța acestui fapt și să spui și altora despre Vestea Bună, că suntem iertați prin jertfa Domnului Isus Hristos, a Lui să fie slava în veci! Amin. Dacă ai făcut acest pas, și dacă această carte te-a încurajat să te întorci, te rog mult să ne scrii să ne rugăm pentru tine, și să ne bucurăm de lucrarea lui Dumnezeu. Noi nu avem nimic de câștigat din întoarcerea ta la Dumnezeu, dar Cuvântului spune în Luca 15:7 că "va fi mai multă bucurie în cer pentru

un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți, care n-au nevoie de pocăință." Dacă nu ai Biblia, ia legătura cu vreo Biserică Creștină: Penticostală, Baptistă sau Creștini după Evanghelie și roagă-i să-ți dea una. Dacă nu găsești deloc sau ai vreo nelămurire în legătură cu cele de mai sus, ori orice altceva din Cuvântul lui Dumnezeu, te rog mult să ne scrii urgent și noi îți vom trimite după posibilități răspunsul ori Biblia. Domnul Isus Hristos, Fiul Dumnezeului cel Viu și Adevărat să te întărească, să-ți dea binecuvântările Lui spirituale și cele necesare vieții de fiecare zi și să te facă să însetezi tot mai mult după El.

Singurului DUMNEZEU, TATĂL și lui ISUS HRISTOS, FIUL și DUHULUI SFÂNT, să fie TOATA SLAVA, MĂRIREA, CINSTEA și GLORIA în VECI de VECI, pentru traducerea și tipărirea acestei cărți.

AMIN

Patruzeci și opt de ore în iad

John W. Reynolds

Unul dintre cele mai interesante cazuri de readucere la viață pe care l-am auzit vreodată a fost cazul lui George Lennox, un notoriu hoț de cai din Jefferson County. Se afla a doua oară în închisoare. Prima oară a fost trimis la închisoare pentru o faptă similară — furt de cai.

În iarna anului 1887 și 1888 a lucrat într-o mină de cărbuni. Locul în care lucra i s-a părut foarte periculos. A raportat acest lucru ofițerului responsabil, care a examinat locul și, considerând că totul este în ordine, l-a trimis pe Lennox înapoi la lucru. Ocazul a ascultat și și-a continuat lucrul, dar nu mai mult de o oră, pentru că acoperișul s-a surpat și l-a îngropat cu totul. A rămas astfel timp de două ore.

Pentru că la ora mesei n-a apărut, au început să-l caute, găsindu-l sub mormanul de pământ. A fost scos la suprafață, iar după ce medicul închisorii l-a consultat, a fost declarat mort. A fost dus la spital unde l-au spălat, l-au îmbrăcat și l-au pregătit pentru înmormântare. L-au făcut sicriul și l-au dus la spital. A sosit preotul care a ținut slujba de înmormântare. Un grup de prizonieri au fost puși de lucrătorul spitalului să ridice corpul neînsuflețit și să-l așeze în sicriu. Aceștia s-au supus, unul l-a ridicat de la cap, celălalt de la picioare, dar când au ajuns în mijlocul camerei, cel care era la capul celui mort s-a împiedicat în ceva și-a pierdut echilibrul și a scăpat din mâini cadavrul. Capul mortului s-a lovit de podea și, spre stupoarea și mirarea celor prezenți, s-a auzit un geamăt adânc. Curând i s-au deschis ochii și apoi și-au făcut prezența și alte semne ale vieții.

A fost chemat de îndată medicul. Până ce a venit acesta, cam peste treizeci de minute, omul a cerut apă, și când a sosit medicul, l-a găsit bând. Au pus deoparte sicriul și toate cele necesare pentru înmormântare. L-au mai examinat o dată și au găsit că avea unul din picioare rupt în două locuri și era rănit. A rămas în spital timp de șase luni și apoi s-a întors la lucru.

Am aflat de această experiență deosebită de la un coleg miner. Am dorit din curiozitate să-l cunosc pe Lennox ca să-mi împărtășească el însuși această experiență. Timp de câteva luni nu s-a ivit o asemenea ocazie. Până la urmă, s-a ivit. Mi s-a cerut de către unul din ofițerii închisorii să fac niște raporturi anuale, într-una din zile s-a discutat despre modul cum acest om a fost readus la viață. Tocmai atunci a trecut pe la ușa biroului și am putut să-l cunosc. Nu peste mult timp i-am dat un bilețel și l-am rugat să vină unde lucrez eu. A venit, l-am cunoscut și am auzit chiar de la el această istorisire minunată. Era un bărbat tânăr, poate nu avea nici treizeci de ani. Fusesse un criminal împietrit, dar a beneficiat de o educație foarte bună.

Cea mai interesantă parte a povestirii s-a întâmplat când el a fost considerat mort. Iată ce mi-a mărturisit el:

„Am avut toată dimineața presimțirea că ceva teribil urma să se întâmple. Și pentru că eram neliniștit, l-am rugat pe șeful meu, dl. Grason, să vină și să examineze locul de unde scoteam cărbuni.

A venit și, după o examinare atentă, mi-a ordonat să mă întorc la lucru, spunând că nu e nici un pericol și că «încep să mă țicnesc». Am continuat să lucrez cam vreo oră, când, dintr-o dată, totul s-a întunecat. Apoi se părea că o ușă mare de fier s-a deschis și am trecut prin ea. M-am gândit atunci că am murit și că mă aflu în altă lume. Nu am putut vedea pe nimeni și nu am putut auzi nici un sunet. Pentru motive pe care nu le cunosc m-am îndepărtat de la ușă, am mers un timp și am ajuns la un râu foarte mare. N-a fost nici întuneric, nici lumină. A fost doar atâta lumină cât într-o noapte îstelată. Nu eram de mult pe mal când am auzit pe cineva vâslind. Curând, persoana se afla în fața mea.

Am rămas fără cuvinte. S-a uitat la mine pentru o clipă și apoi mi-a spus că a venit după mine. M-a rugat să urc în barcă și am traversat râul. Nu ne-am spus nici un cuvânt. Doream să-l întreb cine era și unde mă aflu, dar parcă limba îmi era lipită de cerul gurii. N-am putut spune nici un cuvânt. În sfârșit, am ajuns pe malul celălalt. Am coborât din barcă, iar bărbatul cu barca a dispărut.

Lăsat singur, n-am știut ce să fac. În fața mea am văzut două drumuri care treceau printr-o vale întunecată. Unul din

drumuri era larg și ușor de mers pe el. Celălalt era îngust și ducea în altă parte. Am pornit-o din instinct pe drumul bătătorit. Se părea că pe măsură ce merg se întunecă tot mai mult. Din când în când răzbătea totuși o lumină din depărtare și în acest fel aveam lumină pe cale.

Deodată am întâlnit o ființă pe care mi-e greu s-o descriu. Pot să vă fac doar o vagă descriere a modului cum arăta această apariție înfricoșătoare. Semăna cumva a om, dar era mult mai voluminos decât orice om văzut vreodată. Avea cel puțin trei metri înălțime. La spate avea aripi mari. Era negru ca cărbunile pe care eu îl extrăgeam și era complet nud. Avea în mână o sulită al cărei mâner era de cel puțin trei metri și jumătate. Ochii lui erau ca niște bulgări de foc. Dinții săi, albi ca perlele, păreau lungi de doi centimetri și jumătate. Nasul său, dacă putem să-l numim așa, era foarte mare, lat și turtit. Părul său era foarte aspru și lung. Îi atârna greu pe umerii masivi. Vocea lui semăna mai degrabă cu vocea unui leu.

L-am văzut la un moment dat când lumina din îndepărtare mi-a luminat calea. Tremuram ca frunza plopului, îmi ridicase sulita ca și când ar fi dorit să mă străpungă. Cu vocea aceea pe care parcă o aud și acum mi-a poruncit să-l urmez; mi-a spus că a fost trimis să mă călăuzească în drumul meu. L-am urmat. Ce altceva puteam să fac? La un moment dat, în fața noastră a apărut un munte mare. Partea din fața noastră părea perpendiculară, ca și când o parte ar fi fost tăiată și îndepărtată. Pe acest perete perpendicular am putut vedea clar cuvintele: „Acesta este iadul”. Călăuza mea s-a apropiat de acest perete și cu mânerul sulitei a bătut de trei ori, puternic. S-a deschis o ușă masivă și am intrat. Am fost condus înăuntru prin ceea ce părea un culoar în acest munte. Un timp ne-am continuat drumul în întuneric. Puteam auzi pașii grei ai călăuzei mele și astfel puteam să-l urmez. Tot timpul auzeam gemete adânci, ca și când cineva era pe moarte. Mai târziu am auzit mai multe gemete și am putut auzi clar cum unii strigau: «Apă, apă, apă!» Ajungând la cealaltă intrare și trecând prin ea, am putut auzi ceea ce păreau a fi milioane de voci în îndepărtare și toți strigau după apă. Deodată, la bătaia călăuzei mele s-a deschis o altă ușă și ne-am trezit afară și în fața noastră se afla o câmpie largă.

Aici călăuza mea m-a părăsit ca să ducă și alte suflete pierdute la aceeași destinație. Am rămas un timp aici, apoi a venit la mine o ființă asemănătoare celeilalte. Dar în loc de sulită avea o sabie mare. A venit să-mi vorbească despre osânda mea viitoare. Mi-a vorbit cu o voce care mi-a inspirat oroare. «Te afli în iad», mi-a spus el. «Pentru tine nu mai există nici o speranță. Când ai trecut prin munte, în drumul tău până aici ai auzit gemetele și țipetele celor pierduți, cum strigau după apă ca să-și răcorească limbile uscate. De-a lungul culoarului este o ușă care se deschide spre iazul de foc. Aceasta va fi în curând osânda ta. Înainte de a fi condus în acel loc de chin de unde nu vei putea ieși — nu există speranță pentru cei ce intră acolo — ți se permite să stai pe această câmpie, unde le este permis tuturor să stea și să-și dea seama ce ar fi putut avea în loc de suferințele pe care trebuie să le îndure».

Cu acestea am fost lăsat singur. Probabil din cauza spaimei am rămas consternat. M-a cuprins slăbiciunea. Puterile m-au părăsit. Picioarele refuzau să-mi mai susțină corpul, învins, am căzut grămadă inertă. Am fost cuprins de toropeală. Pe jumătate treaz, pe jumătate adormit, mi se părea că visez. Departe, deasupra mea, în depărtare, am văzut cetatea minunată despre care citim în Biblie. Ce minunați erau pereții ei de iaspis! Am mai văzut în depărtare câmpii acoperite cu flori minunate. Am văzut râul vieții și marea de sticlă. O mulțime de îngeri treceau prin porțile cetății, cântând cântece atât de minunate.

Printre ei am văzut-o pe mama mea dragă care a murit acum câțiva ani pentru că i-am zdrobit inima cu răutatea mea. S-a uitat la mine și mi se părea că mă cheamă la ea, dar eu nu mă puteam mișca. O greutate mare parcă mă împiedica să mă mișc. Atunci o briză blândă a adus spre mine mirosul acelor flori minunate și am putut auzi mai clar ca niciodată o melodie dulce cântată de îngeri și am spus: «O, dacă aș putea fi unul dintre ei!».

Și cum sorbeam din această cupă a fericirii, aceasta mi-a fost deodată îndepărtată de la buze. Am fost trezit din toropeală. Am fost trezit din visarea mea de o altă ființă din acel loc întunecat, care mi-a spus că a sosit timpul să intru în viața ce mă așteaptă. Mi-a poruncit să-l urmez. Am intrat din nou în pasajul acela întunecat, însoțit de acea călăuză. Am ajuns la o altă ușă, apoi la alta, și deodată am zărit iazul de foc.

Chiar în fața mea, cât puteam vedea cu ochii, am văzut acel iaz, literal de foc și pucioasă. Unde uriașe de foc, valuri fierbinți de foc se loveau una de alta și săreau în aer ca valurile mării într-o furtună puternică. Pe coama valurilor am putut vedea ființe ome-nești care după o clipă erau duse la fundul acestui îngrozitor iaz de foc. Când se aflau pe coama valurilor se auzeau cum îl blestemau pe Dumnezeu cel drept în mod îngrozitor, iar strigătele lor după apă își sfâșiau inima. Toată această parte a iazului de foc răsuna iar și iar de bocetul acelor suflete pierdute. Deodată mi-am întors ochii spre ușa prin care am intrat câteva clipe înainte și am citit aceste cuvinte: «Acesta este osânda ta; veșnicia nu are sfârșit». În scurt timp am început să simt că pământul îmi fuge de sub picioare și m-am trezit alunecând în iazul de foc. M-a cuprins o sete de nedescris. Și cum am strigat după apă, ochii mei s-au deschis în spitalul închisorii.

Până acum n-am spus nimănui această experiență a mea, pentru că îmi era teamă că cei din închisoare mă vor crede nebun și mă vor băga la ospiciu. Am trecut prin toate acestea și sunt mulțumit nu doar pentru că trăiesc, dar și pentru faptul că știu că există un Rai și un Iad, un Iad așa cum ni-1 descrie Biblia. Un lucru e sigur: nu voi mai merge niciodată în acel loc.

De îndată ce mi-am deschis ochii în spital și mi-am dat seama că trăiesc, că sunt din nou pe pământ, mi-am dat inima lui Dumnezeu și vreau să trăiesc și să mor creștin. Și așa cum cele văzute în Iad nu pot fi niciodată șterse din memoria mea, tot așa nici lucrurile minunate pe care le-am văzut în Rai. Peste câțiva timp o voi revedea pe bătrâna mea mamă. Să pot sta pe malul aceluia râu minunat, să hoinăresc cu acei îngeri pe dealuri și prin văi pline cu flori mirositoare, să văd frumusețea pe care o ființă muritoare nici nu și-o poate imagina, să ascult cântările celor mântuiți — toate acestea vor fi mai mult decât o răsplată pentru o viață creștină aici pe pământ, chiar dacă va trebui să las multele plăceri senzuale în care am

trăit înainte de a merge la închisoare. Mi-am părăsit prietenii de crimă și doresc ca atunci când voi fi liber să am părtaşie cu oameni buni". Am prezentat aici istorisirea așa cum am primit-o de la Lennox. Dumnezeu să binecuvânteze această experiență spre trezirea multor suflete pierdute.

Cum pot oamenii să se îndoiască de existența literală a unui iad ce arde? Avem Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, și multe alte experiențe ca cea a domnului Lennox, care ne învață că există un iad literal. Bărbați și femei, opriți-vă! Priviți lucrurile în față! Viața voastră este înregistrată. Dumnezeu vrea să vă salveze și să vă ierte dacă recunoașteți că sunteți păcătoși. Singura cale de salvare este să fii curățat de păcat, primind sângele lui Isus Cristos ca jertfă pentru păcatele tale. Când primești iertarea de la Dumnezeu, El îți dă pace și odihnă în inimă. Poți fi liber — liber în această viață, dar cu atât mai mult liber să te bucuri de cer, în loc să suferi nu doar patruzeci și opt de ore, ci o veșnicie în iad.

Pentru mai multe informații despre 48 ore în iad scrieți pe adresa:
Str. Sava Tekelija Nr. 12
2900 Arad-Romania

Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieții cetății, și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.

Și îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând. –

APOCALIPSA 22 1-6

Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!

Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.

Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!

Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!

Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.

Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!

APOCALIPSA 22 11-17

Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin

TRIMITERI DIN BIBLIE

Apocalipsa 13: 4-9, 16,17; 20:13-15; 21:2-6

Ezechiel 3:4-7;10:1-22;15:19-21

Daniel 9:13;11:24,35,45;12:10

1. Ioan 1 :1
2. Psalmi 34 :14
3. Exod 3 :14
4. Isaia 41:10; Psalm 91:11
5. Psalm 51:3
6. Marcu 4 :39
7. Psalm 32 :8
8. Psalm 34 :8
9. Proverbe 14 :12 ; 16 :25 ; 21 :2
10. Luca 13 :24
11. Matei 10 :28 ; Luca 12 :25
12. Iosua 24 :15
13. 2 Corinteni 6 :2
14. Matei 6 :24
15. Matei 16 :24 ; Marcu 8 :34
16. Marcu 3 :29
17. Evrei 6 :6
18. Matei 26 :28 ; Romani 3 :25
19. Evrei 2 :4 ; Romani 1 :17 ; Coloseni 3 :11
20. Matei 25 :25
21. Luca 9 :62
22. Coloseni 3 :22
23. 2 Petru 3 :10
24. Luca 12 :20
25. Exod 20 :3-17
26. Marcu 8 :38 ; Luca 9 :26
27. Matei 8 :12 ; 22 :13
28. Marcu 16 :15-20
29. Fapte 7 :51
30. Ioan 9 :41
31. Luca 16 :1-31
32. Luca 12 :48 ; Iacov 2 :19
33. Luca 20 :46
34. Ioan 8:44
35. Matei 25:34-46
36. Apocalipsa 2:45
37. Ioan 2 :15 ; Marcu 4 :19 ; 1 Corinteni 10 :6 ; Galateni 5 :16 ; Iacov 1 :14
38. Apocalipsa 21 :9
39. Matei 28 :18
40. 2 Tesaloniceni 2 :7
41. Isaia 14 :2-15
42. Apocalipsa 1 :18
43. Deuteronom 29 :29
44. 1 Cronici 16 :22 ; Psalm 105 :15
45. Iov 8 :13-16 ; Psalm 37 :9 ; Proverbe 2 :22
46. 1 Corinteni 10 :12
47. Matei 7 :1-3
48. Matei 10 :42 ; 18 :5-14 ; Marcu 9 :42 ; Luca

17 :2

49. Isaia 64 :6
50. Marcu 12 :32-34 ; 1 Ioan 4 :21
51. Matei 20 :22,23 ;23 :11
52. Matei 16 :24 ;Marcu 9 :24 ; Luca 9 :23
53. Proverbe 29 :18 ;Fapte 26 :19
54. Psalm 119 :11 ;Marcu 9 :13
55. Ioan 5 :4,44
56. Evrei 12 :15
57. Evrei 12 :2
58. Luca 9 :23 ;1Corinteni 15 :31
59. Exod 20 :23
60. Maleahi 4 :2
61. Efeseni 5 :6 ; Coloseni 3 :6
62. 1 Ioan 2 :16-17
63. Iuda 1 :16-18
64. Matei 10 :16
65. Isaia 29 :13
66. Apocalipsa 3 :16-21
67. Matei 1 :13,14
68. Psalm 111 :10
69. 1Petru 4 :17
70. Romani 5 :12 ; Iacov 1 :15 ; Evrei 10 :26
71. Matei 18 :14
72. Genesa 6 :3 ;Iov 8 :14
73. Romani 1:28; 2 Timotei 3:8; Tit 1:16; 2 Corinteni 13:5-7
74. 1 Corinteni 5 :6 ; Galateni 5 :9
75. Luca 15 :10 ; Matei 25 :23 ; Luca 19 :17
76. Evrei 10 :31 ; Luca 12 :5
77. Matei 13 :21 ; 2 Timotei 3 :12
78. Ezechiel 3 :18 ; 18 :4-20
79. Psalm 95 :7-8
80. Isaia 56 :7
81. 1 Corinteni 5 :9,10
82. Ioan 13 :34,35 ; 1 Petru 1 : 22
83. 1 Samuel 16 :7 ; Ioan 7 :24 ; 2 Corinteni 10 :7
84. Matei 13 :16 ; Luca 10 :23
85. Deuteronom 10 :12 ; Mica 6 :8
86. 1 Timotei 4 :2
87. Apocalipsa 21 :8
88. Ioan 10 :10
89. 1 Samuel 15 :1 ; 16 :23
90. Matei 3 :2 ; 4 :17
91. Iacov 4 :7
92. Luca 23:34
93. Ioan 3:3,5,7
94. Ioan 6:37
95. Romani 3:23
96. Numeri 23:19
97. Evrei 9:27
98. 1 Tesaloniceni 5:19

99. 1 Timotei 6:10
 100. Ioan 8:44
 101. 1 Petru 3:18
 102. Matei 13:20-22
 103. Romani 12:19
 104. 1 Corinteni 10:4; Efeseni 6:21
 105. Iacov 1:17
 106. Luca 7:14
 107. 2 Cronici 7:14
 108. Iacov 4:14
 109. Maleahi 3:14; Iacov 1:26
 110. Isaia 45:9; Romani 9:21
 111. Psalm 7 :9 ; Ieremia 11 :20 ; Apocalipsa 2 :23
 112. Luca 11:52; 1 Tesaloniceni 2:18
 113. Ioan 3:19-21
 114. Romani 6:23; Apocalipsa 20:6
 115. Ioan 8:44
 116. Isaia 14 :9-17
 117. Ioan 6 :37
 118. 2 Timotei 3 :1-5
 119. Galateni 5:16
 120. 1 Corinteni 6:9,10; Galateni 6:7-9
 121. Galateni 5 :16-25
 122. Efeseni 1 :19-23
 123. Efeseni 2 :8
 124. Efeseni 2 :2-7 ; Coloseni 2 :13
 125. Efeseni 1 :7
 126. Apocalipsa 1 :18
 127. Isaia 53 :2-5
 128. Efeseni 2 :19
 129. Efeseni 3 :5-21
 130. Efeseni 4 :1-32
 131. Ioan 14 :20
 132. Efeseni 4:1-5; 5:1-21
 133. 2 Timotei 3:1-17
 134. Exod 33:19; Romani 9:15
 135. Evrei 13:5
 136. Matei 25:1-8
 137. Isaia 60:2
 138. Daniel 8 :2 ; 2 Tesaloniceni 2 :11 ; Iov 2 :10-13
 139. Isaia 60:1,2
 140. Daniel 11:28,31
 141. Matei 16:18
 142. Isaia 42:1-13; Psalm 78:65,66
 143. Isaia 58:1-14; Iov 2:13
 144. Iov 1:14,15; 2:1-12
 145. Apocalipsa 19:13
 146. Apocalipsa 14:20
 147. Luca 1:17; Iov 7:23; Isaia 62:12
 148. Ezechiel 43:13; Isaia 60:17; 62:2; Apocalipsa 3:12; Psalm 102:21-22
 149. Levetic 20:7; Efeseni 1:4; Coloseni 1:22; 1 Petru 1:16
 150. 1 Corinteni 6:9,10
 151. 1 Tesaloniceni 4:13-18; 2 Tesaloniceni 2:1-13
 152. Apocalipsa 20:4
 153. Daniel 7:5-23; Apocalipsa 4:7; 6:3,5,7; 13:1; 18:24
 154. Apocalipsa 3:10; 14:1; 20:15
 155. Matei 25:33; Luca 21:31-36
 156. Marcu 14:28
 157. Filipeni 4:6
 158. Matei 24:44
 159. 1 Corinteni 13:1-13
 160. Matei 24:51
 161. 2 Timotei 2 :15 ; Iacov 4 :7
 162. Isaia 5 :14 ; Evrei 13 :5,6
 163. Daniel 8 :27
 164. Ioan 9 :4
 165. Apocalipsa 17 :1-18 ; 18 :24
 166. Matei 18 :10 ; Luca 16 :22
 167. Isaia 64 :4 ; 1 Corinteni 2 :9
 168. 1 Tesaloniceni 4 :16
 169. Matei 13 :31-43
 170. Romani 12 :4 ; 1 Corinteni 12 :14-26
 171. 2 Petru 3 :18
 172. Apocalipsa 20 :11-15
 173. Apocalipsa 6 :12-14
 174. Apocalipsa 9 :2
 175. Isaia 53 :1-12
 176. Luca 4 :23
 177. Apocalipsa 1 :13-18
 178. Ioan 10 :7-9 ; 14 :6
 179. Isaia 6 :1
 180. Isaia 65 :24 ; Filipeni 4 :19
 181. Psalm 50 :10
 182. Iov 2 :32 ; Daniel 11 :32
 183. Iov 2:23-25
 184. Efeseni 2:5-8; Fapte 2:21
 185. Isaia 29 :16 ; 45 :9 ; 64 :8
 186. Ioan 3 :16 ; Ioan 11 :25
 187. Psalm 100:1-3
 188. Iov 2:28
 189. Matei 18:14; 2 Petru 3:9
 190. Isaia 55 :6
 191. Evrei 13 :8
 192. Isaia 32 :1-20
 193. Isaia 30 :18
 194. Ezechiel 30 :1-26
 195. Matei 9 :23 ; Psalm 34 :14
 196. Isaia 6 :8
 197. Iov 2 :8
 198. Maleahi 4 :2
 199. Luca 13 :34
 200. Apocalipsa 6 :14
 201. Iov 3 :14
 202. Iosua 24 :15

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.

Marcu 16:16

Autor al lucrării este DOMNUL și prin slujitorii săi
El aduce oamenilor lumina în a înțelege calea Lui.

Această lucrare este scrisă de

Kathryn Baxter

Când ne adresăm lui Dumnezeu în rugăciune,
diavolul știe că primim puteri împotriva lui
de aceea i se opune din răspuneri.

Biblia afirmă că există viață după moarte.

Chiar dacă ești ateu și nu crezi în Biblie,
referitor la acest subiect e bine să știi mărturia ei.

Eu insist să crezi mărturia ei,
pentru că eu știu precis că într-o zi
te vei convinge de realitatea vieții după moarte.

În primele secunde după moarte,
vei constata că de fapt tu nu ai murit!,
ci doar ai trecut într-o altă viață.

Nu de reîncarnare, ci de așteptare a judecății lui
DUMNEZEU.

Pentru mulți însă, convingerea aceasta va

fi groaznică

TU CE VREI SĂ FACI????

Cu fiecare zi trecută din viață te apropii mai mult de veșnicie dacă te pocăiești, iar dacă nu te pocăiești te așteaptă focul veșnic.

PREȚUIEȘTE TIMPUL NU-L PIERDE

E s t e R A I ș i I A D ?

Într-o duminică dimineața, soțul unei credincioase i-a zis păstorului Bisericii:

- V-aș ruga să ne faceți o vizită în cursul după-amiezii, pentru a discuta ceva împreună.

Păstorul a acceptat invitația și, la un moment dat, omul i-a zis:

- Mă gândesc să mă atașez Bisericii dumneavoastră, dar am o întrebare: Credeți dumneavoastră că spre a deveni baptist este absolut necesar să cred doctrina despre Iad?

- Dar mie mi se pare, zise păstorul, că necazul este altul. Nu-i așa că dumneavoastră credeți în Rai, în locul de fericire?

- Da, desigur, eu cred că mama mea pe care dumneavoastră ați înmormântat-o, precum și copilașul nostru pe care nu de mult l-am îngropat, sunt în Cer acum.

- Și nu credeți în Iad?

- Nu, nu pot să cred. Consider că Iadul este ceva nedrept. Este ceva care îl dezonorează pe Dumnezeu. Și nu pot crede că Dumnezeu milostiv ar îngădui să fie un loc de pedeapsă veșnică.

- Bine, zise păstorul, pe ce autoritate vă bizuiți de credeți în cer?

- Pe autoritatea Bibliei, răspunse gazda.

- A cui autoritate este în Biblie?

- Cred că Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, a răspuns omul.

- Da, așa este, a confirmat păstorul.

- Nu le-a spus Isus ucenicilor că Se duce să le pregătească un loc? a întrebat gazda.

- Bine, deci bazat pe autoritatea lui Isus, tu crezi în cer. Nu-i așa? a continuat păstorul.

- Da, așa este, a întărit celălalt.

- Să presupunem acum că eu aș cita o afirmație tot atât de clară despre existența Iadului. Crezi oare că Isus spune adevărul despre Rai, dar ne minte când vorbește despre Iad?

- O, în felul acesta puneți problema?

- Da, așa o pun, fiindcă Domnul Isus a vorbit de mai multe ori despre pedeapsa veșnică decât despre Cer. Prietene, dacă dumneata nu crezi în Iad,

înseamnă că nu crezi în Isus, nu crezi ceea ce El a spus.

De fapt, aceasta era problema lui.

Frații mei, noi trebuie să credem mai întâi în Domnul Isus, și atunci vom crede tot ce a spus El. A nu sesiza pericolul, este o mare vinovăție. Noi avem chemarea să spunem adevărul întreg și să smulgem suflete de la pierzare.

**POCĂIȚI-VĂ, CĂCI ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR
ESTE APROAPE.!!!!!!!!**